

گومانە ياخيگاني كەلات

(ئەلۋەن و ئەمبەر و ئەوبەر ۲)

سەلام عەبدوللا ئىبراھىم

۱۹۹۹/۳/۸

بلاو كوردنە وەي سەر ئىنتەرنىت: كۆمەلەي كۆچەر

Kocer Publishing Association. P.O. Box 150 , 15141 Lahti Finland, kocer@mail.com
July 2000

پیشکشه به ته وانهی له کاتی نویسینی ته م رۆماندها له بهر چارم بوون: دایک و باو کم، کلارا و لیسسی، M. Irmgard. (ب)
وخوشکی بهر یزم ته نیا غه فور ره شید
به یاران و خهونه هاویه شه که مان !

۱۹۹۹/۳/۸

گویتنگن/ئلمانیا

(۱)

هم به یانییه ژیان ونه مان یهک واتایان ههیه بو من! که بیدار بووموه پیماو بو هیشتا خوتوم و ناگام له دنیا نییه، له ناو خویکی قولدام، له مردن دهچی، له نیوان همدوو کیاندا مابووموه، ههلبهت ده کریت یه کیلک ناوی لی بنیت ورینه، وهک بلنیت، ژیان تاماده نییه باوشیم بو بکاتهوه و به گرمی پیشوازیم لی بکات؛ لهوه دهچیت په له کیش ده کریم؛ دهزام نمو هیچ پیوستیه کی وای به من نه بووه و نییه! روژنیک له روژان هینایانم بو تیره؛ به بی تهوی زه مینه یه کی له باردا هه بیته بو له دایک بووم؛ گهشکه بگریته و توخوی بکه؛ زه مینه یه که له پاشه روژدا په شیمان نه بوه بو به سه برردنی روژگار وشوه ته لخ و پر مینه ته کان؛ به بی تهوی پرسیاریکیشم لی بکه "خره مه لی خره گهت وه چهن!" داخو ده مویته بهم حاله بژیم یا نه؛ نیستایش له وهیش تیگه یشتوم که وه خوشیان کوتایان پی دیت و به بی مالتا وایی، مالتا وایی ده کن؛ منیش له ریزدام و چرکه یهک دیت، له ههر چرکه یه کدا بیت، منیش کوتاییم پی دیت؛ باشه، که زانیان کوتاییم پی دیت، بوچی هینایانم؟ نه ده بو پرسیاریک له خویان بکه؟ نه مه ته سه ره نه جامه کی، نه پیشوازیم لی ده کریت بو ژیانیک لایهق به مروڤ، لهو ژیانیه که خوځ ده مویته، نه منیش دل پی خوشه، ونهیش قبول ده کهم بهم جوړه بژیم، له بری تهوی بین به تهواو کهری یه کتری، خزمه تکاری یه کتری بکه، دلمان به یه کتری خوش بیت، کراوین به دژ، که سمان چاره ی تهوی تری ناویته، نه لهو ده یهویته و نه من، به لام و چارمان ناچاره، لهو ههیه و من هم و ههست به بوونی لهو خوځ و دهوو بهر ده کهم، له دوا بیهیدا ده بی ههر خوی له باوه شه پان و بهرینه که یدا بستیک جیگام بو بکاتهوه، نه ییشیکا ههر به قیر!

ده لاین: روژی حساب ههیه، لهو دنیا هه مو له دایک بووه کانی سه ره نه مینه به ریز راده وستین، ههر یه کیلکمان ژماره ی خو مانمان به ده ستوهیه، با بلین وهک ریزگرتنی بی کاره کان له ناو بهر یه رایه تی کار، چاره وروانی چاره نو سه که مان ده کهین، یا ده چین بو به ههشت یا بو جهه نه م، لهو ناوه راسته شدا هیچ شتیکی تر نییه، هیچ بواریک نییه بو بپرکدنه وه، هه مو شتیکی پیشتر پیوراوه، مه لایه که تیک ناوه کان ده خوی نیته وه: فلان کورپی فلان، بو دوزه خ!

فلان کورپی فلان: بو به ههشت!

هیچ به دروخته وه یهک یا پاریزه رگرتنیک، قسه ی شایه تهک ناخوات: هه مو کار و کرداریکی مروڤ له ناوچه وانی نو سراوه، بهرتیل داینیش نییه!

ده لاین: په تیک ههیه، ژیره کی دوزه خه، لهوه ی سالحان بیت به سه ریدا تیده په ریت و ده گاته به ههشت، لهوه ی خراپه کار بیت، له نیوه رنگا ده که مویته ناو دوزه خ و بو ههتا ههتایه به ناگره کی ده بریت!

ده لاین: تو مه تریته، تنه ا حاله ته کهت ده گوریت، دوور نییه بیته به گول و ناشقان بو نت بکه، یا به خاکیکی به بیت یا بی بیت یا به په پوله یهک!

ده لاین: مردن نییه، روحت دهچیته ناو گیانیک تر وه له سلام!

ده لاین: مردوه کان، هه مو سالتیک له روژی کوچکرده که یاندا ده گریته وه! مو میان بو داده گریته، ژوره که یان بو دراز نیسه وه، لهو چیشته یانه بو لی ده نیین که کاتی خوی هم زیان لی بووه، لهو باسانه ده کهین که تیدا به شداریان کردوه!

ده لاین: روژی حساب ههیه، به لام له سه ره نه مینه نه فسانا و یه دا، خه لکه که، یا ده لاین "لهولا وه بچیت، حموت بهردی به دوا، هه ی یا به چه که گولتی سوور و ره یجانه ناوی ده هینن!

پاشا و مه لیک و فه رمانه واکان زانیویانه کوتایان پی دیت و به بی سی و دوو کردن پروتیناته کانی گیانیا به هه مان شیوه، وهک پروتیناته کانی له شی دوژمن و دیله کانیان، گه دا یا ههر گیان له بهرکی تر، ده بن به کرم و ههر لهو جیگایه ی تیدا ده نیژرین، پاشا وه کانیان بو ماوه یهک لهوه ده مینه ته وه هیچ شتیکی تر روونات، ههر هیچ!

هم راستیه یانه پی قبول نه بووه، بو یه به دروژی میژوو سه دان نه فسانه یان له مه ر مردن دروست کردوه، وله ههر جیگایه ک به شیوه یه کی تر! به لام هیچ کام لهو نه فسانه یانه ته سکینیا به هوشمه ندی مروڤ نه هیناوه

بیجگه له هندی لهو باسه بی سه مه رانه، ده سه لاتداره کان هیچ هۆیه کی تریان بۆ نه ماوه تهوه، تهوه نده که لله پوتانه ده ست به مولکایه تی و فه رمانه وایی بگرن وهه موو شتی که بجه نه خزمه تی، له پینا ویدا له هیچ تاوانیک نه سه لمینه وه وژیانی کابرایه کی وه ک من" وه په ری سه ری بریه ی" به م به یانییه ته وه نده نا هه موار بکه ن!

- ئه ی تۆ بۆچی باوه شی بۆ نا که یته وه؟ بۆ به گه شیینییه وه ناچیت به پیره وه؟ بۆ ته وه نده ره شیینه نه بیر ده که یته وه!

من بیر له شتی وا نا که مه وه، من باوه شم هه می شه کراویه! هه ر وا من هه می شه گه شییم به وه ی که رۆژیک دادیت هه موو که سیک دان به م راستییه دنیت: مالی دنیا هیچه، کی مر د و شته کانی له گه ل خۆیدا برد، جا بی شیا چی لی ده کات. که س چیت بیر له فه رمانه وایه تی نا کاته وه! به لام ئه ر رۆژه هیشتا نه هاتوه، و مرۆڤ وای لی کراوه مرۆڤ بخوات! ئه م به یانییه ش، پاش ئه و ورینه یه یا ئه و به سه رهاته دا، با بلیم پاش ئه و خه ره نا تارام و خه ونه هه راسانه دا، دیسان چاوم به دنیا که وت، دلم وه کو رۆژه کانی تر کاری خۆی ده کات. ئه وه نزیکه ی چل و دوو ساله هه ر تر په تر پی دیت، هه ندی جار به رز لیده دات وهه ندی جار نزم و هه ندی جار یه یه له هه یبه تاندا خه ریکه راوه ستیت، خۆیشم خۆزگه به راوه ستانی ده خوازم! که هاتمه سه رخۆ، چاوم به ده ورو به ره که م که وت و له به ر خۆمه وه وتم" دیواره کان، وینه کان، کتیب و گۆڤاره کان به یانیته ن باش" وهه ر به خۆم وه کو کابرای جوتیار که ده قوتابی زانکۆ میوانی بوون، هه موو رۆژیک به پیجامه که ی به یانه وه له خه و هه لده ستان و خاویلیکانیان ده خسته پشت ملیان و یه که له دوا ی یه که به ریزه وه به یانی باشیان لی ده کرد، تا به یانییه که هات پیانی وت" کوره ده باشه باش باش، به یانی باشی چی؟ باشی له کوی هیه؟ کی باشه؟ هه موو دنیا قوری چوگه سه ر". منیش ئیستا گه ر باشی هه بوایه، له سه ر ئه م جیگا وشوینه دا چیم ده کرد؟ نه قه له باله غیبه که، نه گه رمی رۆژ ونه هه راوه وریای منداله کانی گه ره ک، و ئه م به یانییه نامۆیه! ئاخ گه ر ته وه نده خۆشه وستی بۆ ژیان وجوان وجوانی چاویکه وتنی ته لو، نه و ته لو نه یاندا له دلم نه بوایه، هه ر به خۆم رامده گرت و ده سه سامه وه، ئیت نه ئاخ ونه ئۆڤم ده کرد، نه چاوم هه ر جار یه که به یینی کاره ساته کان کویر ده بی، ونه گویم له هاوار و سه ره له گردنی یاران ده بی! ته وه ته وینه که یان له به ر چاومدا یه

- ئه ری خۆشیتان بینی له ژیان؟

- نه خیر! جا دایک و باوکیک کوری وه ک تۆیان هه بیته خۆشی له ژیان ده بیین؟

- ئه ی ئاسوده یی؟

- نه خیر! تۆ جاری زوانت بیریت باشتره؟

وهه ر وا ولامه کان ته نها، نه خیر .. نه خیر .. ته وه رۆژه یه که به مامۆستا سو عادم وت" رۆژ زۆر کورته!" مامۆستا، چه قۆی گه ص برینه که ی ده ستی هی نایه خواره وه و به نیگایه کی کزومات وتی: چۆن وا ده لیی، شه و هه رنایه ت، رۆژ زۆر درێه!" هه ر دوو کیشمان یه که بۆچون و یه که مه به ستان هه بوو: ئه مه چ زوخ و ده ردیکه، نه رۆژمان رۆژه و نه شه ومان شه و!

له ژیر باری ئه م نه هه مه ته یه دا، له ناو ئه م ته زمونه خه ته رنا که دا، ته لو نه یه که به م به یانییه له و لاوه هاتوه و یه خه ی گرتووم: بۆچی تۆ له کویی؟

ئاخر بلی هه ی مال خراپ، من جوزانم له کویم، پاشان ته گه ر پیی ده لیم" له لای تۆم، گویم له سیمفۆنیا نه مره که ته، له ناو ماته می خۆشه وستی کاندام، هه ر وه ی، ته گه ر ده لیم له ویدا م، له پشت یاله هه زار به هه زاره کاند، ئه و دو وه ی، برینی ده کولینه وه، سه ره له گردنه که ی ده ریا و ئۆقیانووسی به بیر ده هینه وه" داریکه و هه ردوو سه ره که ی به گووه". ئاخ ته گه ر چاره ره شی من نه بیت، بۆچی ته لو نه ی باوان، ته لو نه ی لانکه ی مندالی، ته لو نه ی ده نگ و ره نگی سه رتا پای جیهان له م کات وسات و جیگه یه دا ته م په رسیاره له من ده کات؟ ئه ی خۆ من تاقه که س نیم له ناو ده رونی خۆیدا بۆ خۆی ده گه ریم، هه ندی جار به خۆی ده ستم ده گریت و ریگا کام پیشان ده دات، که چی هیشتا پینه گه یشتووم، له م دووره وه وه ک ساوایه که په رسیاری لی ده که م: ته م شه و ده تگه می؟

- ئه ی سه بی، یا دوو سه بی؟

.. -

- بۆ چهند روژیکی تریش بیت، ده توانم خۆم راگرم؟! ..

- نیمه کهی گفتمی وامان به یه کتر داوه؟ باو کم گهمم کرد!
شهوان دین وده روئن، ئه لوئم لی دهرناکهویت.

پرسیار له ئه لوئیان ده کهم "منیش ویرانی ئه لوئم"
پرسیار له بای شهمال ده کهم "منیش عه ودالی ئه لوئم"
پرسیار له با و باران ده کهم "منیش شهیدای ئه لوئم"
پرسیار له بته کانی هیندۆ ده کهم؛ له مانگا کانی هیند؛ له خواکانی یونان؛ له موسا و له عیسا و له بودا و له خوای ئیسلامه کان، ههر ههمویان ته قهی سه ریان دیت، باسی چرووک و به تالم بۆ ده گیرنه وه. پییان ده لیم، کوره ههی مسال خراپه کان من تینوومه تینوو، ئهی هاوار، من جامی شه رابی سه رمه ستیم ده ویت .. ئه لوئن، ئه لوئن، ئه لوئن، مه ئه لوئه نه شیتته توام.

پیام ده لین: تبت یدا ابا لهب ..
پیام ده لین: ده ریا بوو به دوو شوق ..
پیام ده لین: عیسا کوری خودایه
پیام ده لین: ده بی بخور داگرسینیت
پیام ده لین: چوارمشقی دابنیشه، کۆنستراتسیون بکه ..
پیام ده لین: باره باری مانگا دهنگی خودایه .
ههر ده لیبی گویرم بۆ ده ژمیرن، له مرۆڤبوون و کهسایه تیییم کم ده که نه وه و له بهر خۆمه وه گۆرانی "ههی له من یاخی، ههی له من یاخی، تۆ گولی ناو باخی" ده لیم

چاوم به قهد پانتایی ئاسمان ده کهمه وه، که چی له کناره دووره کاندای دهس له ملی ده ریاکان ده نی و په یتا په یتا باران ده بارینی، تاریکایی زه نیم کویره دکات، بهرژیش به هسه رت کیشانی ئه لوئیان زه نیم کویر ده بیت، ده گهریم بۆ جیهانیک، بوونیک له ده ره وهی شه و روژه زاله ئاسابه کان، ئه میش هیشتا له دایک نه بووه، نامۆیی ته نی پی چنیوم، له پارچه په رۆیه کی سه ر سه رکه وانه کهی کۆرده ره ده چم!
(به م به یانییه شدا منداله کان له کاتژمیری ههوت له خه و بیدار ده بن... به لام من چاوم پییان ناکه ویت.
- چی تیا به، با نه یانینیت، ملیونان مندالی بی باوک هه یه، یا باوکیان له به ری جهنگه، یا به جییانیا ن هیشتوه!
- وایه، به لام من هه م!
- وای دابنی بوونت نییه (!)

- ئاخ هه م، ئه مه خۆم، بوئم هه یه، و وا وهک شایه تیک پی له سه ده ی بیست و یه کی پاش تریلیون بلیون سال ده نیم؛ ده ترسم کابرایهک له بهرده م ده رگا کهی راوه ستاییت و پیم بلیت: ههی به خیر نه یهیت! ئه مه هاتنه؟! وهک خاوه ن ریس تۆرانه کهی ناو سه نته ره کهی برۆکسل پیم بلیت: تۆ بۆت نییه بییت بۆ ژووره وه ...
- بۆچی؟
- ببوره بۆت نییه !!

هه مید: چۆن شتی وا ده بیت؟ ئه وانه خاوه ن شارستانیه تن، چۆن به و شیوه نا ئینسانیا نه هه لسوکهوت ده کهن؟
- با! خۆشیم گیژ بووم! سه ر میزکان به گول و مۆم رازابوونه وه و کابرایهک پیا نۆی لی ددها، ئاووهه وایه کی رۆمانسی بوو، منیش له و کاتهدا پیویستیم به وه هه بوو، زۆر ماندوو بووم، که چی به و شیوه یه له گه لمدا جولانه وه!

- دیاره پارهت پی نهبووه؟

- نه یانپشکنیم تا بزائن پارهم بییه یا نا، نه خیر ئەو جاره پارهم پی بوو!

- دیاره جل و بهرگه کەت نارێک بوو!

- نه خیر، جل و بهرگیکی ئاساییم له بهر بوو، به لام کەرەواتم له مل نه بوو، من چی بکهم به کەرەوات؟ ئەگەر بییهستم ههست به خنکاندن دهکهم! تو بلیت له بهر نه بهستنی کەرەواتی گهواد دهریان کردیتم؟ بروا ناکهم، خو به کەرەوات نان ناخۆم!

کاکه شارستانییهت له لای مهنسور کهواچی و شه مه جگه رییه، ئەوهی بچوایه بو لایان، به دل و به گیان به خیر هاتنیان ده کرد، ئەحوالیان ده پرسی و نانه کیشیان ده داییی، هه ندی جاریش هه ر له سه ر حیسابی خو یان! ده ستیشیان ته نها خو ینی کار و مانگای پیوه وه بوو، وه ک ئەمان نیین، خو ینی مرۆڤی ره ش و سپی له نیوان په نجه کانیان چکه ده کات!

هه مهید: ئەوه جار ان بوو، پینشی سه د سال، ئیستا وا نیین، تۆ به یان کردووه!

- تۆ به ی گورگ مه رگه!

(۲)

به لئی؟ نهوه کی بوو؟ چی؟ به راست؟ بروا ناکهم! دهی با جارنک و ابیت! روژیان دیت!

- تو گویی نادهیتی!

- من گویی نادهمی؟ نای که سهیره! و اووم به که باب! خوژگم به نه قلت مام هممید!

ده لئین روژیانکیان دوو شهریک له یاری رایسس ده دژیتن، یه کینکیان جوین و هاوار و کوفری دنیا ده کات، که لا له شهریکه کهی ده کاتوه، ده بیینی به هیمنی دانیشتوه و همدوو دهستی له گیرفانیدایه، بویه لینی توره ده بییت و به هاوارنک پی ده لئی: سهگ باوک، دژانمان، کهچی تو همر و دانیشتوری و هیچ هاوار و ناسزاییهک ناکهیت، تو هیچ گویی نادهیتی!

شهریک: من گویی نادهمی؟ همدوو دهستی له گیرفاندا ده ده کات و ده یانکاتوه! کابرا له داخاندا همدوو گونی هملکه ندبوو و همر دوویاره ده کرده: من گویی نادهمی؟

جا هممید نه فندی، من گویی نادهمی؟

- گهر وه فاتان ده ویت، فهرمون نهوه جوانی!

- جوانی چی؟ جوانی ماوه، تو چی نه زانیت، کامه جوانی؟ تو لییره نیت، هیشا لهو دووره وه همر خو ده بیینیت، ههسته ههسته له خو، بییره هوشی خو!

- گهر هه نار و هه غیرتان ده ویت، نهوه کویچه باخ و ریگای کوپری شه لال، نهوه که لینی دیواره روخواه کهی باخی مام همه ده مار

((نیستا منداله کان درون بو قوتابخانه و باغچه مندالان، چند همز ده کمن به نوره ههتا نهوی به قهلا دژشکانی بیانبه م، چند همز ده کم چاوم به بیکنه نینه کانیا بکه ویت!

- ناییت!

- بو ناییت؟

- وتم ناییت، بهستا! تو به جیت هیشتین!

- من تو م به جی هیشت، نهک نیوه!

به هممو هیز و سه بریکمه وه ههولم دا مینمه وه، هاتوها واره کانیم قبول ده کرد، همر جارنک پییم دهوت: "تو راست ده کهی!" بو نهوی کوتایی به ههراکانی بهینم، چند جار فرسه تم پیدا، نهختیک له شهر فرژشته کانی کم بکاتوه، به لام نهو وهک دهسه لاتاریک ههلسو کهوتی ده کرد، و دریزه ی پیده دا تا وای لی هات منیش کولم دا!!)

- سالاری؟

نهوه برایم باجلان، دایکی نیباو، مهلا عارف، دادو، زه کی، دایکی وه لی، مه محمد حاجی، کهنعان، باوک عه دانان عه زیز، رزگار، نهوه خالو رهزا، مورتها و سهی تالب .

((منداله کان بو مالوه ده گهرینه وه، من بوم نیبه دهستیان بگرم و به دوی یه کتر را بکهین، یا خوار دنه که یان بو گهرم بکه مه وه و پیکه وه نان بخوین، بهی زور کردن و فهرمان کردن: ده بی هممو ی بخویت .. ها دیسا نهو ناوهت پیس کرد!!)).

- پهندی پیشینان؟

- نهوه گهر دانهی نه لوهن.

((میوانداری کراوم بو قین، همز نه کهم منداله کانیش له گهل خو م بهم.

- نابی!

- بو چی تیدایه؟

- خه یالت خاوه !

- ته گهر ههز ده کهیت تۆش وهره؟!

- نایه م !!

- نمونه ی سته م و زۆرداری؟

- ئەوه سه د گۆرنیکا! هه موو رۆژیک تاوان، هه موو رۆژیک ده کردن، هه لواسین، سه رنگوم کردن، زیندان کردن، سه رهه لگردن، مال ویران کردن، و باغ سوتاویک!

((مندا له کان ده لێن: که ی بۆمان هه یه له لای بارکمان بمیننهوه! با له دوو یا سه ههفته جاریک له لای من بمیننهوه.

- نابیی!

- ئەزانی چی؟ شیرین له سه ر دیواری ماله که، وینه ی من و خویی کیشا، هه ردوو کمان قساوه لتی ده کهین، هه ردو کمانی به قه د یه ک وینه کیشا، و تی " باوه رهنگی پرچت ره شه!" ئەزانی ئەمه چی ده که یه نیت؟

- نازام، به لام جاریکی تر بۆت نییه بهیلتی له سه ر دیواری مال ره سم بکات!!

- بینا لۆتان ده ویت؟

- ئەوه کا که یه کلاش دۆزه که ی به رامبه ر دوکانه که ی خالو ئەحمه د، له تایه ی ئۆتۆمبیل کلاشی دروست ده کرد، که باری ژبانی لێژ ده بوو ده یگۆ " شه ریکه ی با ته و کلاش هه رسینی ئیران وه کو ی زوخال بوگ، یانه مالمان رمانن، عاله مه گه له ری ده کردن "، چوپیی تایه که شی به مندا له کان ده فرۆشت، دار لاسیقیا ن یی دروسته کرد بۆ راوه ریشۆ له و کۆتر و مه لوچک .

((مندا له کان ده چونه ناو جو لانه که و ده یانوت: با ییکه وه بۆ ئەفریقا سه فه ر بکه یین.

- گه راینه وه، بۆ ئوستورالیا سه فه ر ده که یین!!

- چیتان ده ویت؟ دل داری؟

- ئەوه ئەلوهن و ئەم به ر و ئەو به ر، ئەوه نمونه یه کی له به رچاو بۆ هه موو سه رده مه کان: ئینۆس

((شیرین: من لێره وه تا ئەمه ریکا خۆشه ده ویت!

- من لێره وه تا ئەویه ری ئەمه ریکا خۆشه ده ویت!

- ژبان: من لێره وه تا کوردستان خۆشه ده ویت

- من لێره وه تا لای خۆر خۆشه ده ویت))

- سۆزی دایکایه تی؟

- ئەوه نوقله گیان، ئافره تییکی ئاسایی وه ک هه ر دایکیکی تر، وه ک شوین پی هه لگر، شار به شار و دی به دی به دای کورده که ی کهوت، نه له لافای سبروان سلێ کرده وه، نه له زریبوشی شه وه و نه یش له ساواک و پاراستن! ئای سه رشیتتی ویران بوو! له بیرته سه ردانی زیندان ت کرد؟ به چکه شه وه کان کورده که تیان وه ک ئاوه له کانی عه بره ت کرد بوو، له زیندان ئیکانی ناو (کۆنستراتسیون لاگه ر) ی هیتله ر ده چوو، له ته نیشتی هه وه رۆیشتی نه تناسی هه وه .

کی ژنه فتیسی دایکیک کورپی خۆی نه ناسی بته هه وه؟ ئەوه چییان به سه ر هینابوو؟ چییان به سه ر من هینابوو؟

کابرا: قهله به لاله غیکه لای کیسه؟

به کییک وتی: له لای کۆمه له یه!

کابرا: ئی! منیش له سهه کۆمه له گپراوم!

- بۆچی بووی به کۆمه له؟

کابرا: وتیان ئیمه به کۆمه له کار ئه کهین، منیش وتم وابی باشه منیش له گهلتن دهیکهه! قسهی عهنتیکه عهنتیکه یان دهکرد، باوک مردهگیاڤ دههینایه پیکه نین. ئهه جاره کادریکیان کۆبونهوهی پی کردین، وتی "داروین سهلماندویهتی که رهچه له کی مرۆڤ مه پونه، لهه کاته مامه عمول وتی "مامۆستا که واته من له مه پونه سووره کهه!"

ئهی قههار؟ بالا بهرزه به خۆکه. دلی له شوشه دروستکرا بوو؛ که سیک باسیکی دل تهزینی بکر دایه، ئهه یه کسهه چاری خورهی ده کرد؛ ههفته یه که ئهشکه نهجیه یان کرد بوو، پیمان وتبو "گهواد دانی پی بنی، تۆ جاسوسی بۆ سوریا ده کهی" ئهه منیش ههه وتبو "نازانم". من ههه به راستی نه مه ده زانی مانای جاسوس چییه؛ ههتا وتم با پرساریان لی بکهه جاسوس چییه؛ حالیان کردم، منیش چیت بهرگهی لیدانم نه ما. له بهر ئازار وتم چی ئه بی با بییت، هه لواسین لهه حاله باشته. پیم وتن: له بهر ئه مهه لیم ده دهه؟ به سهه لیم مه دهه، به لی من جاسوسم وبۆ ده سال مه حکومیان کردم، قورم به سهه، ئهه ده ساله به چی ده چیته سهه، ژن و منداله کانیشم سهه رگهردان بوون!"

قههار هه موو رق و قینه کهی ئاراسته ی ژبانی شار ده کرد، ده یوت: ده رپچم، یه کهه جار ئه رۆم ده واریک بۆ خۆم ده کرم و چه نه سهه هه یوانیک و له گهل ژن و منداله کاتم له ده شته کان ده ژیم "وه نهه له ئه بوله دینه و یابو للی خه له فه" له ولای شه وه هه مید بهر قوق که گویه جاسوسی سو قیته، ده یکرد به گالته و گه پ له گهل خالد وه هاب و ریاژ؛ پیکه وه ده یانوت "یا قههار، عه ره ب وین، ته نبوره وین" هه له بهت ههه ئهه وای نه ده وت.

حوسین کلاسیکیش، که ئیستا له "مه نفا" ی که لاردا کرا وه به مودیری شاره وانی داها تووی شاره که، مشکیه کی له سهه پپچا بوو، له سهه عه رزه که به ره یه کی راخستبوو و بالشتیکی زلی له سهه دانا بوو؛ له سهه ی پالی دهه و پپی ده نایه سهه یه؛ سبیلیکی دریشی به ده ستموه ده گرت و سه ما وه ره کهی بۆ داده گیرساند؛ هه ناسه یه کی بۆ هه له ده کیشا و ده یوت: کورگهل ئی جاره ده رچم، چه نه سهه هه یوانیک و ما مر و که له شه ر سینم و له ده شته گهی توله فروش ده واریگ هه له دم و ئه را خۆم مه عیشهت کهه!" ئه هه مه ده سالح پیوت: "واژ بار له ی خه یال پلاویه، عالم ره سیسه کوره و تو باس چه کهی". کاتیک خالد وه هاب سمیلی تاشی، حوسین چاری لی زه ق کرد و پپی وت: هه ی بی شه ره ف شواریه گه ده ها کو؟

خالد به پیکه نینه وه: حوسین عاجز نهه، گیانه گهی باوه، وه کلاش هه ر سینی لایه گی تاشیم و لاگهی تر ریاژ تاشیه ی ئه رام و خسه یانه ناو ته نه که زبله گه! حوسین بهه قسه یه زه رد و بۆر بو وه وه، تیر جوینی کرد، دوو مانگی ره به ق له گهل خالد و ریاژ قسه ی نه کرد

به شی "قوتابخانه" پر بوو، قه رو یله ی دوو قاتییان هینا؛ ده بوا یه له به ینه کانیشدا جیگا بۆ خۆمان بکه ینه وه؛ رۆژیکیان فوئاد بانگی کردم، که گه یشته ته نشتی، ده بینم که سیک لهو دیو په نه ره بزیاغ کرا وه که وه ده لیت: برا گهه مه کرماشانیم، ئه سیر کریامه، مه ترسی بویش، تو کوره بیید؟

فوئاد: مه خه لقه

تومزه ئه وه ده نگی برابیه کهه؛ بر دیوانه بۆ به ره ی جهنگ؛ نه رق و نه قینه له نیوانماندا هه بوو، دوو برا بووین؛ ئهه گیرۆده ی ده سته شه وه ی ئهه دیو بیو؛ نه ئهه جهنگی ده ویست، نه من، به من بوا یه له بری تۆپ باران، ئهه دیوی سنوره به سهه داسه پا وه کهه گول باران ده کرد؛ ئه ویش له بری کوشتن، ئهه دیو سنوره به سهه داسه پا وه کهی خه نه باران ده کرد ..

له م کاته دا بوو فایه قیش زیندانی کرا؛ پیش مانگیك سه ری لیداین؛ کالته ی پی ده کردین: تیوه و سیاسه تیان نه وتوه، خیرا ده سگیر کران، ده بویه وهک من سیاسهت بکه ن! سه باح صلیوه کریکار بوو له سه ر شو عیته ده سگیر کرا بوو، له کاته ده سگیر کردنه که یدا هاوسه ره که ی دوو گیان بوو، تازه له ژووری هه لواسین رزگاری ببوو، حوکه که یان کردبوو به حوکه موته به د، به بی باکییه وه ده یوت: " مننه تیان به پیلاوه که م، با ئه و فاشیسته خویریانه هه لمواسن!... من نازام حزب بۆ له گه ل ئه م جه لادانه به ره ی به ست؛ حزب نه یده زانی ئه مانه خوینریژن؟ ئه ی له شه ست وه سی چییان پی نه کردین!"

خۆشی سهردانی هاوسه ره که ی ببوو به دوو خۆشی: خۆشی ئیعدام نه کردنی هاوسه ره که ی وه لایک بوونی سه لامی کوربان.. ئه و جاره ماله وه یان گۆشتی به رازیان بۆ هینابوو و ئه میش هه ر وا له و ناوه داینابوو؛ پییوابوو که س بیزی نایه ت گۆشتی به راز بخوات؛ به لام خالده ر یاز وه ژشیار به قوتدان قوتیان دا؛ سه باح هاواری لی هه ستا: هه ر من مه سیحیم له م قاوشه، کی له ئیوه گۆشتی به راز ده خوات؟ هه لبه ت" دار هه لبگره، سه گی دز دیاره" ئه ویش وتی: " هه ی هه ی، خۆش موسلم... نۆشی گیانتان بیت، به ماله وه مان ده لیم ئه م جاره گۆشتیکی زیاتر به یینن!"

باوکی خالده هندی جار به هیواشی حهیرانی بۆ ده وتم؛ شه رمی ده کرد گوییان له دهنگی بیت، ته مه نی حه فتا و دوو سال بوو؛ تاوانه که ی: باوکی پیشمه رگه یه که !

سزا: بیست سال زیندانی !

حوسین، کریکاری شه رکه ته ته مه ته ی ده وک: بی تاوان !

سزا: پازده سال زیندانی !

حه سه ن، شوفیری پاسی گشتی ده وک: بی تاوان !

سزا: پازده سال زیندانی !

دوو که س له پرۆسیسی ئه مانه سزای ئیعدام دران؛ پیکه وه له مه حکه مه که ی هه یشه خاسه حوکه دراین؛ نزیکه ی سی و شه ش که س بووین؛ هه موو پرۆسیسه که دوو سه عاتی خایاند.

حاکم : ئه مه قسه کانی تۆیه، هه مووی راستن ؟

زیندانی: به لی!!

کی خۆی گیل ده کات، بلیت: نه خیر ئه و قسانه هه مووی درۆن، راست نیین، هه مووی له ژیر زه بری ئه شکه نجه وتوومه بۆ ئه وه ی له لیدان رزگارم بیت؛ عاقیبه ته ی قسه ی وا به خراپتر به سه ر خاوه نه که ی ده گهریته وه؛ زیندانی که سه ر له نوی بۆ هه یشه خاسه ده گهریته وه؛ لیدانه که سه ر له نوی ده ستی پی ده کات؛ که سیش نازانیت له ویدا چهندی تر ده خایه نیت تا سه ر له نوی مه حکه مه ده کریت؛ پاشان کی ئاماده یه سه ر له نوی بۆ هه یشه به ریت؟ که س! بۆیه چاکتری که مرۆف ئه و ولامه بدات که ئه وان چاوه روانی بیستنن: به لی وایه !

حاکم: هیچ لاریهک هه یه له مامه له کردنت؟

زیندانی: نه خیر!

حاکم: سوپاس !

یه کیك له سزا دراوه کان به هه لواسین عاره بی نه ده زانی؛ حاکمه که پیوت: مه حکه مه بریاری سزای ئیعدامی دای؛ ئه م وتی: تا به لی !! که زانیان تینه گه یشت؛ به وه رگی ره گه نجه که یان وت "سزاکه ی بۆ وه رگی ره"، ئه ویش هاته ته نیشتییه وه پیی وت: کورم تۆ عیدام ده کریت، باشه؟

زیندانی که: به لی باشه !

پاش ئه م تاوانه بردیانین بۆ زیندان؛ له ناو ئۆتومبیلی پۆلیسه کان ئه وهنده تاریک بوو، کەس کەسی نەهه بێنی یه کیکیان وتی: من تازه ئیعدام ده کریم، ئیوهش ناتوانن هیچم بۆ بکهن، من ناگام له هیچ نییه؛ برا رۆ کی نانی مندا له کامم ده دات، به کی بلیم ناگای لییان بیت، فرمیسه بارانی کرد؛ کەس دهنگی لیوه نههات؛ ئه وهی گریا، گریا؛ یه کیکی وتی "خودا حه قتان بسیند" ئه وی تریش هیچی پی نەهه وترا؛ هەر یه کیکیان رق و قینه یه کی بی وینه ی له دلدا بوو، ئه شکه نجه وهی کەسی نه هیشتبوو...

ئوستاد نیهاد، هه میسه په له په لی بوو "ئیزی مینه ی موختار که یگن"، وه کو گولله ده رۆیشت، خیرا خیرا جه می خوارده نه که ی ده خوارد و به په له په لیش قسه ی ده کرد؛ هه ندی جاریش زمانی ته ته له ی ده کرد؛ بهو ته مه نه وه رزشی ده کرد، له هه ندی گه نج باشت رایده کرد؛ زۆر له ئه نداز یاره که باشت بوو، ئه م کابرایه وه رزشی ملی ده کرد؛ جلوبه رگی وه رزشی له بهر ده کرد، و له بهر چاوه هه موو زیندانییه کان به سه عات ملی ده سوراند و ئه م دیو و ئه و دیوی پیده کرد؛ ملی به قسه ملی به رازیکی لی هاتبوو؛ نیهاد ئه فه ندی گوایه له که رکوک نارنجۆکیکی له ناو سینمه مایه ک ته قاندۆته وه؛ به لام ناگای له هیچ نه بووه؛ به دریزایی یه ک مانگ دارکاریان کردبوو، پییان وتبوو: داوی عه فو بکه، بهرت ده ده یین!

نیهاد: ئیوه ده بی داوی عه فو له من بکهن، له هیچ و خۆزایی دارکاری دنیاتان کردم، ئه شکه نجه له داوی ئه شکه نجه ده ده ن، هیشتا من داوی عه فو له ئیوه بکهم! که باسی عافو اتیش به اتبایه، نیهاد ده یوت: من ده رناچم ولیره ده مینه مه وه هه تا ئه و سه گ بابانه خۆیان داوی عه فو کردم لی ده که ن! له شه وی پیش رۆژی سه ردانی که سوکار و براده رو ناسیاو، نیهاد گوایه ریشی ده تاشیت، به لام هه موو روومه تی خه لتانی خوین ده کرد؛ هه ر جاریکیش هۆیه کی ده هیناوه!

نیهاد: ده ستم زیاد رۆی تیغه که زۆر تیژ بوو قسه یان له گه ل کردم بیرم ده کرده وه "ئی خۆ بویش زه ویگه چه فته وتهاو!" کاتیکی بهو حاله له بهر ده م نه وزاد تیده په ری ئه م پیی ده وت: ئوستاد عافیت ئۆلسو، موباره ک! نیهادیش به بی ئاوردا نه وه؛ ته نها به ده ست سوپاسی ده کرد!

رۆژی سه ردان هه رچه ند ده گمه ن بوو، له لایه که وه رۆژیکی خۆش بوو بۆ ئه وانیه سه ریان لی ده درا، و رۆژیکی سه گ باوک بوو بۆ ئه وانیه که متر سه ریان لی ده درا یا هه ر به جاریک سه ریان لی نه ده درا؛ سالانیکه له زیندانن، کەس و کاریان چیت خولقی سه ردانیان نه ما بوو؛ یا له بهر ده ست کورتی، چونکی سه ردان پاره ی ده یوت؛ ئه مانه پیکه وه پیاسه یان ده کرد و دلایه که تریان ده دا یه وه یا وایان پیشان ده دا وه بلیی هیچ نه بووه و گویی ناده نی و مه سه له که ئه وه ناهینیت، به لام له ناوه ده سوتان؛ وه ک من چۆن هه ندی جار ئیسقانیشم ده سوتا؛ هیوایان ده خواست که سیک سه ردانیان بکات؛ رۆژیک بوو؛ وه ک ئه م به یانییه نه ده چوه سه ر! زیندانه که ئه وه نده ی تر ره شتر ده بوو!

"ئهی پینوس، تۆ چاکه یه کم بۆ بکه، بیکه به خاتری ئه وهی خۆشت ده وی؛ بیکه به خاتری ئه وهی تۆی خۆش ده یوت؛ بیکه به خاتری ئه ی بی گوناهان؛ ده کریت بیکه ی به خاتری شینایی نیوان مۆم و ئاگر؛ یا بۆ خاتری سۆزی به رده بی سۆزکراوه کانی ئه لوهن؛ که وا کاتی بۆ ناو ئه لوهن هه لده دران، ده فرین و به هه مو هیزیکیانه وه خۆیانیان ده خسته باوه شی؛ بیکه به خاتری "موغریی موغاریان" تۆ باسی دایکه کراس ره ش له وه ره کان بکه؛ ئه وانیه سه رپۆشی ره شیان له سه ر بوو، و پیلاوی لاسیقیان له پی بوو؛ پینوس هاوار بۆ تۆ ده هینم، کرنوش ده به م، به ته نها به جیم مه هیله؛ باسی کزی ده نگیان بکه؛ بیکه به خاتری حورمه تی ئه م فرمیسه کانه، قه له م ته نها تۆ شایه تی ویران بوغی، باس بکه؛ بنووسه؛ بنووسه؛ بنووسه ئه لوهنه که م؛ هه ی ئه لوهنی ئاوازی ئاوازه کامم، بنووسه؛ گه ر ده ته یوت هاوار بکه؛ شیوه ن بکه؛ بلی، چۆن نزیک ده بوونه وه؛ چۆن به چاریکی کزی؛ به چاریکی کزی و خه مگین؛ فرمیسه که کانیان شۆر ده بووه وه؛ له که لیدا لیوه کانیان ده له ریه مه وه و به ده نگیکه کزی، نه با که سیک گویی له پرسیا ره که یان بیت: کوره که مه تان بینیه وه؟ ناوی خه لکی بالای

ولامی چی بدهمهوه؟ زیان و دهنگ له کوی بهینم؛ بلیم نه خیر دایه گیان.. دایه گیان نه خیر نایناسم؛ دایکه کهم من ئهوم، من کوره کهتم؛ گهر قبول ده کهیت من به کوری خۆت قبول بکه، من ئه لوهنیم دایکه کهی دایکم، ئه لوهنی، به چهی ئه لوهنیش کوری گشت دایکه که؛ دهسه پیروزه کهت بینه ماچی بکه؛ فرمیسه که کانت به گلینهی چارم ده سهرمهوه؛ دایه؛ دایه، ههناسه سارده کهت به گلا پونگه کانی جوگه کانی ئه م بهر و ئه بهر ساریژ ده کهم؛ پرسیاره کهت به قورگه وشک بووه کهم ولام ده ده مهوه؛ به باوه شیک ئه ستیره؛ گهر رازی ده بیت ئهوه، عادل، عهزیز، عومهر مه نسور، خهلیل، عهبدو ربیاز، مه جمود تاماز، جههاد، کامل، حوسین شیخی ئه لوهنزاده کان ده بن به کورت؛ ئهوه هه موو چیاکان؛ ئهوه که لاتی عهزیم؛ باوکی هه موو چیا وههر و گومانه کان؛ ههر هه موویان بۆ تۆ!

دایکه کان هیچیان نه ده ویت؛ ویلی کوره کانیان بوون؛ کۆلیان نه ده دا له پرسیار کردن!

- براهه م، .. ده ناسیت؟

- کوره کهم، بیینه وه؟

به سه پرۆشه که یاندا رومه تیان ده سربیه وه زه مین له بهر نائۆمید بوونه که یان ده له رزی؛ وشه ییش زه لیله له ده برینی چرکه ی چار دانوقانندن و سه ردا گردنیان له کاتی به جی هیشتن و گهران به دوا ی که سیکی تر و دوباره کردنی هه مان پرسیاره دووباره کراوه کان!

.. ی ۱۱۱۱۱۱ غهوزه کهی به غدا، هاوار، هاوار، هاوار په نا بۆ تۆ ده بهم، خیری باوانت، له م چرکه یه دا ژیر با لم بگره یا غهوز؛ یا غهوزه کهی سو فی فاته، بیکه به خاتری ئه و نانه وردیلانه ی ده مدا به کۆتره کانی ناو حه وشه کهت؛ کوره ده ستم به دامینی تۆ غهوزه کهی به غدا؛ ده خیلت بم فریاد، فریاد رزگارم بکه له بیینی نیکا شکسته کانی دایکه عه ره به کاتم، له بیرمیان ببه ره وه؛ ئه مه حال نییه تیدام به م به یانییه؛ له ناو ئه م حو جره یه دا :

من ته نها و مه رگ ته نها !

من ته نها وشکست بونی مرۆف!

- تف له و ولاته ی وا زیندانی تیدایه .

- کوره غهوزی چی؟ که حاجی عموللا له دووره وه چاوی به تۆ ده کهوت له ریگا کهی میلان، ده یوت" هۆ .. هۆ هۆ ئه وه زورنا لیده ره کهی جه هه نه م هات، سه گه سووره که هات؟

- که به یه ک ده گه یشتین، " ده ستی یه کترمان مۆچ ده کرد" .. جاریک دوو .. سی .. بییده کهنی، دگانه به له زه رد هه لگه را وه کهی له گه ل هیله قوله کانی سه ر رو خساری ژیا نیکی به رینی ئه مان و بانگه شه ی به هار بوو؛ کارکردن و تینی رۆژ له ناو چه وانی به بی پرسیارکردن ده بیینرا؛ گۆچانه کهی ده ستی ده کهوته پیشی؛ ده چوینه ماله وه؛ پیکه وه چا که مان ده خواره وه ؛ باسی راز و نیازه کاتمان ده کرد؛ گه مه و گالته مان ده کرد... که قورئان هه لگه ره کان، که ئه ولادی ئه و قوریشییه بازرگانه ی وا کچی نۆ سالی زه وتکردو وه، که سه عد و خالد به کر وعه لی وحه سه ن وحوسین شالاوی ئه نفالیان هینا، حاجی عمولایان له گه ل خۆ برد، له ناو مۆلگا که یان قاچیان کرد؛ له شه ویکدا بییان وت: برۆ بۆ ماله وه!!

حاجی عمولا: ئاخیر به م شه وه بۆ کوی برۆم؛ نه پارهم پییه؛ نه مالی ناسیاویک ده ناسم؛ با ئه مشه ویش لی ره بمی نه مه وه!

که رۆژ ببه وه؛ حاجی خۆی کۆ کرد بۆ وه؛ به لام بهر نه درا؛ گوله باران کرا..

حاجی هه زاران باقه گول له سه ر گۆزه کهی بیت، مندالیک بوو؛ مندالیکی ردین سپی؛ دل پاک و به حورمه ت؛ منیش وا ئیستا به م به یانییه دا، گویم له دهنگی هۆ ره کردنه که یه ته ی بۆ مائنا واییه که ی قازی؛ سه ری نه وی کرد بوو؛ گۆچانه کهی دا به بهر خۆیدا و به چه ماوییه وه رووی کرده یاله که: هۆ، هۆ هۆ، هۆ، هۆ برا ۱۱۱، برا ۱۱۱۱ هۆ...

تفهنگه کهی شانت، په نجا پیار بوو به دواته وه هۆ هۆ هۆ برا

یاله که و کوچکه کانی خه که و جۆگه ناوه دریزه که کهوا حاجی به تاقی تهنها بۆ ئه بهری رونی هینابوو، دهنگیان لیهوه دهرنه چو؛ هیچ مهلیک نه ده فری؛ روخساره کان تهنها سکوت بوو و مهرگ و گیانی ههناسه و جوله لی براوی تا ته بهدی حاجی. من له ویدا بۆ یه کهم جار چارم به مهرگ کهوت ..

هۆره ناوازیکی ئیجگار غه مناکی ئه لوه نه؛ ناوازی وهرزی پایزی قیقالدی له ئاستیدا له ههندی گرفتگی ماسی بچکۆله کهی سه مه ده ده چی؛ هۆره ته جه لاتهرین ههست دهر برینی ته نهایی مرۆقه ..
ئه زانن چی؟ " تیسۆره کان رهنگیان بۆره، به لام داری ژیان هه میسه به سه وزی ده مینیته وه!!"

من ئیستاش هوم، ههروا غه وزیش شوعی زه مانی خۆی بوو! ئه رسا که سنگم ده رگای غه وز بوو؛ بۆ کویر وشه ل و په ککه وتوو نه دار ویرسییه کان کراوه بوو؛ به خۆرای شۆرییان ده خوارد. له یاده، له ته نیشتی ده رگاکی ژووریک هه بوو، پیاویکی به ته مهن؛ کراس چهرمی، ردین سپی لی داده نیشت؛ نوری لی ده باری، پیاو هزی ده کرد ته ماشای بکات؛ هه ر جاریک لهوی تیهه ربیام، راده وستام و تیر تیر ته ماشایم ده کرد؛ له نهینی ده چوو، چه ند جاریک له پیشی ده رگاکی ده هاتم و ده چوم، ده مویست بزائم چی ده کات؛ ته نها به یه ک شیوه ده مبینی؛ به کۆمی دانیشته بو و خه ریکی خویندنه وه بوو، به حال ماوه مابوو له نیوان چار و کتیب و لاپه ره کانی به رده می !.
- ئه مه کییه ؟
- کورم ئه مه فره زانیکی گه وه یه، موریدیکی به ناویانگی غه وزه ..

ههندی جار بهو دایکانه ده وترا: دایه گیان دوور نییه، کوره کهت له پشت ئه و ده رگایه دا بیت که وا به رهنگی سوور له سه ری نوو سراوه: لاگه ر!
ئه وه لاگه ری کالا و کوتال نه بوو؛ لاگه ریکی به شه ری بوو! هه ندیکیش هه بوون درۆی سپییان بۆ ده کردن؛ یا دلیمان ده دانه وه! دایکیکی زۆر ده هاتن بۆ پرسیری جگه رگۆشه کانیان؛ ده یانویست ته نها چاویان پی بکهویت، له باوه شیان بگرن، به سه ریانه وه بگرین، دلیمان بده نه وه و هیه چی تر.
ولاته کهم، ولاته کهم!
هه ی ویران بوو و زیندانه کهم
کووا ژیان، کووا به فا؟!
ئا .. ئا، ولاته کهم پیلاوه لاستیقه کانی پیی دایکه کانه ...

له م رۆژده دا ههندی له وانیه هاوسه ریان هه بوو؛ په نایان ده برد بۆ دۆست و براده ره کانیان؛ له کاتی پیویست پاره یان ده دا، بۆ ئه وهی وه ک چاودیریکی له به رده م ئاوه ده سه که راوه ستن و خۆشیان له گه ل هاوسه ره کانیان بۆ ناوی برۆن؛ به په له په ل تیکه لاوی به کتر بین.
- خۆت دا که نه، ده ی خیرا خیرا که هه مووی دامه که نه ئه وه نده به سه! هه ناسه یان سوار ده بوو، به حال ده نگیان لی ده رده چوو
تکات لی ده کهم خۆت راگره، ده نگ ده رمه که .. تۆ جاریک خیرا .. تۆزیکم ماوه .. " کس نه هات؟"

- تۆقت دەرچىت، خەرىك بە بۆ خۆت، نەخىر كەس؛ لىدە بۆ خۆت!
- بە قوربانىت بىم .. ئۆخەيش ...!
- ئاۋدەستەكەي قاۋشى ژمارە سى ببو بە باشتىن ژوورى نووستن!
- ئا... ئا، ۋەتەن ئاۋدەستخانە ببو؛ بۆنى گوۋاۋى لى دەھات؛ ئالاكەبىشى ئەۋ دەستەسرانە بوون، كە زىندانى ۋھاۋسەرە شكست
- ۋخەمبارە كانىيان خۆيانىيان پى پاك دە كردهۋە !
- ئەي ياسا ؟
- شەرمەزى و تۆقىن و تەل بەند !
- رەۋشت ؟
- رەشاشى پۆرسەعەيد و پەنتى خنكاندن !
- زانست ؟
- بە كۆمەل كوشتن و رەش بگىر !
- بىروباۋەر ؟
- يە كگرتن، ئازادى، سۆسىالىزم دەۋلەتتىكى بە ھىز؛ شارستانىيەتتى نەتەۋەدى عەرەب؛ سەرۆكى گەرە و مەزن !
- خۆشەۋىستى ؟
- سەدام.
- تابلۆى ھونەرى ؟
- سەدام.
- خەون ؟
- بەرىۋبەرەيتى ئاسايشى گشتى .
- پىكەنن ؟
- پىلاننىكى دوژمن
- سرود ؟
- يە كىتتى پارچەكانى ولاتى عەرەبى
- فەلسەفە ؟
- گەلى عەرەب نامرەت ...!

نەۋزاد ئازەرى، كارمەندى ئۆرزىدى باك لە كەركوك وفايەق تازە ببوون بە زاۋا، سەربان دادەنا لەلەي يەك، ۋەسر خوتە خوتيان دەھات ۋەندى جارىش لە داخاندە بۆ خۆيان بە ئەم ئەۋ رايان دەۋارد ۋلە پالىيەۋە ھەناسە ساردىيان دەكيشا بۆ بارى لارى ژيان و چارەنۋوسەكەبان !

نەۋزاد: ئەم خويىرىژانە نەيانھىشت؛ شاييەكەيان لى تال كردم؛ كورە ھەي باۋكەكەيان بگىم بۆ ئەم ھالەي بەسەربان ھىنام؛ ئاخىر ئەمە ھالە! پاش ھەوت سال تىدەچەم ! كى دەزانىت چىم بەسەر دىت، كى دەلەيت ئەۋ ھەتا ئەۋ كاتە چاۋەرۋانىم دەكات!

فايەق: براكەم ھالى چى، بۆ حال ماۋە، بەلام ئەلىبى چى، ئەمانە ۋەخشن ۋەخشن و توشمان بوون، دەي كورە ئەمەش تەۋار دەبىست! تۆش پىۋىست ناكات ئەۋەندە رەش بىن بىت: پىۋىست ناكات لە ئىستەۋە ختورە و ترسى بە جى ھىشتن لە دل بگىرەت؛ ئەزانى تۆ قسەي قۆر

دهکمی، مرۆف ده میکه به تنهها به جی هیلراوه، پاشان ئه مافی خۆیه تی چاوهروانی ده عبايه کی وهک تۆ بکات یا نهکات؛ تۆ جاری برۆ سمیل قه له میکهت بگۆره، یا ههر وهک خالد بی تاشه!

نهزاد: مافی چی؛ من خواستومه.. به جیم بهیلیلت سه کته ده کم!

فایهق: وا تهزانی تاپۆت کردووه؟ راسته ناخۆشه، بهلام ئه لیبی چی، ژیان وایه!

ههندی جاریش فزهیان لیوه نه دههات؛ کهسیان ئاگای له وی تر نه دهه ما، ده تاسان؛ روخساریان جاریک مۆن ده بوو و جاریک بزهی خهندهیان دههات!

نهزاد: به کوی گه یشتیت؟

فایهق: نازانم، ئه ی تۆ؟

نهزاد: له لای ئه م بووم، باسی شاییه که مان بۆ یه کتر ده کرد! دنیایه که مان پیک دههینا له هه ممو رهنگه کان (بی دهنگی) نه ده بوو روژیک.. سه عاتیك درهنگ تر بمرگن؟ سه رومه تی ته ر ده بوو برا، ئه گهر نه گریم چی بکه م؟ نه و جا گریان چ سو دیکی هه یه؟ سه د سالی تریش بگریم ه یچ ناییت! لیره تاوانبار و بی تاوان جیاوازیان نییه: هه ردووکیان ده بی سزا که یان به سه ر بیهن! من تاوانم نییه، بهلام بۆ ئه مان تاوانبارم؛ وا ده زانن گیشاره یان ده ست که وتووه؛ تا قه تاوانی من ئه وه یه، مرۆقم، وهک ههر مرۆقیکی تر، ته نها نه مده ویست بیم به دهنگیان، ئه مهش زۆر بوو بۆ ئه وان! یا، من ههر به راستی گیشاره یه کم بۆ خۆم، ده نا بۆ ده مگرن؟ له من ده ترسان بۆیه زیندانیان کردم؛ به گرتنی من چی گۆرا؟ ه یچ ههر ه یچ! چۆنه ئیستا بۆ لای به ریوه به ری زیندان برۆم، بی بلیم: که به گرتنی من ه یچ نه گۆریت بۆچی ئازادم ناکن؟ هه روا منیش تا قه تی زیندانم نه ماوه، به سه ئیت! ئه گهر هه وه سه به سه"، ده مهویت بۆ لای هاوسه ره که م برۆم، ئه و چاوه ریم ده کات! ئه ری فایهق چۆنه بلی: باشه، فه رموو، به خیر بچیت، داوا ی لی بوردن ده کم؛ هیوادارم دل تان له ئیمه نه ره نجیت، سه لاهوم هه یه بۆ هاوسه ره که ت!

فایهق: خۆت ئه وه نه ده که م مه که، ئه مانه وشه ی وا نازانن به کار به یینن، ئه مانه کوری گه وادن؛ بۆ نازانیت؟ هه زار ئاوی گه وادیان خواردۆته وه؛ باکیان به من و تۆوه نییه؛ به شق تیرت ده کات؛ دوریش نییه بلیت شیت بووی و به دارکاری بتبات بۆ ناو زیندانه تا قه کهسیکان! ئه و جار چی ده که ی؟

نهزاد: ئه گهر وام له گه ل بکات، به هاواریک پی ده لیم "قورت به سه ر نه گهت، تۆیش زیندانیت، دلت به چی خۆشه؟ ئه وه نییه تۆیش شه و روژ لیره به سه ر ده به یه؛ تۆ گالته به خۆت ده که ی!؛ فایهق جا وا نییه؟ جیاوازیکه ههر ئه وه نه ده یه، ئه و جلو به رگی سه وزی له به ره و من جلو به رگی بۆریان له به ر کردووم؛ ئه و رازییه به و رهنگه، به لام من به زۆر له به ریان کردووم؛ من به زۆر بۆ ئه م جیگا بی تام و له زه ته هیناویام؛ ئه و خۆی بۆ ئیره هاتووه؛ های های؛ باشه ئه و کابرایه بۆ ئه وه نه ده که ره؟ که ره له چاوی ئه و پاشایه: هه ممو شتیکی تر سنایان لی چاوه روان ده کريت!

فایهق: گرنگ ئه وه به مرۆف نه کوژیته وه، ههر وا به گپرساندنه وه بچینیته وه؛ ئه وان مه رگ بلاو ده که نه وه، ئیمه ژیان! ئه مه هه ممو مه سه له که یه!

نهزاد: گپرساندنه وه ی چی؟ تک تک.. تک تک تک.. تک تک ده بی به درێژایی ههوت سال له سه ر ئه م جیگایه به ته نه های بی به سه ر بیه م؛ کات ده روا و ناگه ریته وه؛ منیش ده بی دووباره ی هه مان شته دووباره که واره کان بکه مه وه؛ له ده ره ویش شتیکی وا ئومید به خه ش به ده ی نا کريت..!

فایهق: نهوه که له زل؛ پیمواییت، ئەمانه پیشتر زانیویانه ئیمه ههز له چاره‌ی زیندان ناکهین، بۆیه له بن ملیان گرتین و بۆ ئیره هاوردیاین!

نهوزاد: بی تاوان!

سزا: چهوت سال زیندانی

فایهق (هونه‌مه‌ند) کوری کریکاری نهوت سازی: "تاوانبار!!"

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: په‌نا بهر له نه‌مسا

نهوزاد مه‌حه‌مه‌د: بی تاوان!

سزا: چهوت سال زیندانی!

که‌نعان شیرزاد، کوری کریکاری نهوت سازی: بی تاوان

سزا: چهوت سال زیندانی!

تاوانه‌که‌ی ئه‌وه بووه، رۆژیک براه‌کی میوانی هاتبوو ئه‌م چایی پیشک‌ه‌ش کردبوون!

که‌نعان: خۆزگا له جیاتی چای، قوزه‌لقورت بیامه پییان، ئه‌وه که‌ی چای بی؛ ئاگری بی و چویه عومرم؛ من جوزانم!

(وه‌رگی)ش له‌ولاوه ده‌یوت: گووی وه خودای خالو جومعه، ئه‌ی ئه‌ی، خۆ دروو دروو هاورده‌مه ئه‌بو غریب، ئاخ‌ر ئه‌یه کار بی کردیده‌ی!

مه‌حمود سه‌وزنه‌ی (کریکاری باره‌ه‌لگر): بی تاوان.

سزا: دوو سال زیندانی

چاره‌نوس:...

جه‌هاد (کریکاری هوتیل): بی تاوان

سزا: دوو سال زیندانی

چاره‌نوس:...

عادل باوه موراد (سه‌ریاز): بی تاوان!

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره‌نوس: ...!

عومهر مه‌نسور (سه‌ریاز): ...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره‌نوس: بی کار

عه‌زیز مه‌لا حه‌سه‌ن (کوری دوکاندار)، قوتابی ئاماده‌یی: تاوانبار!

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: په‌نا بهر له ئه‌لمانی.

خالد وه‌هاب (کوری کریکار)، فه‌رمان به‌ر: تاوانبار!!

سزا: پازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: له سلیمانی تیۆرکرا!

تالیب مه‌حه‌مه‌د (کوری کریکار)، یاریده‌ری پزیشک: ...!

سزا: ده سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

ئه‌حمده سالح (کوری کریکاری نهوت سازی)، فه‌رمانبهر:...

سزا: ده سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

ریاز سه‌لاح (کوری ئاسنگهر)، قوتابی زانکۆ: ...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

مه‌حمود وارانئ (کریکاری دارتاشئ): ...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: شه‌هید.

سه‌لام عه‌بدوئلا، کوری کریکار، (مامۆستا):...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره‌نوس: په‌نابهر له ئه‌لمانیا.

عه‌بدوئخالق غه‌ریب (کوری پۆلیس)، کارمه‌ند:...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: بازرکانئ دۆروا!

حوسین قاسم (کریکار): تاوانبار!

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: بی کار.

فوتاد عه‌لی (کارمه‌ند): تاوانبار!!

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

تالب ره‌ئوف قه‌یتهران:...

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: بازرگانئ دۆروا!

کامل خورشید (کریکار):...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: شه‌هید.

جومعه عه‌زیز (کوری هه‌ژاریک)، کریکار: تاوانبار!!

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: له ئیران کوژرا!

ئه‌کره‌م (کریکار):...

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: له کاتی خزمه‌تی سه‌ریازی گوله‌بارانکرا

مه‌حه‌مه‌د جاسم (بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار): بی تاوان!

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره نوس: له کاتی سه فهر بۆ مۆلگهی سه ربازی، له ناو ئۆتومبیل سوتا.

خه لیل جه لال: (کریکار)...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره نوس:...

عه دنان شیرزاد (کوری کریکار): تاوانبار!!

سزا: ده سال زیندانی!

چاره نوس: په نابهر له سوید.

حوسین سه یید (کوری مه لا) کریکاری دارتاش:...

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس:...

یه کیك وهك عادل و مه حمود به یینا به یین بهر لوتی (...ده کرت و زمانیان کول ده کرد!

عادل پیی دهوت: وه للا گشتی تاوان مشکیکه ده؛ ئی داکنه ی ئیتر، ئیژی مه یونی!

مه حمود سه ورتنه لی: وه حمالیگه رازی بیم، تو به ده ختم کردید، به لام گه رده نته نازاد بود: ته عزیبه گه یان خهر ته تراند!

ههر که سیکیش تاوانی گرتنه که ی ده خسته ئۆبالی که سیکی تر؛ تا راده یه که له گه ل چاره نو سه که یان راهاتیبون؛ ههره شه ی دنیا ش ده کرا بۆ پاشه رۆژ؛ ئه و به ربوونه ی که وا هیچ له زه تیکم لی نه یینی؛ نه بای نازادی و نه پیکه نین، زۆریه ی براده ره کان له ناو زیندان ده مینته وه؛ به تنه ا ده رچون تامی نییه وهک ئه و به کۆمه ل به ربوون؛ ده ره ویش زیندانه، زیندانیکی گه ره بده نگی بۆمباکردن هیشتا ههر کپ نه بیوه؛ ئه وه نییه ئیستایش له یره و له و ده نگیان دیت؛ ئه لیبی برا ئه گه ر جه نگ نه بییت؛ گه م سه وز نابییت! نان ته نه ا به جه نگا وهران ده درا؛ شه وه دروشمی "هه موو شتیکی له پیناوی جه نگ" دا هه لگرتبوو؛ شارستانییه سپی ره نگه کان، ئه وه نده تۆپ و فیشه کیان به ره هم هینابوو (هیناوه)؛ به شی چوار جه نگه جیهانی تر ده کات، ئه لیبی دیموکراتییته له سه ر نوکی فیشه که کان به ربووه ده چیت!

- ئه ی خۆ ئه مان نه هاتوون به زۆر چه که کانیا ن به وان به رۆشن

خۆیا ن بوون به سه گی هار به گیان خه لکه که؛ شه ر به ریا ده کهن

- ئه مانه دروستی ده کهن؛ وله ههر جیگایه که ده سه کرده یه کی خۆیا ن قیت کردۆته وه؛ ده گپوگرفتیشیا ن سازداوه؛ بازار هه ی بازار؛ هه زار

پیا نو ده کهن به قوربانی بالی فرۆکه یه کی جه نگه ی!

... له ولایشه وه، گوگوختییه که فیر ببوو هه موو رۆژیک له سه ر دیواری گۆره پانی زیندانه که داده نیشته وه، دووریش نه بوو ههر

جاریک گوگوختیه کی تر بوویت؛ که ده فری هه موومان ئاواتمان ده خواست ببین به و گوگوختیه به لام پۆلیسی سه ر بورجی

چاودیری کردنه که خنده ی سه ر لیوه کانی سارد ده کرده وه؛ نه یانده هیشت له گه لیاندا به فرین؛ باله کانیا ن ده شکاندا ن به لام هیچ هیزیک

نه بوو ریگا له خونه کان بگریت، شه وان خه ون حوکم رانی ده کرد؛ به نه یینی دیواره کانیا ن ده روخاند؛ ده فرین و له لیواری ئه لوون

داده نیشته وه، یا له باره شی گه رمی خۆشه و یسه ته کان داده به زین هه موو رۆژیک خه م به ئه وینه که م ده بیینی، باوه شی گه رمی بۆ

ده کرده مه وه "کی ده لی من زیندانییم؟" زۆریه ی شه وان له لیواری ئه لوون شایه و لۆغان بوو، که بیدار ده بو مه وه له قه ره ویله که وه سه رم

داده گرت، پیش ئه وه ی به یانی باش له فایه ق و نه وزاد بکه م، خشه یان ده کرد له پیکه نین!

فایه ق: ها؟ دیسان؟

چۆن دهیتوانی بژیت؟ مه بهستم، چۆن ژیاڤی رۆژانهی به سهر ده برد؟ پیده کهنی؟ خۆشهویست یا مندالی هه بوو؟ ئه ی برادر و دۆست؟ پاسهوانه کانی قسه یان له گه ل نه ده کرد، ته نانه ت لییشی ده ترسان! ئه و جیگایه ئه ی لی بنوستیا کس له سه ری نه ده نوست! ئه وه کی وای لیکردوه ببیت به ئامرازی کوشتن؟

مجیدین: گرفته که ئه مانه نین! گرفته که ئه وه یه، بۆچی وشه ی زیندان که وتوه ته سه ر زاران؟ زیندان بۆ هه یه؟ سوودی چیه؟ خۆیان زه مینه بۆ تاوان دروست ده کهن، پاشان دین هۆکانی له ناو نابن؛ مرۆقه کان سزای زیندان ده ده ن! خۆیان خولقینه ری زیندانن؛ خۆیان رۆح و گیانی زیندانن، به بی وی ناتوانن هه بن؛ ناتوانن درێژه به تاوانه کانیان بدن؛ بۆیه ده بی به به رده وام تاوان به به ره هه م به یینن!

((باوکه، بۆچی گورگه به ده خۆکه ناکوژن؟

دایکی خۆم، هه ولی کوشتنی ده دریت، به لام گورگه سپیه کانی هاو خوی زۆر دندانیان تیژکردوه، بۆیه هه تا ئیستا زه فه ری پی نه براوه، به لام بۆ کوی ده چیت، هه یج جاره ی نییه (!)

(۳)

ئەم بەيانىيەم لى بوو بە زىندانىكى گەورە، ھەرچەند بەر تەسك ترە لە زىندانە ئىنفرادىكان؛ لە تووى خانەيەكى ناو مېشكەدايە، بەلام جىگام تىدا نايىتەو، بە غەمەلىياتىش دوور ناخريتەو ھەر بۇيە منىش ياران، يارانى زىندان شىكىن، شىكىنەرى ھۆكەنى زىلەت: دل ھەر يەكىگە وسەوزە بردگەسەي!
سەوزەيش دوورە و"خىلى دوژمن دەورى داوہ"

ئەم بەيانىيە دەمزانى توانام بە سەر گۆرىنى شتەكان ناشكىت، سەردەمى پالەوانچىتى ھرقەل و غەبدوللا و شەمشون و رىنگۆ و غەنتەر ئەبن شەداد دەمىكە بەسەر چوو ھەر وا خۆ بە ھەزى من نايىت، دەشراىم دەستەلاتى كەسەكان لە مېشە زەوتكراو، كابرأ ھەرچەند بە خۆى بنازىت و فشە فش بكات سودىكى واى نايىت! بە تايىتەى لەم سەردەمى ئىستادا؛ زەمىن ئەوئەندە بچوك بووئەتەو، دەولەتەكان بوون بە گەرەكى بچوك؛ ھەندىكىيان بە گەرەكى بن بەست؛ دەريا وئوقيانۆسەكانىش پىس كرارون، وەكو سەرچاوەكەيان بەر تەسك بونەتەو؛ مرقۇيش ھەست بە جى تەسكى دەكات، بەلام نەمدەزانى بۆچى پاش ھەمان بەزمە قۆرەكان: مېزكرن، دەست و دەموچا و شۆردن و نابدلى چا لى نان و خۆزگە بەوئەى كىسە چايەكە بىت بە كىسە قاوہ؛ بىرىكى چلكن و قىزئاوہر بە مېشكدا ھات: ئەمرۆ مېشروو كۆتايى پى دىت! دەبى كۆتايى پى بىت؛ خۆت كۆكەرەو، ھىچ داد و بىدادىك ناخوات، ھاوارىش بگەيت، كەس گويى لى نايىت؛ گويشيان لى بىت، كەس نايەتە دەنگتەو، وەك كاكە كۆمار؛ لە ناوہراستى مالە بەرزەكانى (گۆزە) كە لە لاينى كەمەو لە ھەر خانويەكى دوو سەد كەس دەژىت كۆژرا؛ ھەرچەند داد و فرىادى كر دبوو، سوودى نەبو، تا لە ناوہراستى ئەو ھەموو مالانەدا؛ لە سەر بەفرەكە گىانى لە دەست دا؛ بۆ رۆژى دوايى دۆزىبويا نەو؛ چرايەكى خۆشەويستى و دۆستايەتى كۆژايەو و جارىكى تر چاومان پى ناكەويتەو... وتيان: جوينەكانىشى خۆشەويستى بوون؛ كەس نەبوو خۆشى نەويت؛ خزمەتى ھەزاران كەسى كر بەلام كە بە ھاوارىش داواى يارمەتى كر دبوو، كەس بە ھانايەو نەھاتىو؛ بە تاقي تەنھا خۆى و ھاوارەكانى لە ناو بەفرەكە خەويان لى كەوت؛ سىرلانكاي پرسە بار ئەوئەندەى دى پرسەبار كرا... ئاى لەم سەردەمە وىران بوو.. تازە كى پاش كاركردى شەوان بېرەكەى بەدەستەو دەگرىت و بە دەنگى بەرز سەلاو لە ناسياوہكانى دەكات؛ ژيان بە شەقامە مۆنەكان بدات... تازە كى لەسەر شەقام بىينىت و بە گەمە پىم بلىت "ھا كەى زىندانەت دەكەن؟" كەس، تەنھا كۆمار بوو، ئەويش رۆى؛ روخسارىكى شىرىن؛ مرقۇشكى گەورە بەبى دەنگى مالىئاويى كر د! ھىچى نەخايەند، ئۆردوگاي پەنايەرەكان ئاگرىان تى بەردا!..

دەلىن: فاشى لە ولاتەكەمان نەماو، كاتى خۆى ھەبوون و لە ناوبران!

دەلىن: ئەوانەى بە كارى وا ھەلدەست، مندالكارن، پەيوەندىيان بە سىياسەتەو نىيە!

دەلىن: ئەوانە چەند كەسىكى تىنەگەشتون!

دەلىن: دەبى بۆ چارەسەر كرنى ئەم گرتە، ژمارەى فەرمانبەرى كاروبارى كۆمەلايەتى زىاد بگەين!

ھەيشە دەلىت: سىستىمەكە بە شىوازى جۆراوجۆر ئەو تاوانبارانە بۆ كارە ترسناكەكەيان نامادە دەكات!

دەلىن: ئەوانە رۆشنىر و چەندىن رۆژنامە و خاوەن پارەو پووليان لە گەلدايە!

ئەمە چىيە؟ ھەموو رۆژىك شتە دووبارە كراوہكان، دووبارە دەبنەو و منىش دووبارەيان دەكەمەو! من بۆ بىينى بەيانىنى وا لە داىك نەبووم، بەراستى مېشرووى قۇناعى ئىنتەفرىمدونگ دەبى كۆتايى پى بىت؛ نى بەسە ئىت، رۆحمان دەرچو، گىاتمان دەرھات، بەسە! "مردن لەم حالە باشترە!" بوو بە تەوق بەسەر عالەمەكە و واز ناھىينىت، ھەر ئەلىي سەرۆكى وولاتان؛ ھەتا نەمرن يا نەتۆپىنرىن واز ناھىينن؛

تهوه چندين سده يه ئهم قوناغه به دوا پلهی گه یشتوه، کهچی وا همر ماوه تهوه؛ همرچهند ههولده دریت کوتایی پی بهیریت، کوتایی بینا هینریت، ئیرایم ئه سوهد گوتنه "ئیژی کیسه خواس": به لافاو خوین ده دریت؛ به لام ههتا ئیستا هه هیج! دلۆپ دلۆپ بهم به یانییه دا بهر چارم ده گرن، یهک ملیون، دوو ملیون... سی ملیون، سهه ملیون... دوو سهه ملیون... ههزار ملیون دلۆپه خوین خویان ده که نه ژوره کهم و ده رۆن، ههه هه موویان یهک شت ده لین: زیندان و پۆلیس ماوه؟

....

ده لین:

قوربانیکان،

زهنگی خنده دریژه کانی

داهاتومانن.

قوربانیکان،

دههۆل و زورنای هه لپه رکیکانی

دوارۆژمانن ...

ئای، یاران گهر ئیوه نه بان!! ئیستاش زنجیریان له گهر دن ده کردین؛ خوشیان ماسکه ئاسنینه که یان به ناو شاره کانیاندا ده گیرا: "کی ههوه سی جهنگ و بازگانی هه یه ده بی من به ناو شاردا هه لگری" پیش ئه وهی بۆ راووتکردن و داگیرگرتن بهری بکهون، به قفلی ئاسنن بهر و دواي ژنه کانیان قفل ده کرد؛ تهنها ریی مین و ئاو به ده ست گه یاندنی بهر تهسک بۆ ده هیشتنه وه؛ ته مجار ریگا دووره کانیان ده گرت بهر؛ بهو حاله بنه مای ئهم شارستانیته ده دۆزه خه یانه دامه زراند؛ که لله پوته کان ده لین" وه للاهی باشیان کردوه، ئه ی ری بدنه ژنه کانیان بهریان بهریلاو بیته؟ به راستی کهسانی به شهرف بوون!"

- کابرا تۆ زۆر قینه له سینهی!

- کوره هه مانه "له سه ر مالم بده له بالم" ن، جارن ده چوون راوه به شهریان ده کرد؛ کوتیان ده کردن و به پاپۆر به رهو باکور ده یانه یان، که بینیان لهوی تهنها هه یزی بازو نیه، که رهسته ی خاویش هه یه، ده ستیان کرد به له شکر کیشان، سه ریاز و تۆپ و فرۆکه کانیان بهری خست، به لام ئیستا زیره کانه تر بیرده که نه وه: بازاره کانیان به سه ر خویان دا به ش کردوه؛ شه ره شوژه کانیان لهوی ده گیرن "ئاگره سووره له منوه دووره"; به لام هه ر خوشیان به تۆپ و فرۆکه و کۆماندۆی تایبته وه ناویژیکه ر په ییدا ده بن؛ بانگه شه ی "ئاشتی" ده که ن:

- له شکره فه ره نسی ده چیت بۆ رواندا!

- له شکره ئیتالیا ده چیت بۆ ئه لبانیا!

- له شکره ئه لمانی ده چیت بۆ یوگسلاقی؛ له کاتی پیوست، به فرۆکه کۆماندۆی تایبته بۆ ناو تیرانا ده نیریت؛ گوله ریژی خه لک

ده که ن؛ وهک رزگار که ره ده گهرینه وه!

- ئه مریکیکان ده چن بۆ نارچه ی نهوت و گاز!

هه مان خوی شه وه یان هه یه!

که پیوستشیان به دهستی کاری هه رزان هه بیته، به ئاشکرایه و ژیر به ژیر خه لکه که ناچار ده که ن به خویان رووه و باکور هه لین؛ ئه گه ر ژماره ی هه له هاتوه کان زۆر بن؛ ده یان سووتینن یا سنورداشیان ده که ن؛ زۆر به ئاسانی ژیانیان لی تال ده که ن؛ له دژیاندا ده یان بریاری یاسایی ده ره ده که ن! رۆژنامه کانشیان هه موو رۆژیک ژه ره کانیان بلاو ده که نه وه: په نا به ریک له دزی گیرا... باندیکی خارجه ی به دوو کیلو هه یروئین ده سگه ر کران!... خارجه یه که به چه قۆ ره فیه که ی خوی کوشته خارجه یکان پیسن... خارجه یچکان نازانن ماشینی جل شوژدن به کار به یینن، خارجه یه که ژنه که ی کوشته... خارجه یه که منداله که ی رفاند هتد...

هه له بته خوشیان هه مان ئهم کاره درژانه ده که ن... له ولایشه وه به منیش ده لین "سه برت هه بیته، به په له نابیت، ده بی سه برت ببیت به ده ریا!"

ئهم سه بره گواویه چیه؟ چهندی تر سه بر؟ "چرا هه لبره بز ان گوی تی ماوه!"

ده شلین له گهل کۆتایی پیهینانی ئه م میژوه؛ میژوی ئه لوڤن ده ست پیده کاتهوه! و ئه م به یانییه له موژده ی ئه م به یانییه ده چیت که و میژوه که یان راده گریت و بۆ هه تا هه تایه کۆتایی پیدیت؛ خه لک هاوار ده که ن: به سه! به سه ئیتر! ئه مه چه ژبانیکه؛ ناخر ئه مه که ی ژبانه، ئه مه نه نگیه! بۆیه ئه م به یانییه له به سه هه تیکدا ده چیت له ته مه نی کورتی مرۆف دووباره نایسته وه؛ چیه خه کانی وه ک سیبه ر له گه لیدا ده روات، ده بیته به بابه تی باسکردن و لیدوان، دووریش نیه له دوا چرکه ی په له قازه ی مه رگیش به تیژی بروسکه له پیش چاودا له نگه ر بگریت: په ره ژنه هاوسیکه ی به رامبه رم به ته نه ا ده ژیت؛ سالانیکه که س بۆ سه ردان سه ری به ماله که یدا نه کردوه؛ بۆ به گژدا چوونی ته نه اییه که ی، بۆ پیاسه کردنه ئاساییه که ی سه ر له به یانیانی ده روات؛ به قاچه باریک بووه کانی ده لیت؛ وه ره با ئیمرۆش به سه ر هه مان جی پیکانی رابردوو پی بنیین؛ بی گو مان ئه وانیش بیرمان ده که ن، وه ره با دلیمان سه خله ت نه بیته، دنیا ئه وه ناهینیته، با روژباشیان ئی بکه یین، ئه وانیش دلیمان خۆش ده بیته وه؛ "قاچه کانی به خۆیان ریگا که ده ناسن؛ زۆر باشیش ده زانیته که له سه ره ریگا که یدا په ره ژن و پیاسه ناسیاوه کانیشی ده بینیته؛ دوا هه والی هاوسی و ماله کانی ده وروبه ر بۆ یه کتری ده گیرنه وه" دوینی، به هاوسی که م وت: په خه ره ی ژیرخانه که ت کرا وه ته وه... کچه که م چوه بۆ سه فر، سه بی ده بی گوله کانی ناو ماله که ی ئاو بده م... هاوسی که م پۆستیکی گه وه ی بۆ هه ت، من بۆم وه رگرت... ده لین دوو که س له ماله ناژیت، به لکو چوار که س... "هه له به ت هه ر که سیکی که یش بیت هه ر وا ده کات، ئه ی چی بۆ ماوه ته وه؟ باسی چی بکات؟ له ناخی ناخه وه یدا ده زانیته ژبانی کۆتایی پی هاتوه، به لام به زه بری توانا جه سته ییه که ی، ناچار کراوه هیشتا هه ناسه بکیشیت؛ به یانیان به هه مان ریگا بۆ پیاسه کردنه که ی بروات، هه ندی جاریش به بی ئه وه ی ئاماغیکی دیاری کراوی هه بیته ملی ریگایه کی تر ده گریته به ر! له نه نکه که ی خانم مایه ر ده چیت که وا پیش دوا روژیشتنه که ی به سی سال، واته پاش دوا روژیشتنی میرده که ی، هه موو روژیک ده یوت "مه رگم هاتوه... نامه ویت چیته بژیم؛ دلم دیشیت، فریام بکه ون وا که وتم؛ روژنایی چاوم نه ماوه " به لام ئه و کاته روژی که قورساییکه ی بوو به بیست کیلو؛ ته نه ا ئیسقانه که ی ما بووه وه؛ پیسته که یشی ده رزی! مرده که ی ئاسایی نه بوو، هه یچ به دووری نازانم به هه موو هۆشیکه وه له خواردن مانی گردتبی بۆ ئه وه ی دلی بۆ ماوه یه ک له کوتان بکه ویت؛ پزیشکه کان بانگه شه ی مه رگی بکه ن و بییچه نه وه؛ هه یچ به دووریشی نازانم له ناو گو ره که یشی هه ناسه ی تیدا مایی؛ ئه و کاته مرده بیته که ئیتر ئۆکسجین له ناو تابوته که ی نه ماییت!

به دریزایی سی سال مه رگی خۆیی ده خواست؛ به یانییه کانی ئی بیوون به بار به سه ریوه؛ مه به ستم ئه وه یه هه موو روژه که ی ئی بیوو به بار به سه ریوه؛ که س نه بوو له گه لیدا بدویت؛ کچه خزه متکاره که نه بیته؛ ئه میش له هه فته که دا دوو جار بۆ جلویه رگ شۆردن و پاککردنه وه ی ناو ماله که ی بۆ لای ده هات؛ خه ر کاره کانی جیه جی ده کرد و ده روژیشت؛ ته نانه ت نه یده و یست که سیش بینیته؛ مه رگ بیوو به تاقه بابه تی بیرکردنه وه ی؛ له ناویدا ده ژبا؛ به دریزایی روژ له ژووری نووستنه که یدا له سه ر جیگا که ی راده کشا؛ هه ندی جار ده یگۆ نازانم بۆچی نامرم و رزگارم بیت له م ئه رکه دووباره کرا وانه دا؛ ژبان بۆ من هه یچ واته یه کی نییه؛ روژ هه ل بیت یا نا، باران بباریت یا نه باریت؛ ئۆتومبیلیک تیپه ریت یا تیپه په ریت به من چی؟ چاره روانی که س ناکه م، که سیش چاره روانی من ناکات، نازانم چی بکه م، سه ری با دده ا...

سه ربادانه که شمان زیاتر په رسیاره؛ بۆچی ری ده گریته له ئاشنا بوونی ده نگه کان؟ مرۆقه کان ده توانن به ده ست وقاچیش یه کتری حاالی بکه ن، به لام بۆچی ئه م هه موو له یه ک تیپه گه یشتنه روو ده دات؟

- نه خه ر تی نه گه یشتن نییه، پشیرکییه کی خویناویه و زۆر به باشی لیبی تی ده گهن!

له راستیدا که روژ ده بیته وه، ده بی هارمۆنی و دلداریه کی نوی له نیوان مرۆف و مرۆف؛ له نیوان مرۆف و سرۆشتی چر و بان و به ریندا و ده نگی چۆله که کان به شیوه یه کی تایه ته ی ده ست پی بکات، که چی مرۆقه کان له یه کتر نامۆن، یه کیلک به ی دی ده لیت؛ بروانه ده ره وه چهنه جوانه!

ئەوی تر دەلیت: بروانە ناوئەم چەند زوخواه!

"ھەر يەككە سازو سەنتورى خۆی دەژەنی" بە بی ئەوی كۆرالی ھەم ئاھەنگ پیک بەینن؛ ئەوی بۆ یەكتر ناسین دەستپیشخەری بکات، گومانیککی زیاتری لی دەکریت! دەلین "ئەم کابرایە زۆر سەیرە، کەس لیی تی ناگات!" بۆیە چاکتر وایە مرۆف حورمەتی خۆی بگریست و بە ریگای خۆیدا بروات ئەو خۆی گیتۆزیرنی خۆی دەکات، دەبیست بە ھۆی گیتۆزیرنی من، ئەگەر بھویت یا ھەول بەدەم سنورەکانی، ئەو سنورانەمی وا بۆ خۆی دایناو بەشکینم، ریگام لی دەگریت و بە گیرەشیوین نام دەبات؛ بە بی ئەوی ھەولیکیش بدات بۆ ناسینم؛ کە چی لەوی ئەوی لە ناو ئۆتومبیل یا چاخانە لە تەنیشتی کەسیکەو دەبنشیت یا پیکەو کاریک بکەن؛ دوو قسەیان لە گەل یەكتر کردیبت؛ تا دەمرن لە ھەرکوی چاویان بە یەك بکھویت بە لایەنی کەمەو چۆنی چاک یەكتر دەکەن؛ دور نییە باسی ھاتنەریزی کارە نھینیکانیش بۆ یەكتر بکەن!

بۆ نەگبەتیش چۆلە کەکانی ئیرە ئەوئەندە بیدەنگن، ئەلیی "مەری پیغەمبەرن !!!" دەبن بە ھۆی ھەست پیکردنیکی زیاتر بە تەنھایی و پیکردنەو لە چارەنوسی دوارۆژی ھەناسە کیشان!

- بۆ؟ لە مەرگ دەترسی؟ بۆچی ئەوئەندە خۆت بە مەرگ سەرقال کردووە؟

من لە ژیان دەترسم! ئەم بەیانییە سامناکە دەترسینیت، نابینیت؟ لە وشە یەکی سەر لیو دەجیت لە کاتی باویشکدان و کاتیش راوئەستاو! لە کۆتریکی بال شکاو دەچم، بە چاو دەروانم بە ئاسمان، ھەزیک شیتانە دەمگریت بۆ فرین بەلام بییم ناکریت بستیک لە زەمین بەرزیمەوہ !!

لەویدا چۆلە کەکان لە سەر دیواری کەلاوہ شەرەکان ولە سەر دارەکاندا دەخوتن؛ بەیانیان زوو پیش بانگدان بە جریوہ جریوہ دەیانکرد بە رۆژی خۆیان؛ ئافەرین چۆلە کە ئەوئەندە بزبو وعەجول وکەللە ھەرز و یزقن بن؛ بەو بەیانییە ئەو ھەموو زوق ونەشوہیان لە کوی دەھینا؟ ئازاد زۆر جار دەبوت "خۆشحال بە خۆیان؛ بریا منیش چۆلە کە یەك بیام!"

دەلین: چۆلە کەکان بە پلە یەكەم بەرپرسیارن بەرامبەر شیوہی گفتوگۆکرنی خەلکی ئەو شارە "کەسیک نەیزانیایە دەیگۆ ئەمانە لە گەل یەكتر شەر دەکەن"، ھەموویان لە یەك کاتدا بە دەنگی بەرز قسەیان دەکرد وگوییان لە یەكتری دەگرت؛ لە یەكتریش تیدەگەشتن "سەگ ساحییی خۆی نەدەناسیوہ" وەك چۆلە کەکان ھەندی کەس ھەن دەلین: ئەی ریشۆلەکان بۆچی ئەوئەندە بی دەنگن؟ بروا ناکەم گیلە پیاویک پیمان وتبی: لە باکورددا دەبی میوانی بە شەرم و شکۆ بن!

- چما ئەمانە خۆیان زۆر بە شەرم و شکۆن؟؟

دوریش نییە لە بەر سەرما یا نەبونی خورما و خۆر دەنگیان لە دەست دایبت؛ بۆچونی وایش ھەیە گواہ "ھەلسوکەوتی مرۆفەکان کاریان کردووەتە سەر چۆلە کەکان!" دەلین سەمین گۆشت نەخۆر وتویەتی "ئەو چاو لە چاو برگییە"; بەلام محیدین وتویەتی "لە یەكتری فیروبوون، ھەندی جار شتی وا لە سروشت روودەات، گەشە سەندنی مرۆف لە ئاستیاندا ھەتا ئیستا نەختیک کورتی ھیناوە، ناتوانیت روونی بکاتەوہ؛ دەبی فرسەت بۆ مرۆف برەخسیت تا بتوانیت توانا لەبن نەھاتووەکانی دەریخات!

که چی چۆله که بووه به هۆی بیزاری و نیگه رانی ئهم ئافرهته؛ نەك هەر ئهم داماره، بگره ههموو باكوری گیتی بی به شه له بههره ی سۆز و دلرفینی چۆله که کان له رۆژتاوا بوونه کانی باشووری گیتی!
دهلین: هەر بۆیه وا بی بهزیهی و درندهن!
دهلین: گەر مه لوجکیان هه بایه ته نهها لهم سه ده یه نه ده بوون به هۆی دوو جهنگی جیهانی!

هه ندی جار که تینم پی ده گات ده لیم "حه یف نییه ئیوهش ناوتان چۆله که یه؛ ئیوه ئاغا ده نگ نه کهرن؛ ده شتیك بلین؛ بۆچی باشن ئه گهر ده نگیکتان لیوه نه یهت؟ به لام ده لین" گوایه له ترسی دهنگی تۆپ و فرۆکه کانی ئیره دهنگیان له دهست داوه ئیستایش نه هاتو ته ته وه سه ر خۆیان "چۆله که کان چاره روانی قه له باله غی منیان ده کرد؛ ده یانه ویست من بۆیان بچریویم؛ چاره روان بوون من دلیان خۆش بکهم؛ نازانن" سقان هات و پووس دری "به مل لاریه که وه ته ماشایان ده کردم؛ منیش هەر ده ردی دلی خۆمم ده خواره وه؛ ئه و چاره دانه ویله یشم بۆ کرین و به لقیکی داره که ی پشت ماله که م هه لواسی؛ ئازا خۆیانیان گه یانده سه ری؛ هه موو دانه که یان خوارده لام نەك حرامانه جوینیکیشیان نه دا!

هاوسی که ی سه ره وه، هاوسه ره گه نجه که و براده ره که یان له پۆستخانه ی شاره که کارده کهن، به یانیان زوو هیشتا دنیا تاریکه بۆ سه ر کار ده رۆن؛ ئه وه نده هیلاک ده بن کس گوپی له دهنگیان نابیت؛ ته نهها له رۆژانی پشودان گویم له دهنگی پیمان ده بیست؛ به خیرایی به سه ر پاچینه که وه سه رده کهرن یا داده به زن؛ خیزانه یوگسلاقی که ی قاتی دوو ههم به خۆیان وسی منداله که یان، به بی ئه وه ی پرسیاریان لی بکریت، به زۆر بۆ ولاته که یان ده رکران، بۆیه خانووه که تا راده یه کی زۆر کپ ومات بووه "که ده رکرده که یان له هاوکیشه جیهانیه کان هیچ رۆلیک نه یینیت، بۆچی ده ریان نه کهن؟ پاشان کی به کییه؟" ژنه رووخۆش و پرچ سپی که ی خانوی ژماره دووی سه ر جاده که، ئه وه ی وا پیش چهند مانگی کوره که ی و هاوسه ری کوره که ی له لایهن براده ری مندالیانه وه له ناو دوکانه که ی خۆیاندا گوله باران کران، ده رۆت بۆ دوکانی قه ساوه که ی سه ر شه قامه که، ئه وه ی پیش چهند رۆژیک له لایهن دوو که سه وه بهر لیدان که وت وقاسه پاره که یان دزی؛ هه موو رۆژیک ئهم کاره ده کات ته نهها بۆ یارمه تیدان ونه ک بۆ نان ده رکردن "چی بکات له ماله وه؟ ته سییحی قه زوانی سه د ویه کیشی نییه ته سییحاتی پی بکات"

- تۆ باسی چی ده که ی کابرا؟ بۆچی له ویش ده مانچه و کوشتن و دزی و لیدان هه یه؟

- هاوسی خۆمن و ده یاناناسم، خۆیان باسیان ده کرد، هه روا کستی نی ناسیام که زۆر به باشی ئینگلیزی و فه ره نسی ده زانی، پاش ته واو کردنی دبلۆمه که ی، کاریکی باشی ده سه که وت، مه به ستم ئه وه یه ئافره تیکی زیره ک بوو، که چی رۆژیکیان گوایه دایکی به دوایدا بیت، به لام نه هاتبوو؛ کستی نیش سواری شه مه ندنه فه ریکی تر ببوو وله ویستگا که ی کوپلن چوو بوو بۆ سه ر ئاوده ست وله ی گیانی له ده ستدا؛ دوو نیه هه رۆژینی به کار هینابی!

ئولری که ی ده نگ خۆش و گیتار ژهن؛ ئۆری که ی چالاک ته تگوت گولی به هاره، بۆ سه ر خانوو به رزه که ی (ئیدۆنه) سه ر که وت و خۆیی هه لدایه خواره وه؛ به هه مان شیوه کچه نازدار و ئازا که ی باره کۆله کتیفه که ی که باله له خانوویه کی به رز خۆیی هه لدایه خواره وه؛ ده یانگۆ "ئهمانه مه به ستیان خۆکوشتن نه بووه؛ حمزیان له فرین بووه، چونکی بالیان هیشتا ده رنه کردبوو، که وتنه خواره وه و گیانیان له ده ستدا"

بۆچونی وایش هه بوو گوایه "ئهمانه زه مینیان لی تال کرابوو، ویستبوویان رووه ئه ستیره یه کی تر بفرن، به لام هه وله که یان سه ری نه گرت"؛ ئهمانه نه له دوو نه له نزیکه وه په یوه ندیان به و کچ و کوره شارستانیانه وه نه بووه که جلویه رگیان له بهر کردبوو و پیلایان له پی کردبوو، له سه ر جیگا که ی خۆیان راکشابوون و به کۆمه ل خۆیان ژهر خوارده کردبوو، گوایه گه شتیبه کی ئاسمانی به دوایان دیست ویۆ ئه ستیره یه کی تر ده یانبات!

کەسانی تر وتیان " ئەمانە بە مۆچکەیی دایەیان نە کردوو؛ بە ئالندە بەو تەمەنە ناتوانیت بفریت، دەبواوە چاوەروانیان بکرایە، بەلام جیقڵدانیان نەبوو، بۆیە فەوتان!"

هەر ئەلیی ئەم بەیانییە گەشتوون بە بریارە کەیان؛ ئەلایەنی کەمەو کاتی بریاردانە کەیان ئەم بەیانییە چوو

ئافەرته نان فرۆشه شوخ و شەنگ و عەیارە کەش، کە دەیبینم، ئەو ئافەرته حەفتا سالییەم بە بیر دەخاتەو کە پیش یازدە سال لە ویستگایەکی ناو هانۆقەر بینیم؛ تازە لە لای ئارایشگاوه هاتبوو، دووریش نەبوو هەر خۆی سوور و سپیایکی وەستایانەیی کردبوو؛ شەفەقیەکی سووری لەسەربوو و کراسیکی سپی لە بەردا بوو و پیلایکی سووری لە پیکردبوو، هەموو نەفەرەکان تەماشایان دەکرد و هەندیکیان پیکەنینیان پیدەهات، هیچ خۆیی تیک نەدەدا؛ لەویشدا ئافەرەتان هیشتا لە ئەوێ لە پەنجاکاندا، کراسیکی رەش یا کەوی تۆخ لە بەر دەکەن؛ سەرپۆشە کەمی بۆ لەسەر دەنێن، ئەگەر پیشتر نوێژیان نەکردی، دەس بە نوێژکردن دەکەن، و چاوەروانی مەرگ دەبن، هەر ئەلیی ئەم بەیانییە دەمرن!! ئاخر نە وا و نە وایش "نە شیش بسوزید، نە کەواو!" وەک هەر بەیانیک لە گەل کچە کەیدا نانفرۆشی خۆیان دەکەن؛ رۆژباش و بەخیر بچنە کەیان ئەلیی تۆمارکراو؛ هیچ پەییوەندی بە گەرمی دلەو نییە؛ هەر نانە کەیان گەرمە! هەر ئاگاشیان لی نییە؛ ئەو نزیکی یازدە سالە لە هەمان کات و شویندا هەمان ئەو کارە دەکەن!

پیاو بیدەنگ و هیمن و قۆکووتە کەمی خانوو ژمارە حەوتیش کە بە دەگەن لە مالمو دەردەچیت، لە بەلندەیکە دەچیت مالی کراییت؛ ئەلیی دەبۆن ئەگەر بۆ دەروە بروات! دووریش نییە بیزی نەیت بە ناو هاتوچۆ بکات؛ دەزانیت شتیکی دلخۆشکەرەوی لی نییە؛ مالمەکان لە قەبر دەچن؛ ئاخر بلی ئەو کابرایە بۆچی (هوندەرت قەسەر)ی دروستکرد؟ زۆر کەس پێیان وایە بۆ ئەوێ خەلک بۆ تەماشاکردنی بین و بەس؛ راستیکەیشی: بۆ ئەو دروستی کردبوو، هەر کەسیک بە ئارەزوو و بە گوێرەیی فەنتازای خۆی مالمە کەمی ئەم بەرو ئەو بەری ئەلەوئەدا بەو جۆرە جوان یا جوانتر و سەرنج راکیشتر دروستبکات؛ زۆرە کانیس مەرح نییە سپی رەنگ بن یا چوار سوچەیی دروست بکەن؛ دەکریت بە قەد رەنگی گۆلەکان بە شیوی جۆراوجۆر دروست بکەن؛ کابرا کە نازام ناوی چیبە، وەک هەموو رۆژیک بە مل لاریە کەو بۆ سەموون کرینە کەمی دەروات؛ بەیانی باشی خۆی دەکات و گەنگیش نییە بە لایەو و لامی بدیرتەو یا نە!

پیاو یوگسلاقیە قەلەبەلەغە کەمی خانووی ژمارە یەک بە زنجیرە ئالتونیکە کەمی دەست و ملییەو، لە گەل مندالە کەمی بۆ پیاو دەروژن، بە زمانیکی سەقەتەو دەلیت "ژن کار، من وە مال" بە بی ئەوێ هیچ خزمیکی لە شاری مەنەلی هەبیت؛ هاوسەرە کەلەگەتە کەمی زوو لەخەو هەلەدەستیت و بەپاسی ژمارە یەک بۆ سەر کار دەروات؛ "حەوت برا" ییش بۆ قەین سەفەری کردوو، ئەوێ هەر خەریکی خواردنەو بوخت و بوختان دەبیت؛ کەلە گایە کە لە ناو؛ حەز لە ژبانی کۆلەکتیف دەکات، بەلام دەست بۆ هیچ کاریکی ناو مال نابات، ئەگەر جاریکیش بۆ سویند شتیکی بکات، هەزار دەهۆلی بۆ دەدات، براکەمی بە کەلی بانگی دەکات

بەراستی شتیکی وا سەرنج راکیش یا دەگەن روونادات ئەم سوچە لە بێرکراوەیدا؛ بۆیە ئەگەر وتی "هیچ شتیکی نوێ لە ژبیر رۆژ بەدی ناکریت" راست بیت، ئەوا بۆ ئەم بەیانییە راستە و دەگوێخیت؛ ئاسمانیکی مۆن و دل کوشندە وەک میژوووە کەیان؛ میژووی بالا دەستەکانیان؛ ئەلیی دەقەمی ماتەمینە؛ بەس نییە لە میژوووە کەماندا شەرمان بە کەس نەفرۆشتوو؛ بەس نییە داگیرکەرەبوین؛ لەشکرکیشیمان نە کردوو؛ مرۆقمان کۆت و زنجیر نە کردوو؛ هیچ تەلاریکمان نییە وەکو تەلارەکانی بەرلین، لەندەن، بروم و پاریس و ئەسپن هتد... هەر چەپۆک بەسەر بووین؛ بەلام ماسۆخست نەبووین؛ هەمیشە بەرگریمان کردوو؛ ئەوێ لە ناو مالمە کاتماندا لیی داوین؛ لیمان داو؛ "ئەوێ گۆومان بەسەر بکات، گۆوی بەسەر دەکەین" خۆشحال بەخۆمان؛ خۆشحال بەم سەرودت و سامانەیی وا بۆمان بە جی ماوەتەو؛ ئەمەییە سەرودت و سامان؛ دەستی ماندوی یارانمان خۆش!

ئەم بۆچونە ئەو ناگەییەت خۆنیرێژ و ناکەس بەچە و چاش و خۆفرۆش و پۆلیسمان نەبوو؛ نازام کام سیمیل زلی تەرەس بە ناوی مەنەو نازەری کوشتوو، لەبەر ئەوێ نازەری بوون؛ کە ناوی ئەرمەن دیت؛ هەست بە سەرشۆری دەکەم؛ ئەلیی هەموو ئەم دنیا بە گالتەم پی دەکەن؛ کام ئالچاخ بە ناوی مەنەو ئەم شەرمەزاری و تاوانەیی کردوو؟ حاشایان لی دەکەم!

- " کوره بانیده با بونی نهیعت "

- نهخیر، من ئهم کاره ناکهم، ئه گهر بان ئهمه بدریت، بان شتی تریش دهریت، ئهلوهن راسته وراستی دهویت؛ من نازهر وئهرمه نه سهربراره کاتم؛ هندی کس ههن بۆ عهبره تکرندی ئهلوهن، به شانازییهوه ده لیس: پاشا کۆر تفهنگ سازی هه بووه، وتۆپیان دروست کردوه؛ "ئهمه یان ههر درۆیه کی په تییه، کس بهم قسه ئابرو بهریه بروا نه کات! ئهلوهن و چهک دروست کردن؟ ئهم کاره پیلانیکی پۆخه له دژ به ئهلوهن! به دوری نازام چه کیان هه بویت، ئهوش له دهستی سهربازه کانی شهوه رفاندوویانه!

- هۆ برا، هۆ خوشکی خۆم بۆ نازانی ئیمه بکوژ نین؟ نازانیت ئیمه هیشتا خواکانی ناو ئهفسانه کان خۆیان ده کهن به پیلارو بۆ پیی ئهلوهنیکان؟

من ئهلوهنیم برا ئهلوهنی؛ ئهلوهنییه کی جهرگ سوتاو "جامی پر بوی لی رشی"!

ئهلوهن وتی: "ههژار و ژیردهسته کان بیجگه له رۆژی شاییه که یان نابی قهه زۆرداری بکهن؛ ئه گهر هات وکهسانیک به چهک و تفاق ههره شهی گهراندنوهی دهسلاتی شهوه یان کرد؛ بیانفوتینن؛ داغونیان بکهن؛ کونه مشکیان لی بکهن به قهیسهری"؛ ده رگای ئهلوهن یان وازه بۆ میوان وئوانه ی کاتی ماندوو ده بن، گۆرانی ئه چرن؛ بۆ ئهوانه ی بانگه شهی "نان وئاوی هاویهش" ده کهن، بۆ ئهوه ی رهنگه کان ئهوه ندهی تر رهنگا ورهنگت بن! بهی ئهوه ی ته نهها بهمه رازی بن؛ بۆ ئهوانه ی پرسپاری ئهوپهری شته کان ده کهن!

ئهو جاره محیدین وتی "ئهلوهن بۆ ههموانه"

گۆرانیش وتی: ئه جار مه رجه تا ماوم

به زمانی پاراوم

گۆرانی ناشتی بلیم

ناشتی رووناکی چاوم

منالیکم، منالیکم ناشتی خواز!!

بهلام په یوه ندی به باوه که ی ئهم به یانیه شهرم پی ده فرۆشیت، بهر لوتیان گرتووم و به بی دهنگی خۆیان

مات داوه، بی دهنگی بلاوه که نهوه به زهر و تیرۆر ژووره که میان پر کردوه له بی دهنگی!

- من دهمویت پی بکهنم -

...

- من دهمویت بیگرم به باوهش

...

- من دهمویت به بلویره که ی رهحیم ئاوازی "ئاخهرین شهری، شهری ئیمه یه" لی بدهم -

....

- من دهمویت خۆر ببینم، کوا چاوه کاتم؟

...

- مەن دەمەۋىت بەدەوم، كوا قاچە كانم؟

...-

- دەمەۋىت ھاوار بىكەم، كوا دەنگم؟

... -

- دلم بوۋە بە دوژمەن، بۆ لىدەدات؟

... -

- كورى گەۋاد باۋكە كان رايگرن

- ئىمە مۆدىرنىيىيىن پۆۋۋۆۋۆست پۆسسسىسىسىست مۆدىرن مەدەنىيەتتە ھەي سەگە خويىرى، مافى مرۇف، باي، ئاۋف
قىدە زىيەن!

(۴)

هه ندی کەس دەلین "ته نهایی بۆ خودا و سویدی هاتوو" ته مانه له بیریان چوو ناوی من و ئه م گه ره که بجه نه ناو رسته که بیان؛ چونکه من له ته زه له وه ئه م به شه یه م بۆ براوه ته وه و له وه تی هه یه به ریگای خۆم دەرۆم "ته وه ی بلیسی قیر ره شه" من پی ده لیم، نه خیر سپیه "ته ستیره ناسه کان نام به" له عالم به ده ر" ناو ده بن، ده لین "بورجی به ران" هه ر وا بوون وه هه ر وا ده مینه وه، جا کابرایه ک ته وه نده که له شق بیت چۆن بروا به مانه ده کات؛ هه یشه ده لین "ته ستیره کان چاره گه شه کانی ته لوه نن، به مانه ی وا ناوی خۆیان ناوه ته ستیره ناس، نانا سرینه وه"؛ به لام مرۆف ده بی قسه یه کیش بۆ دز بکات "کاتی ته مه م پینچ شه ش سالی ک بووه؛ له گه ل دایکم بۆ سه ر قه بران رۆیشتم؛ له و کاته ی ئه وان به سه ر گۆری ناسیاویک وا وه یلیان ده کرد و فرمیسیکیان بۆ ده رشت؛ من خه ریکی جولانده وه ی به ردیکی گه وه بووم؛ زۆر گه وه؛ ده مویست بیجولینم؛ به لام به رده که گل بووه خواره وه و په نجیه کم له ژیر مایه وه؛ ئیستایش جیی به رده که ماوه ته وه؛ ئه لیی بۆ ته می کردن ماوه ته وه "به ردیک هه لمه گره نه توانی هه لی به دی"!

له وه ده چیت ئه م هیمایه به دریزایی ریگاکه م شان به شاتم بروات؛ نه ده توانیت کارم تی بکات و نه منیش ده توانم کاری لی بکه م یا له بیری بکه مه وه. "ئه و ئه لی نیره، من ئه لیم بیدۆشه" ئیتر ته لیلی چی، منیش مرۆقم و مرۆقه کان زۆر له یه ک جیاوازن!

هه یه ده لین: مرۆقه کان به هۆی پاره و پوول و مولکایه تی وایان به سه ر هاتوو؛ هه ر وایش ده مینه وه تا سنوریک بۆ ئه م به نه عله ت بووه داده نین "...

سه ره رای ئه م به یانییه نااسایی و دووباره کراو وه ره سهینه ره دا، شتی ک رووی دا، هه یچ په یوه ندی به لۆگیگ و ماتماتی ک وزه روره ته وه نه بوو "له خه یالی مردوو ه کانیش نه بووه" له لیکدانه وه ی هه یچ که سه ی کدا نه بوو:

پاش ته ییه ر بوونی په نجا و سی سال به سه ر کۆتایی پیه اتنی ره سمی جه نگی جیهانی دووهه م، بۆمییک له به رده م کلیسا مۆدیرنه که ی کاسۆلیکه کان، له یه که م ویستگای پاسه کانی سه ر ئه و جاده یه ته قیه وه. ئه م رووداوه له گه ل به فرانباریکی زۆر و تاریک دا هاتنی پیش وه ختی مانگی دیسه مه به ریکه کوه ت، ریک له به یانییه که ی ۱۹۹۸/۱۲/۲۳ رۆژی پیش قای ناختن و بووه هۆی بریندار کردنی ئافره تی ک و کۆژانه وه ی هیه ته ری گه رم کرد نه وه ی هه موو ماله کانی ئه و ده روو به ره؛ ژوو ره سارده که م له ماله کانی دی زیاتر سارد و سرتتر بووه وه:

مالی چۆلم مالی ساردم

مالی بی خه م خۆری رازم

به ئومیدم رۆژیکی تر

که هه ل بیت خۆری ئاواتم

شرینم، نازداری جوان، گولی پونگه

ئیه ستا که وا له لام نیت

دلم ته نگه

شرینم گه ر چی تۆ

دووری له من

چاوانت دایم هه ر وا

له به ر چارم

وه ره با پیکه وه هه ردوو

رییه ک بگرین

دهستم له ده ست نی

بداتمه مافی ژبانی لی دهسه ننهوه؛ هه موو سزایهك ده رهق به كهسانی سه ریچكه به رهوا داده نین؛ یاسای قه دهغه كرده نین نان و خۆشه ویستی و با هه لمژینیان ده دن! به م كرداره ده یانه ویت خه لك پرسیار بكات: بۆ شه ده كه ن؟ ده یانه ویت بیر له بوون و ده سه لاتی سه رۆك بكريت؛ سه رۆك بلیی من هه م وزیاتر له هه موو كاتیکی تر بکه ویته سه ر زاراند؛ ده نا هه موو كه سیك ده زانیت شه مال ویرانی ده گه یه نیت و براوه ی تیدا نییه!

هه ندی كه سیش هه ن ده لین "سه رۆكه كان به ته مه نن، هیچیان پی ناكریت؛ هه ر هیچ غه یری، باسه كانی سه ر زاریان كه هیشتا ده رنه چوه، بۆنی تۆبویان لی دیت" چۆن ده بی سه رۆك هیچی پی نه كريت"، بۆیه شه به ریا ده كه ن! ده نا به قسه ی یحیا ده لی وه كو باشکی و كه ماله بیان ده كرد: باشکی كه ره، به لام كه ماله بی گووه كه یه تی! كه ماله یه كانیش ده یانوت: نه خیر، كه ماله بی كه ره، به لام باشکی گووه كه یه تی! "به بی ئه وه ی خوین له لوتی كه سیکیان پیژیت! هه روا شه ری ژیر ده سه ته كانیش له لایه ن لاوانه وه به ریا ده كريت، لاوانیک دلیان بۆ ئاوازی خۆشی لیده دات: به دم به پیكه نینه ره به ره و رووی مه رگ ده رۆن" بۆ نه، چییان هه یه له ده ستی بده ن؟" نازادانه بریاری ریگای نازادی نان و کاریان ده دن؛ چیش ده بیته با بیته: رهنگی ژانه كانیان به فرمیسی كه منداله كان تیکه له ده كه ن؛ پاپۆریکی كاغه زی پی دروست ده كه ن؛ پری ده كه ن له گۆرانی و هیوا و په یامه كان؛ ده یده ن به به ری جۆگه ئا و رووباره كان؛ پاش ماوه یه ك پرسیار ده كه ن: به ده ستان گه یشت؟

- چاوه روان بووین بگات؛ چاوه كامان له سه ر لیواره كان به جی ده هیشت، به لام نه گه یشت، نه بوو، نه هات!
ده لین پاسه وانه كانی سنور له ت له تیان كرد!

هه ندی كه سیش هه بوون، ده یانگۆ: زۆر ناسك بوو، به رگه ی شه پۆلی ده ریا دووره كانی نه گرد؛ لار بووه وه؛ چی گۆرانی و سه روود و هۆره هه بوو به و ناوه دا بلا بووه وه، په یامه كانیش كه وتنه بنی ده ریا!

ئه مجاره یان، ته نه نا ئه م جار یان،
ده بی خۆمان بیین به شه پۆلی نۆهه م!
ئه مجاره یان ده بی خۆمان
بیین به په رژیینی پۆلایینی سه رده م ..

- به چی؟

به نه یینی و چهك

- باوی نه ماوه

- چند سه ده یه، باوی ناماوه، به لام ئه وان دروستی ده كه ن؛ هه لی ده گرن؛ په ره ی پیده ده ن؛ بازرگانی پیوه ده كه ن؛ لوله كانی ده نین به ناو سنگمان؛ وهك باغه دروستی ده كه ن؛ ده یده ن به ده ست منداله كان! یاری كاوبۆی و شه ریفی پیده كه ن!

- براده ران یهك له دوا ی یهك به جییان هیشت!

- ئه وه نییه ئیستا باسی دیوكراتی و مافی مرۆف ده كه ن! ئیستا باسی ریفه رنده دم له ژیر بالی نه ته وه یه كگرتوه كان ده كه ن؛ باسی ریکه خراوه نا حكومیكان ده كه ن؛ باسی سه یه سه یه ده كه ن!

- هه ر بۆیه هه ر یه كیكه مان به شیوه یهك،

به شیوه یهك له شیوه كان،

بووین به قه چه ی سه رده مه كان!

- بۆ قه چه چیتی؟

- منىش قەچپەم! كى قەچپە نىيە؟ با دەنگ ھەلەرى! خوايش قەچپەيە؛ دىلى دەستى رژیمة كاتىن؛ ئە گەل بازرگانىيان بە خوين و چەك ئە ژىر ناوى نەتەو و تاين و تالا رەنگاورەنگە كاتىيان؛ بە ناوى دەستور و ياسا ورەوشتى باويان؛ گەوادىمان پىووە دەكەن؛ گەر ئە نيوانى خۆيان شەر بەرپا بەكەن؛ زۆر كەس ھەن مەترەس لە يەكتى دەگرن! پاشان بۆ چارەرەشيان دەگرين !

بۆ نەگەتتى ئەمرۆ ھۆشيار بە خواروخىچى تۆزىك لە مەش ھالى بوو، بۆيە ئەوئەندە تر لە گۆمى نەبونی وون بوو؛ ئەوئەندە "دوا كەوتووە" ناتوانىت لىي دەرىجىت، دەستەپاچەي دەستى باتق بوو "كى مەارە لە دەستيان نەئالينى، ئەمانە تاگر خۆشكەرەو كەن" ئەلىي بەقەد بەرازىل قەرزارە.

دەلىن "لە تۆروپا مەكىنەيەك ھەيە كارتىكى تىدەخەن، ھەرچەند پارەت بوويت دەداتى"

بەش بە ھالى خۆم من ئەو مەكىنەيە دەترەسم، ئەگەر خۆي بە ھەموو رىزىكەو بەنگم بەكات، پارەم بەداتى، نارۆم بە لايەو، بەسە من بى ئەو شەقامەي ئەو و خاوەنەكەي لىي بيت، سەروبانى بەكەم بە يەك، يا پىيدا نەرۆم، بەلام چۆن شەو دەورويەرى ئەم بەرو ئەو بەرى ئەلۋەن مەين رىژ كەدووە، ئەم مردوو مەراوانەش لەسەر شەقامەكاندا ئەو جۆرە مەكىنەيانە چاندووە. مەرۆف دەبى بە گويەرى پىلانكى زىرەكانە بۆ ناو سەنتەر پروات تا ئەو مەكىنەيانە بەناو گىرفانەكانىدا نەتەقەتمەو، نامان پارەي زىاتر لى دەرمەھىنن؛ ئەنا خەوتان لى ھەرام دەبىت! بە تايبەتتى بۆ سەبەينى؛ دانىشتوانەكان گوايە چاوەروانى رۆژى ئاشتى و ئاشت بونەو دەكەن "جا بانقەكان چۆن رى بە شتى وا دەدەن" ھەمويان لە دەورى دارى قايناختن گرد دەبنەو؛ ئە ژىرىدا جۆرەھا ديارى دادەنەين و بە خۆشى پىشكەشى يەكتى دەكەن، بەلام لەراستىدا كۆمپانىيەكان دەرديان بە رۆحيان داو، دوا عانەيان لە گىرفاندا دەركەدووە " دەياندەن بە بى ئەوئەي بە خۆيان بزەن!

سەبەي درىژترين رۆژى سالە بۆ ئەوانەي بى كەسن يا دۆست و ناسىاويان نىيە، زۆر لە بەسال چووەكانى خانەي پەككەوتووەكان لەم رۆژەدا مائىئاوي دەكەن؛ كى پرسىاريان لى دەكات، قەشە دوورووكان نەبىت كە بە خويندەنەوئەي چەند بابەتتىكى گومانلىكراو سەريان بۆ دەپىچنەو!

لەم رۆژەدا كەسانىكى زۆر بە ھەپ يا ژەر خۆيان لە خاچ دەدەن يا لە سەربانى مالا بەرزەكانەو خۆيان ھەلدەنە خوارەو و بە كورەكەي خوا پەيوەست دەبن! يەكەكە لە دووروترين رۆژى سال! دىمۆكراتىيەتە؛ كابرە كەيفى خۆيەتتى چى بە ژيانى دەكات يا ناكات؛ بە يەكەكى تر چى؟.

لەناو گەرمەي راکە راکەي خەلكدا، ھۆشيار خەم و پەژارەيەكى دى ھەبوو، لەبەر خۆيەوئەي وتى: "ئاو لە كورە رۆژيايە، كونە لە كورە دريايە" بەراستى من بەم بەيانىيە چاوەروانى پرسىاريكى وا بەزەبر و بە تەين نەبووم پرسىاريك بووم بختە ژىر پرسىارەو پرسىاريكى ئەوئەندە ھەژاندەر!

دايكم پىي و تم " كورم تۆزىك لە ناو خەيالەكانتەو بىرە دەروە، ئەمەي تۆ باسى دەكەي زۆرى دەويت!"

ھۆشيار: ھۆ دا، ئاخىر پىم بلى چۆن؟

دايكم: بھونە، كورم ھەتا پىت دەكرىت بھونە، با خىر بىتە سەرت!

ھۆشيار: ھەيە دەلەين خويندەنەو پىاو شىت دەكات؛ مەرۆف لە رى دەردەكات! كەسانى وايش ھەيە دەلەين "خۆنستن چاو زەعيف كەد" ھەيشە بە زمانە دوورەكان دەلەين "بھونە، خويندەنەو مەرۆف گىل دەكات!"

عەزىزى مەلايش وتى: كى ئىسە كىتاب خۆند، بو بەلاشيش بىيدەي عالەمەگە نىخۆنەي، ئەو زەمانە چوئە!

به لام من به قسهی ئه مانم نه کرد و فرمایشته کهی تۆم جیبه جی کرد!
دایک که یفی خۆته، به لام شتیك مه خوینهوه له ریگا دهرت بکات: ههر به سه ره سوال که ری له دواوه وی عالمه که به جی بمینیتتهوه.

هۆشیار: هۆ دا، پیش تهوهی له دایک بم، هه موو "کویره و ری کانی ژیان بۆ من ناماده کرابوو، تهو مالهی وا منت تیدا هینا، کۆشک و ته لار نه بوو، مالیکی له قور دروست کرابوو، ژوره که ییش تاریک و بچوک به بی په نجه ره، شاهیه نی حه وانوه وی سه ر و مالاتیش نه بوو، وه کو زۆریه ی ههره زۆری ماله کانی بناری که لات، نه بچار به ته فسانه کانی خدری زینده به خیوتان کردم: له بیرت چوو؟ ئیواران ده مه و تاریکی، کاتیك سوال که ریکی که واره سه لته له بهر، پشت چه ماو، ردین سپی بهر ده رگای مالی بگرتایه، ده تگۆ: ته وه خدری زینده یه، یا دور نیسه ته وه خدری زینده بیت: خۆیی کردوه به سوال که ر: نان بۆ برسییه کان کۆده کاتهوه!

قوتابخانه که ییش ریك له سه ر ئه لو، بو! یه که م وانم، (دار دار) یا (البلبال الفتان..... بیگی ر فی البستان) نه بو!

یه که م وانم: ته لو، بۆ کوی دهرات؟

دوه م وانم: قه راغه که ی له کوییه؟

سیه م وانم: کۆتایی هه یه؟

چواره م وانم: بۆچی قاته شینه زبهره که به من ده دن؟

پینجه م وانم: بۆچی ده بی به یانیا ن ریز بگرین: ده بویه سه رو ده سه سه ریکی خاوین به ده سه ته وه بگرتایه: ته وه ی نینه کی نه ختیك خوار یا دریش بو، یه، له ریزه که ده رده کرا و له پیشی هه موو قوتابیان دارکاری ده کرا!

شه شه م وانم: بۆچی دارکاری ده کریین؟

حه ته م وانم: بۆچی ده بی هه موومان سه رو دی: ولاته که م ولاته که م

ئه ی جوان و پر شکۆ که م بلیین

- ولات پیم ناخۆشه باو کمت زیندان کردوه!

هه شه ته م وانم: بۆچی باو کم زیندان کراوه؟

نۆه م وانم: بۆچی ده بی بلیم "شرینی نا کریم، دایکم پاره ی نییه قه له مم بۆ بکریت، چاکتره بیده م به قه له م"، ته گه ر زۆر حه زم له شیرینی کرد وه که هیام ده که م: هاوینان ته که رم یاره له ته نیشت ماله که ی باجی شه فیه ته زبهری ده فرۆشت، هه موومان له لای کۆ ده بوینه وه، جاریکیان هیامم بینی له ماله وه ده رچوو، ته ماشای هه موومان ی کرد، له سه ر خۆ نزیك بووه وه، هه ر دوو ده ستی له پشتته وه راگرتبوو، له و کاته ی ته که رم ته زبهری بۆ مندالیک تیده کرد، هیامی دایکم چنگی تی کرد و به جاریک قوتی دا و بۆ ناو مال رایکرد، ته که رم له جیاتی توره یی و جویندان بسا له پیکه نین و وتی ئافه رین هه ی ده ست خۆش نوش گیاند بود، دویتگیگید و ته وه نده ئازا! جاریکی تر ته زبهری بۆ منداله که ی تیکرد! به لام من ئیستایش غیره تی هیامم نییه!

ته بچار له گه ل باوک، نه سه ره دین، شاکر فیل، شوکور، حه ربی، سه لاه، فایقه ده س کوچ، خه لیل شه وقی، بوئی، رفعت، فازل، ئوستاد یحیا، ته حمده، مامۆستا قادر، عه بده و چه ندین خوا نه ناسی تر گه ورتان کردم؛ که چی ئیستا من تاوانبار ده که ن، تف له ناو چه وام ده که ن، پیم ده لین تۆ سه گه سووریت! ئاخ من چ تاوانیکم هه یه؟ منیش تازه ناتوامم بسم به شتیکی تر "شویشه بشکیگ، جه مه و نیوگ" ته مه چاره نو سه م و ده بی قبولی بکه م "هه شه ته له سه ر مه شه ته"؛ با ته مه ش بیته سه ر ته م بیانیه قۆره که وا زیاتر چاره وروانی شتیکی تر بووم: لاوانه وه یه که دل نه واییه که یا گفتوگۆیه که له مه ر بۆ چون و کرداره وه نه وشه یه کان، ته وانم ی وا له ناو سه مای ره شه له که ی یاران ده مه یینه هه له پهرگی...

- ئای ته وه چه نده سه مام نه کردوه!

هۆشیار: ئه و که سانه گوی سهگ بچۆن فره خاسته، ئه و که سانه ههر خه ریک کار گه وادی، قومار، دزی و قاچاخچیتین، یانه له وانسه ده سالیگه له یره، لکن ته نیا ژیر قۆنده ره گانیان له یره س نیچن وه لای زانست: ئه گه ر بدویننه ی خۆیان له لی شارنوه: هه له بهت که سانیگ هه سن خۆیان وه کار خاس خه ریک کردنه یا نازایانه بینه سه خاوه ن شه هاده: یا چن ئه را مینزا باس ته یه و ئه و بکه ن " فلان دویته گه ی قه چه س؛ فیسار ژنه گه ی؛ فلان دویت که س نه ما له ولات نه که ده ی... هه ر یه کیگیان وه زیریگی فوق ته لعه ده ی کاروباره گیر و کوس و قن عاله مه گه س!

ئه و رۆژه دانا، سه ری له و براده ری دا که وا نزیکه ی چوار ساله له هانۆقه ر ده ژی، دانا پرسیا ری له هاو ریکه ی کرد: هاوسه ر یا دۆستت هه یه؟

شوان: دۆستی چی، هاوسه ری چی؟ چۆن دۆست په یدا ده کریت؟ من هه ر له ماله ورم، ته له فزیۆنه که هاوسه رمه! ئه و رۆژه یش جه بار غیره تی کۆکرده وه، له گه ل ئافره تیک بدویت، چاره وروان بوو ئافره ته که له گه لیدا بروات، پی و تبه و: کاتت هه یه پیکه وه قاره یه ک بچۆینه وه؟ ئافره ت: نه خیر، کاتم نییه!

جه بار بۆ کاتت نییه؟ خۆ کۆفی عه نان نیت!

هه یشه ده بن به دۆستی قه چه خارجیکان که مۆله تیان پی نادریت لیره یمیننه وه: به درۆ بییان ده لین: ده تخوازم!

ئه گه ر که سیک بیاخوازیت مۆله تی مانه وه وهر ده گرن: ئه م بیاوه به ریزانه ش پاره یان لی وهر ده گرن، له سه ر حیسابی نرخ ی ته حقیر کردنیان ده ژین: سه عاتی ئالتونی و کراسی گران به ها له ده ست و له به ر ده که ن...!!

له ئه مستردام، له به رده م مه حته که وه سی نه فره ی داده نیشن، چاره وروان که نیشکیک ده که ن گرفتی هه بی یا له ده م و چاری دیار بود وه زعی خراپه، ئه و که سانه ده چن ئه را لایان: وه ئیشاره ت وه بییان ئیژن به و ئه را مال!!

هه یشه به تۆزی دۆلار و پانزه کیلو درۆ ده گه رینه وه " یه کیگ ئیژد: " مه خه ریک دکتۆرام "

ئه وه گه ی تر ئیژد: مه دکتۆرم

ئی یه کی تر ئیژد: من خاوه ن...

ئیجار چوین ئه را ته ماته سه ندن چن، لیاو دویتیک ئه بو لشه هاده و جوان ده کرن: ده یانه یینن ئه را ئه یره: ته یه کتری خۆشتواستنه ونه یه کتری خاس ناسن: ئه گه ر وه به عزیک له ی که سه یله بیژد: " ئه را له یره ژن نایه رید، له یره دویت گشت مله ته گان دنیا هه س!؟ " به زمانیکی سوک و رسوا که ر یه که سه ر ئیژن " یانه قه چه ن: په رده نه یرن: کلتوری تر دیرن: هه ینه گان خۆمان سه رموه رن: قسای بی باغله مه ن: پاکن: به عزیکیان ئیژن، باوه یانه نیرانن دۆلمه و گفته له لی بنه ن " بۆیه کاربا یه ک پاش بیست سال ژیا نی له هه نده رانی سوید بۆ ژن هه ینان گه رابو وه، ئافره تیک " دۆزیبو وه " بۆ شاییه که ی ئاهه نگیکی گه ره ی ریک خستبوو: بۆ شه وه که ی ده بینی هاوسه ره " خۆشه ویسته که ی " په رده ی نییه و هه نگیونه که ی لی ببوو به ژه ره به که چه که ی وتبوو: من تا ئیستا له ی ژم نه هه ینا بۆ ئه وه ی لیره که چیکی پاک و پرچی خۆمانه بی به ینم، که چی لیره که چی بی په رده م توش بوو!! ناغا شاییه که یی به چی هه شبوو و هه ر وا بۆ سوید گه رابو وه!

ده لین: جاسم که کاربا یه کی شو عیبه، ری له نازادی که چه که ی خۆی ده گریت، که چه نازدار وزیره که که ی ناچار کردبوو به دزیه وه دۆسته که ی ببینیت!

ده لین: قادر هه ورامی بریا ری داوه بگه ریته وه!

- بۆ؟

- ده لیت که چه که م گه ره بووه، بیا ناموسم نه چیت! ئه مه که ی کۆمه لگایه!

- پی بلین، کوره به ده بخت نه ک له گه ل یه ک کور، له گه ل چه ند کوریک بییرا! ئه مه مافی خۆیه تی، بۆ زۆر له باوکی به ره وشت تره: باوکی ری به خۆی ده دات، به راست و چه پ بۆ رابواردن بگه ریت، به چیت بۆ ولاتی تر بۆ ئه و مه به سه!

دەلىن: مام ئەكبەرىش كچەكەي بۆ لاي خۆمان ناردووتەو!

دەلىن: خالە سىمكۆ وتويەتى "من كچەكەم نادەم بەمانە، دەيدەم بە كورىكى خۆمانەيى!

دەشلىن: ئەكەر سەبىرە لە سەر شەقام بېينى، باسى ھەرچىيەكى لە گەل بەكى، ئەو ھەر لە خۆيەو بەسەكە دەيھىنيتەو سەر كچەكەي: كچەكەم ئاقلە، گالتە بە كچ و كورى ئەمانە دەكات، بە خۆي نايەويت ناسياويان لە گەل پەيدا بىكات، كچەكەم دەلى " ئەمانە زۆر بى روشتن " كچەكەم لە مالەو دەچىت بۆ مەكتەب، و لە مەكتەبەو دەگەرىتەو مالەو ھەتا سەبى دەرنەچىت: خۆي نايەويت دەرىچىت!!! كەمال: ھەي رەھمەت لە خۆشناوتى!!

ئەو جۆرە بۆچونانە ھىمايەكن بۆ ئەوئى كە ئەم بەيانىيە ميژوو سەرى لە قەبرى بابى ھەفتا پىشتى دەنىت و كۆتايى پى دىت! كەسانىك پاش ئەوندە مىليون سالە ھىشتا وا درندەيانە بىر بىكەنەو: جوانى گول و بەھار و خەونەكان دەشيوينن: ئەلۋەن و ئاودەست لە يەك جىياناكەنەو!

ئەلۋەن چاوى گەشاوى ئومىدى خۆشەويستىيە: بەلام بۆچونى ئەو جۆرە كەسانە لە گازە ژەھراويە تاقىكراوەكانى سەر باكور و باشورەكەي تاقانەكەم دەچىت: ئەوندە كەسانى بەرىزن پىم دەلىن:

- جوين مەدە، جوين داين عەببە!
- جەلادەكان خوين مەرىژن!
- ئىژن: جوين مەدە، خراپت بە سەر دىت!
- گەمال باوكەكان درۆ لە گەل خەلكدا مەكەن!
- ئىژن: بەسبەتتى جوين مەدە!
- تەرەسەكان خىزانەت مەكەن!
- نەچۆ ئاستى جويندان!
- پىلاوۋەكان دەست مەنىنە دەستى شەو!
- كورە ئاگات لە دەمت بىت، جوين مەدە!
- ئالچاخەكان لەشكر كىشى مەكەن!
- بەسبەتتى ئىتەر، ئوتمان پىر بوو لە تۆ!
- ھەي خويرىكان، مولكى خەلك ئاودىو مەكەن!
- دەمت زۆر شرە، دەمت دەدرىن!
- كورە ناكەسەكان تاوانە وينە لە گەل شەو بگرن!
- مافى كورد وەردەگرىن!
- مافى... وەردەگرن!
- زەرەر دەكەيت!

- لە خوارەوئى زەرەر دەژىم و دەشزائم جويندان چەقۆيەكى كۆل!

ئەگەر ئىو بە راست دلتان بە چوينداين دەشكىت، بۆچى ئەو ھەموو تەرەسبىيە دەكەن؟ دايك و باوك و خوشك و بىرام دەكوژن: بى نانىان دەكەن، بازگانىان پى دەكەن، كەچى ھىشتا ئىو قەلس دەين، لەوئى لە داخندا جوينى بى دەسلەلتان پى بدەم!... خوين رشتن و جوين داين بھنە سەر تەرازو بزنانن كام لايان قورس ترە!! ئەمجار دەمتان بىكەنەو: خۆتان بە كەسانى ماقول داينىن: و داواى كىپ كرنى دەنگە بى دەسلەلتەكەي من بىكەن! كاكە من نامەويت شەپزەبى مەئىوسى بىينم: ئەمە زۆرە؟ من تا لە ژيان بىم و چەوساندنەو ھەبىت، بىدەنگ نام!

هه ئه لیبی کاتزمیری بیست و یه که: شه مه نده فهره که گه یشته و یسیگایه که ی پاخدیو لیبیو، کابرایه که لهولاوه به هیمایه که پیسی وتم "تو ده بی له ویستگایه که ده ریجیت" له ده ره وهش دوکان و که فتریاکان داخراویون: نه بۆنی عه تهره خوشه کانی پاریس ده هات ونه چرا رهنگاره نگه کان دیار بوون؛ برسیتی و سه رماوسۆلی فرمان ره وایی ده کرد، بهو جلویه رگهی بهرم بهرگرم پی نه کرا؛ ئهو شه مه نده فهره ی بۆ شاری گرینۆیل ده روات؛ بۆ لای فرانسواس، سه بی له کاتزمیری پینج و په نجا ده قه ده که ویتته ری، ئه مه ش ماویه که ی زۆره؛ بۆ یه ناچار بووم له بهردهم ویستگایه که وهکو رۆژه ته له خه کانی ئه بو غریب دریشه به ری پیوان بدهم؛ له م کاته دا دوو گهنج هاتن بۆ لام، داوای جگه رهیان لی کردم؛ پاش نه ختیک کچیک داوای چه رخی لی کردم؛ لهولا یشه وه مامه پیره یه که هات؛ ده ماغی دا بوو؛ قاپوتیکی ئه ستوری له به ربوو؛ به چه ماویه ده رۆیشت، ده ستی راستی له گهرفانه به تاله که ی بوو وه ده ستی چه پی جانتایه که سی پی به داوای خۆ یه وه راده کیشار له پال دوکانه که ی ته نیشتی ویستگا که راوه ستا؛ هه ر به راوه ستاویه ما بووه وه؛ پیده چوو به پیوه وه خه ی لی که وتیبی!

پیاو ده توانیت به پیوه میز بکات یا رۆمانیک ناوی لی بنریت (ئیمه به پیوه ده مرین) به لام نه مبینیوه مرۆف به پیوه وه خه ی لی بکه ویت؛ بۆ چی هه یته خاسه یه؟

نه خیر ئه وی ویستگای پاخدیو لیبیو بوو و بهو شه وه کۆمه لی کریکاری جهزایه ری خه ریکی پا ککرده وه ی بوون؛ دوو پۆلیسیش جلویه رگی شینیان له بهر بوو و ده مانجه که یان له لا قه ده هه لگه رده بوو و سه رو کوته کیکیان به ده سته وه بوو و چار دیریان ده کرد؛ منیش ئارامم لی برابوو و نه مه دزانی تا که ی ده توانم خۆم لهو دۆزه خه دا راگرم؛ چاویشم برایی نه ده دا ئهو بارودۆخه بیینم، ئه تگۆ که سیک هه ناوم هه پرون هه پرون ده کات، به بی ده سه لاتیه که وه له وی راوه ستا بووم و به زه بری شه ق چاوم بهو شه ره مزاریه دا که وت، به بی ئه وه ی هه یج گونا ه یا هه له یه کم کردیبت؛ به بی ئه وه ی مه به ستیکی خراپیشم هه بی لهو سه فهره؛ ئه وه ی راستی بیبت، برایه کی شرینم ته له فۆنی بۆ کردم، وتی: کوری خوشکه که م له رۆمایه، ده توانی بیهینی؟

منیش ئه و براده ره مه ئه وه نده چاکه ی به سه ره مه وه هه یه، پیم وت باشه، پرسیار ده که م، بزائم قاچاخچیکان چۆن خه لک ده هینن، منیش هه ول ده ده م به هه مان شیوه بیهینم، به لام یه که شت هه یه، وه که خۆت ده زانیت من پاره ی سه فهره که م نییه تۆ ده بی خه رجه که ی بگریته ته ستۆه؛ بۆ یه منیش به نه زانی ئه و ریگایه م گرت بهر سه رباری ئه مه یش، نه ده ستوانی بجم به مال، نه ده ستوانی ده رگای ویستگایه که بکه مه وه؛ نه یش ده ستوانی چاوم داخه م نه کا خۆیشم خه وم لی بکه ویت!!

پیمده لین: بروانه ده ره وه

منیش ده لیم: بروانه ناوه وه م!

ئه مه چ زووخاویکه ئه لون، ئه ی عه زیزی باوان، "گوله گه ی باوه" ئه لون؛ ئه لوه نی یاری بی یاران ئه و ئیستا ده مه ویت له سه ر لوتکه ی زه مین به ده مه وه راکشیم و هاوار بکه م: به سه! به سیه تی ئیتر وا نه مام؛ یارانت وا به چه ماویه وه له پال دیواره کانه به پیوه وه خه ویان له چا و ده که ویت! ئه ویش هه یج ناگای له دله پر خوین بووه که م نه بوو؛ ناگای لی نیه وا من ئیستایش ده مه ویت به پال زه مین غل بکه مه خواره وه؛ تفیکیش له رووی رۆژ بکه م، پی بلیم: بۆ هه لدیبت؟ که یارانی ئه لون شیوه ن و رۆ رۆ به شیان بیست، بۆ هه لدیبت؛ بۆ... بۆ... بۆ... بۆ... که دلخۆشکه ره که ت وا له ناو تاریکاییدا بیبت، با هه موو دنیاش بیبت به تاریکی؛ با هه موو دنیا وردوخاش بیبت!

(۵)

تاخر بلین ئه لوهن بهم به یانییه پرسیری چی له من ده کات؟ پاشان ئه لوهن به بی ئه وهی پیویستی به وه هه بییت بۆ سه ر که لات برۆت؛ به بی ئه وهی پیویستی به وه هه بییت له شوین پی هه لگریک یا له جادوو که ریک پرسیر بکات، به و چاوه شینه ئه فساناویه ده گمه نه یه وه ده بییت من له کوم؛ ده زانیت من له ژیر هه مان ئاسمان و له سه ر هه مان خاکم، ته نانه ت دره خته کان به هه مان شیوه له به هاری ته مه ن گلای سه وز ده گرن، منداله کان به هه مان شیوه له دایک ده بن، چاوه کان به هه مان شیوه ده دره وشینه وه و ئه شک ده ریژن، به هه مان شیوه تایی ئه وینداری ده یانگریت، ئه وه نه بییت له باتی عه ودال بونی ناو چیا و ده شت و دره کان، ده برین بۆ نه خۆشخانه ده رو نیکان؛ دله ویرانبه وه کانی په تایی خۆشه و یستی و جوانی که ناچاری ته نه یایی بوون کراون، به زه بری ده رزی و دره مان ئه وه ندهی تر ویرانیان ده که ن چه پ له دوا ی چه پ؛ کاتی چه پیک کارتی کردنه که ی ته و راو ده بییت، چه پیکی به هیزتریان ده دهنی که ئه ویش سوودی نه مینیت، ده ستیان ده به ست و ده یانبه ن بۆ قاوشی تاکه که سی، به سو رگی ئه ستور و کیلیلی زل ده رگا کانیان داده خه ن، هه ر وه کو درگا کانی زیندانه تاکه که سه کانی ناو ئه بو غریب و ئاسایشه که ی باقوبه یه به لام نه ختی جیاوازی هه یه له گه ل زیندانه گشته یه که ی پۆلیسی باقوبه؛ لی ره ئه مندالانه ی وا له گه ل دایکه کانیان زیندانی کرابوون خۆیان به شیشی درگا ئاسینه که وه راده گرد بۆ ئه وهی چاویان به باوک و براکانیان بکه ویت وا له به شی پیاواندا، له به ری ئه مه به ریانه وه زیندانی کرابوون، له وه به شه ی وا پیاویکی ئیرانی به تۆمه ی جاسوسی زیندانی کرابو، ته مه نی له هه شتاکاندا بو، جیگایه کیان له ته نه شتی ئاوده سه که وه بۆ ته رخان کردبو، ردینیکی سپی هه بو؛ هه موو رو خساری دا پۆشیبوو؛ جلوه رگیکی شری له به ردا بو، هه ر به کۆمی داده نیشت، ته نانه ت پیی نه ده کرا بۆ سه ر ئاوده ستیش بروات، له سه ر جیگایه که ی ده یکرد به خۆیه وه، برۆژی لی کرابو به شه و ته نها ئه و کاته نه بییت که منداله شه ش تا ده سالیکان له ده ورو به ری نیوه رۆ بۆ سه ر ئاوده ست ده هاتن به حال سه ری هه لده بری و بزیه کی خه نده ی بۆ ده کردن؛ مه گه ر خه نده که ی ئه م له خه نده که ی حوسین نه شه عه جوانتر بیت؛ ئه تگۆ چرۆی داره پرته قاله کانه و ده پیشکویت؛ جوانترین خه نده ی سه ده ی بیسته م؛ زۆر به مانتر له خه نده که ی زۆریا! "تۆ بلییت بی ری منالی خۆیی کرد بیت؟ یا چه زی کرد بیت ژبانی سه ر له نوی وه ک مندالیک ده ست پی بکاته وه؟ ده تگۆ برا به پی ری که ژاوه وه ده ورات! به لام ترسی ئه ویشم هه بو، تیزی به ژباندا هات بیت و له دلیه وه وتییتی "هه ی قورتان به سه ر، مندالیتان وا بیت، دوارۆژتان چۆن ده بیت" ئه لیبی بزهی لیوی مندالی ساوا بو! منداله کانیان کوتومت له منداله بارزانیکانی ناو زیندانی پۆلیسی هه لیر ده چوون، هه ر ئه تگۆ سیویکن کراون به دوو که رت "رو خساریان له رو خساری ئه لوهن ده چوو" ئه وه نه بییت مندالیتیان لی زه وتکرا بو، پرۆتیسستۆشیان بکرایه دوا هه ناسه یان لی زه وتده کرا، به لام لی ره ئه وه ی پرۆتیسستۆش بکات، ده رزی خه وتن یا ده رزی "هیمنکه ره وه ی" لی ده دن؛ گرفتی زۆریه یان بریتیه له پیویستیان به په یوه نده یه کۆمه لایه تیه کانه وه !

عادل وتی "ئه وه نه خۆشخانه یه ی کارم تیدا ده کرد، پر بوو پر، جیگای که سیکی تری تیدا نه ما بو". هه روا ده لیبین گوایه د. غازی له نه خۆشخانه یه که ی وا کار ده کات، ئیستا ئه میش وه کو نه خۆشه کانی لی هاتوه، دوریش نییه ئه مه پرویا گه نده ی ناچه زانی بیت، هه رچه ند ئه گه ر وایشی لی هات بیت مه سه له یه که ی زۆر ئاساییه، جا مرۆف به و هه موو نه زاکه ت و خۆشه و یستییه چۆن به رگه ی شتی وا کاره ساتاوی ده گریت؟ هه ندی که س ده گبر نه وه کوایه "ئه م جیگایه به هۆی تینه گه یشتنیکی به ریکه وت و ناله بار هاتوه ته ئاراوه، بۆیه بووه هۆی ئه وه ی له په نجی خاوه ن ده سه لاتداره کانیانه وه خوینی ملیونان مرۆف چۆره بکات؛ جی په نجی ده ستیان له باکوری ئه لوه نیش دپاره و باکیشیان پیوه نییه "

حه مید: تۆ نمک حه رامی، بوختانیان بۆ هه لده به ستی ئه م قسانه ی تۆ، بۆنی ده عایه ی شو عیکانی لی دیت!
هۆشیار: خه ره گه مه ره وه هاره... خه ره گه مه ره وه هاره!

ئه ی من لی ره چی ئه که م؟ ئه ی هاوار کی منی بۆ ئیره هیناوه، به خه ویش نیازی جیگای وام نه بووه، ده لیبین "به رد له جیگای خۆی قورسه "

بەلام من نە بەردم ونە جیگاشم ھەبوو؛ تەنھا دوو دەستی ماندووم ھەبە؛ ھەست و سۆز و ویستە کام ھیچ بایەخیکی بۆ دانانریت... نەخیر ئەمە من نیم، پیم و بیت من ون بووم؛ ئەری ئیو خەلکینە لەو ریگاوبانە منتان نەبیینو؟ من یەکیکم لەوانە و لە گەل دا بەشکردنی مولکایەتی؛ لە گەل ئەوی ژیانم و بەو شیوہی بەریو دەم دەبرد لییان زەوت کردم و ھەتا ئیستا سوخرە کاریم پیدە کەن، لە نامویدا دەژیم؛ بەریووم نەما بەبەرھەمی نەھینم، خاک نەما بە گاسن داینەروشینم، شەقام و خانو و کارگا نەما بە منی دروست نەکەن، کورە ئەوی بەرچاوتان دەکەویت بە تارەقی ناوچەوانی من بەرھەم ھاتوو و بەرھەم دی؛ من و ئیستاش لە پیستی خۆمدا نەماوم، من نازاتم کیم، ھەر جاریک بە تارەزی خۆیان ناستامەیک بە ژمارە و ئیمزایەکی نویم بۆ چاک دەکەن، منیش ھەر ئەوئەندە دەزاتم دوو دەستی کارم پیوہیە، بەلام لە بواریکدا بە کاریان دەھینم، بواری من نییە؛ ناو لەپم بە ھیچ ناو لەپ خوینیک ناخویند ریتەو، جا چی بۆ خویندن بدۆزئەو؟ ھەر توشی سەر ئیشە دەبن؛ ھەر ھیلیکی بەرەو لایەک سەری ناو، دوو نیا کابرا خۆی بدۆزیتەو ریکەوت نییە ئەگەر بلیم ھەمان شت رووبەرووی شوین پی ھەلگەریش دەبیت، ئەمیش لە ناو ئەو ریگا و بانانە پیدارۆیشتوم ویل و سەرگەردان ئەبی، مەگە قەرچەکان یا ھەوت خوشک و براکە ئەم بەر و ئەو بەر، ریگای گەرانەوی بۆ مالەو پێشان بەدن، کەچی ئەوان کۆت و زنجیرم دەکەن، دەمسوتین، لە زیندانم دەتاختن و قەنارم بۆ دادەمەزینن؛ دەلین شتیکیان داھیناوە لەش دەبریت، گولە بەنی ھیچ شیخ و مەشایەخیک ریی لی ناگریت؛ ھەروا دەلین ئیستا زۆر مۆدیرنتر بیردەکەنەرە؛ لە بری دەرکرنی چەند کەسیک لە سەر کار، ئیستا فیروون بە کۆمەل کریکار دەردەکەن" دەزانن کریکار ھەزی لە کرداری کۆلەکتیفانە" لە سەنتەری شارستانیەت ناویان لی ناو سەردەمی پۆست مۆدیرن، گواہ زۆر بەزەبیان بە مرۆف دیتەو، بە دیتنی خۆین، دەژینەو، بە بیستنی ھاوارو داد قەلس دەبن، بۆیە بۆمبە لە ناو بردنی بە کۆمەلیان داھیناوە، بە جۆرەھا چۆنایەتی، ھەموو زاناکانیان بەلین دەدەن و سویند دەخۆن کە بۆمباکانیان ھیچ نازاریک ناگەنەیت، ئەو بەری کەویت یا ھەلی مژیت وەکو مندال خەوی لی دەکەویت، بە ھەمان شیوہ دلسی تاقە کەشیان نەشکاندوو" تاقە کەس و مولکەکی بونیکی پیۆزە"، زۆر بە مەعریفەتن، ئەی چۆن، مرۆفیان شەرمەزار کردوو، دەبی ھەموو کەسیک لە جیگای خۆیەو ستایشیان بۆ بکات؛ بە زبانی خۆیان بلیت: براؤ، زیر گود، دانکە، فیلن دانک!!

لانکە شارستانیەت دەری ژەرەوی بەبەھایان ھیناوتە ناراو، لەمە باشتر ھەر نییە، پێش ئەوی لە کەسەکی بەدن، دەبەن بۆ ژورریکی چوار گۆشەیی سپی رەنگ، لە ناو راستە کەیدا جیگایەکی تاییەت بە مەراسیمی بەریکردنی ھەتاهەتایی ریکخستوو، ناخۆشیکە ھەر ئەوئەندە ھەتا دەستەکان بە دیوی خۆیان بە قایش توند دەبەستن و قاچەکان لە تەنیشتی یەکەو بە ھەمان شیوہ توند دەکەن، ھەر ئەلیی فیستیقالی لە خاچ دانە، لەم چرکەیدا مرۆف دەمریت، ئەو بە لەپاشاندا دیت ختو کە یەکی بچوکە و ھیچی تر، ھەموشان دەزانن ختو کەدان چەند خۆشە خت خت خت بەبە گیان پیبکەنە بۆم رۆلە گیان و رۆژ ھەلھات بۆ ئەلەون بە لکو بیی بە باوان بۆ منالانی گشت جیھان خت خت ھا ھا ھا ھا!

تۆ بلیت ئیرە ئەستیرە یەکی تر نەبیت؟ نامان برا نامان، لەم ناو چە روونادات؟ دایک و باوک گەواد ی بە سەر ساوای ناو قومات دەکەن !!

لۆژیکی چەک دروستکردن و بازرگانی ریگا بۆ ئەو جۆرە درندەییەش خۆش دەکات، لە پشتیانەو ھاوئەندی قازانچ راوہستاو و فرمانرەوایی دەکات؛ بوو بە ھۆی ئەو رەو ملیونیە و مرۆفەکان لە باشوری ئەلەونەو روو و باکور رییان گردەبەر و سورکیو و فەرھاد، دوو کورەکی میمکە گولبەھار ناشنا بوون بە کەنیشکەکی مام سیرقینۆ تیراپییکی دانیشتوی گەریک فیئزەویلا، بەبوہری مالی قادر چکلیتی و کەنیشکی خالۆ لەیتۆن مۆرکای، ھا کاتی خۆی ھاوسی مالی ھەمە لەر بوون لە تەنیشت چاخانەکی فەرەج لە کۆلانی نیکاراگوا، کورە باوانت شیوی چۆن نایانناسی، ئەمانە ئەلەون زادەن، ئیستایش ھەر رەنگ و بۆی ئەلەونیان پیوہ سەرەرای کۆچی پێش وەختی باپەرە گورەیان لە دەروبووری سەدە سێھەم، دەگیرنەو" ئەمانە ئیستاش بە رووبارو ناو دەلین ئەلەون!!" خۆ وەکو بەکر نین بلین" کەنیشکیک ناسی، ئیژن جاری نەتەقیگاگ" یا وەکو نامەدی و کورەکی عەبدولمەلیک و عەبدولجەعفر نین خەریکی

قاچاخچیتی بن، به خوینی خه لك ئالتون له دهست و مل بکهن و سویند به کوردایهتی، به رهنگی زهرد، به سهوز بخۆن، بازرگانی به ره و به بوه کان بکهن وا ئیستاش له سه ره ریگادان به ره و باکور!

ئه مانه ده لین "کاکه ئیره دیموکراتیه ته، دیموکراتیه ته وه شهرت چه قو، مرۆف ئازاده !

ده لین: کاکه خۆم قاچاخچیتی به خراب ده زانی، مه یکه، ئاخه به تو چی، بوچی ناوی خه لك به خرابی ده هینیت؟ هه قهت؟ حیسابته؟ چ ئیشیکه هیه !

ده لین: جهناب بو ئاگاداریت، ئیمه چاکه و پیاوه تی بو خه لك ده کهین، کورد لهو به دبه ختیبه رزگار ده کهین !

- یه لالا، نه فر له ئوکرایناوه بو ئه لمانیا به دوو ههزار دۆلار "پاره کهی لهوی تحویلی ژماره ی براده ریک ده کهن، ئه و ته نه ا پیاوه تی ده کات!

- ئه ری ته نه ا پیاوه تی، کوریکی زۆر دلسۆزه بو کورد، هه قی به کاری قاچاخچیتیه وه نییه!

- له یونانوه بو ئه لمانیا به سی ههزار دۆلار!

ده لین: ریگاکه سه خته بووه، کۆنترۆل زۆر بووه "له ئه لمانیاوه بو سوید به ١٥٠٠ دۆلار به نرخه کرینی له بانق !

- به تۆرۆ ناییت؟!

- من بو کۆنکان ده چم ته قیم !

- شه لالا هه لالا هه لالا بیت.

- قاچاخچیه کیان وتی: ئه م کاره، کاری گه وادی و بی ناموسییه ا به لام زیره، زیر!

له ولایشه وه هه ر پینچ مارکی ده خریته ناو جیهازی یاری قوما رکرده کهوه، کابرا به هه موو میشکیه وه ده یه ویت ته قله به کۆمپانیاکانی جیهازی قوما رکردن بدات"

- بو ده نیمارک به ١٢٠٠، کاکه ئه گه ر په یمانی ماستریشته نه بوایه، وه للاهی به سه ر هه ردوو چام به نیوهی ئه و نرخه برا کورده کام

ئاودیو ده کرد، به لام ئه لیلی چی هه ی کهر له قوزی داکی ماسته هه مده و ماسته وه لیه رو سلیمانی!

- برام ته وه ی بگریته ٢٠٠ دۆلاری ده دریته وه!!

هۆشیاری داموایش سه ره ده هینی و سه ره ده بات ئه لوه نی هیه، ئه میش به قه د بالا جووی لی هاتووه و ده سه ته قلیشاوه کان شاهی شاهانیته، له به ره خۆیه وه وتی "په کووو، ئیجا به و ئه ی خه ره له ی خه رگاوه ده رکه، قه رزاریشم ده کهن، برا بویشنه پیم، نه فر به چه ن ئه وه ن بو ده ره نه دی هه رمز له پیش و پاش رزگار کردنی؟"

ده لین ئه مانه میز به سه ره و چاوی ئه لوه ندا ده کهن و پاشان به ردی تیده گرن و به خه یالیشیان نایه ت! له هاویناندا منداله کانی ئه م به ر و ئه و

به ر بو سه ر ئه لوه ن ده چوون وله گه لیدا یاریان ده کرد، به ردی پانیان ده دۆزیه وه و یه که به یه که هه لیانده دا، بزانه به ردی کی زیاتر ماچی

رومه تی ده کات، یه که م ماچ زۆر خه ربا بو، له دوا ماچدا به ره ده که و ئه لوه ن یه کتریان له ئامیزده گرت، براوه ئه و که سه بو به ره ده که ی

ماچیکی زیاتری بکرده یه!

به لام لیبه به ردی پان ده سه ت ناکه ویت و نامۆن به ترادتسیونی ئه م یاریه، کوره تیلا هه مویشی هه بیت، ئه لوه ن دیار نییه؛ له ناو گلینه ی

چاوه، که ده یهینی، سه ره ده که ویت به سه ره چیا هه زار به هه زاره کانی ته لپ و ده شه ت و ده ره کاندایه تا ده گات به که ناری خۆی، بو ئه و جیه گیایه ی

وا جارن محیدین راهه ماسی ده کرد؛ له ویدا ده بی به ته نافییک بو جلوه برگ به ناهه ق ماندوو و خویناویکانی هه رسوگۆفینا و ته لبان و سه رب

وکروات و کورد و عه ره ب و تورک و فارس؛ له پاش نیوه روانه کاندایه دانیشتوی ماله قوره که ی سه ره سوچی ریکای قاچاخچیه پاسکیل

سواره کانی ریکای تۆله فرۆش و یوسف به گ، قاتیان ده کرد و ده یانگه سه ته ناو ئه و بوخچانه ی و (عه مه) جوژه ها وینه ی ره نگاره نگی

که له شیر و کچی جوان و فریشته و ته ستیره ی له سه ره چنیبوو؛ له ماله که ی سه ره ریکای هه مامی پیاوان و ژنان؛ دیواری سه ره بانه که ی وه ک

زۆریه ی خانوه کانی شاره که زۆر نه ی بوو، ژوره که ی پیشه وه یان دوو تا قی بچوکی شوشه ی پیه بوو، هه موو ریکاکه تاده گات به

چایخانه کان لیبه وه دیار بوو؛ له ناوه راستیدا داره خورمیه کی به به ره هه بوو؛ نزیکه ی بیسه ت و دوو که سی تیدا ده ژیا؛ سی خیزان و

نه نکیکی به ته مه نی هه ر سی خیزانه که؛ هه موویان له ناو شه ش ژووری بچوک و تارا ده یه که تاریک جیه گیان ده بووه؛ که چی جار بیکیان

لیره دوو ناسیام به میوانی هاتن، کرسیتینا خان وتی: من ته سراحه تم لی براوه، جیگام نییه تیدانیشم! ماله کەش پینج ژور و موبهق و باخچه یه کی گهوهی هه بوو! له بهر ئه وهی ئه دیبه به بهر گدووری تا راده یه ک ژیانێ شهش کهسی مسۆگه ده کرد، ماله که به بهرده وام قه له بالهغ بوو، بیجگه له میوان و ههراوهوریای سیزده مندال!

(۶)

دەلىن گوايە من يەككىم لەوانەى وا لەم جيھانە كاولكراو وياں و بەرینەدا بۆ خۆيان دەگەرىن "من بۆ ناتوانم بە شىوہ يەكى تاسايى بژيم؟ بۆچى ناتوانم رۆژيك لە خەم ھەستم و بە رووخۆش يەكەوہ پەيمانى تاشتى لە گەل گەردوون بەستەم؟ ئەم گەرانە ھەتە كەى، ئەلىسى سەگى پا سوتام؟ بۆچى دەبى بۆ ئەلۋەنى گلچۆم بەگەرىم؟ بۆ ئەلۋەنىك نە قبول دەكات فەرمانرەوايەكى لە سەرەوہ بيت ۋنە فەرمانرەوايى بەسەر كەسيكەوہ بكات!

ئەم پەرسيارانە واى كر دووہ بەكەومە گومانىكى زياتر "خەلكى ئيرەش بە ھەمان شىوہ لوت وگوى و برژانگيان ھەيە" بۆچى ئيرە كويىە؟ تايبەتەندىيەكى جوانى ھەيە تا ببیت بە ئاوات يا وەك دەلىن بە پەناگا؟ ھەر بەراستى سوارە بۆ ئيرە ھاتوہ؟ ئيرەيە؟ يا لەويىە و من خۆم لە لاى ئەو ھەشار داوہ؟" ئەگەر ئەمەن و پۆلىسەكان پى بزەنن، ھەم ئەو دەگەرن ھەم قورى (دېمان) بە سەرم دەكریت؛ بە قاچاخچىم لە قەلەم دەدەن و دوو سالى تر زىندانىم دەكەن؛ بە ناردنى نامە لە داوى نامە رۆجم دەردەكەن، ھەمويشى نامەى سزادانە، بەلام ئەوہندە بەر يەوہ دەينووسن پياو خەجالەت دەكەن: جەنابى زۆر بەر يەز و لە كۆتاييدا دەنووسن لە گەل باشتەين سەلاو! لە نيوان ئەو پيشەكى و كۆتاييدا قازوخىكيان تاشيووہ و دەبى مرۆف بە خۆيشى، بە ھەموو ريزىكەوہ وەربىكریت!

لەناو ئەم دەرد و سەرشىواو يەدا، دەيىنم سوارە لە ھەيەتەتەندا ھەپسەساوہ و نازانیت چى بەسەر ھاتوہ، لەوہ دەچیت بۆ ولامىك، روونكر دەنوہ يەك بەگەرىت منيش بە بى ئەوہى بە خۆم بزەنم، لە سوچى تەنیشت تەلەفۆنەكەوہ دانیشتم وەك بلىسى چاوەروانى تەلەفۆنىك؛ چاوم لەسەر گوگەرەكە بوو و بە پەنجەكەم دەمدا بە سەرىدا كلاوديا خيراكە دەى؛ بۆ ژمارەكەم لى نادەى، چاوەروانم تەلەفۆنم بۆ بەكى! ماوہ يەكە دەنگت نىيە، منيش بىرت دەكەم، ھەرچەند دەزەنم تۆ يەكسەر بە گلەيى و باسە درامىكان دامدەگریت!

لە وەتى دەيناسم پىم دەليت: "من تەنھايىم زۆر كيشاوہ، چىتر نامەويت بە تەنھا بىم، تۆ نازانیت تەنھايى چىيە!"

ئەرى ئەم كەبرا يە چى دەليت؟ ھەى قور بە ئەقلى، من كەى بە تەنھا نەبووم، ئەى لەوہ !

ئەوان رەش بىن بوون لە ھەنگاوانان بۆ پيشەوہ، ازىن بە بەسەر ھاتەكەيان، تا پىيان بكریت لە گەل رۆژگار جۆر دەبن، نارازيش بىن، ھەر بە پاسىف روو بە رووى دەبنەوہ! بەلام من بە ھىچ رازى نەبووم و نام، ھەر بە ھىچ دەوريش نىيە ئەمە ھۆى ھەموو تەنگوچەلەمەكەم بيت؛ ھۆى لۆژىكى ياخيپوونى بەردەوامم؛ دۆراندنى بەردەوامم لە كيشە جياجياكاندا كە ھەر ھەموويان بە يەكەوہ بەستراونەتەوہ و رەنگە رۆژيك لە رۆژان گرەوہ كە بباتەوہ!

كلاوديا: من بە بى تۆ ناتوانم بژيم، من تەنھا لە باوہشى تۆ بىم، تەنھا بۆنى تۆ بەكەم، لە تەنیشتى تۆدا بنوم ھىچى ترم ناويت، من تۆم خۆش دەويت، ئەمەش گەورەترين و بەھاترين ئەكتە لە ژيام

پيىدەچىت لە من تىنەگەپشتوہ، من لە گەل تەنھايى راھاتووم؛ ھەردوكمەن يەك واتا دەبەخشىن، ھىچم ناويت غەيرى جيھان و ھىواكانى ئەلۋەن! ئەو منى خۆش دەويت؛ منيش ورى ئەلۋەنم! ئەمە بەمەنەوہ ديارە، ھەر وا خۆيشم نە دەمەويت بىشارمەوہ و نەيش پىم دەكریت بىشارمەوہ !

- كى بۆى ھەيە لە ئەلۋەن بجاتەوہ؟

- ھەموو كەسيك، ھەموو مەلىك، ھەموو دەشت و چىيا و دەريك!

- كى بۆى ھەيە لە تەنیشتىئەوہ دانىشت؟

- ھەموو كەسيك؛ ھەموو سروسشت؛ ھەر دەربەدەريك!!

- ئەلۋەن لە كوى كۆتايى پى دىت؟

- کۆتایی نییه، به ناو هه موو مالیک ده چیت، له هه موو جیهان و له ئاسماندا یه؛ ده بی به باران و به دهسته ئاویه که یهوه به هه هار بۆ دنیا دههینیت؛ ههتا چا و بر ده کات سهوزایی، سهوزایی، سهوزایی ده به خشیت!

دارو درهخته کان به هۆی ئەلوه نهوه ده توانن راوهستن و سیبهر به مرۆقه کان بدن، و مه له کان له سه ریدا لانه بکه ن! ته نانهت له هه رکوی ئاگر له مالی که سیک به ربیت، په نا بۆ ئەلوهن دههینن؛ ئەو ئاگره بی ئامانه ده کۆژینیتهوه! هه موو هیز و توانا و سهوزی بۆ ئەویه و ئەلوهن له چاوه کانیدا خوره ده کات!

- ئەلوهن مولکی کییه؟

- مولکی هه موو که سیکه؛ هه موو گیان له به ربیک و شتی ئەم زه مینه که و به ده ست دروستکه ری شه وه وه به شیوه یه کی چا و چنۆ کانه دا به ش و له ت له ت کراوه!

ئەو منی خۆش ده ویت، منیش، منیش، سهوز و هیمنی و شری و دهسته پاچه بوونه که یم خۆش ده ویت، به لام که ده لیم، من گیرۆ ده ی دهستی ئەم به یانییه م، ئەو له من تی ناگات ئەزانی چی، ئەم جار، ته نه ا ئەم جار پی بگه م، وه کو ئەسپ سوار، سواری قامیشیک ده م و ئەم سه ربه وه بۆ ئەو سه ر؛ له سه ربه وه بۆ ئەم سه ر راده که م، ئەگه ر نه خۆشیش که وتم، ده چم بۆ لای مه لا هه مه، ئەگه ر ئەمیش هه یچی پی نه کرا، ده چم بۆ لای قاسم ئەره وه هه کیمی گه وری شه ره که، یا ژیر پیاله یه که له ئاوه که ی ئەلوهن دههینم و له به ر خۆمه وه ده لیم" به ناوی ئەلوهن، به ناوی ئەم به ر و ئەو به ر" ئیدی یه کاویه که، ته نه ا ئەم جار ده ست م پی بگات، له به یانیاندا پی ش ئەوه ی بۆ سه ر کار برۆم، یه که م جار چا و دلم به ئاوه که ی ئەلوهن رۆشن ده که م

- کلار دیا، ئی، چاوه روانی چی ده که ی، ده وه ره!

من هه رچه ند پی م و تووه لیم گه ری ئی، من نامه ویت په یوه ندی م هه بی ت، زۆر توشی گیچه ری بوگم؛ ده مه ویت بۆ ماوه یه که به ته نه ا به یینه وه!

کلار دیا: ده تکوژم ئەگه ره له گه ل که چیکی تر به یینم، تا من دۆستیکی نوی نه دۆزمه وه، تۆ ناییت له گه ل ئافره تیکی تر بیت

- ئەری بۆچی ئەم ئافره ته بیر له کوشتن ده کات، قسه ی قۆر! ئەمه گوايه به ئازادی بیورا گۆشه گیر کراوه، پاشان ئەو مافی هه ره شه کردنی وای نییه؛ دوو ریش نییه له به ر ترس له ته نهایی و ده لیت؛ ئاخ! به راستی نییه!

ئەو له گرفتێ هه ست به نامۆیی من ناگات منیش نازام بۆچی ئیستا له قسه کانی خۆم په شیمان بوگم؛ نه خیر په شیمان نه بوگم، با بلی م خۆش م ده ویت، به لام په یوه ندی و خیزان؛ مندال دروست کردم ناری ت، هه زار و یه ک جار پی م وت، ئۆبالی که م و کۆریکان به گه رده نی خۆت، من نامه ویت به کارت به یینم؛ من هه موو ویست و نیازه کام و هه ک خایه پاک کردۆتمه وه، تۆیش به ئاره زوی خۆت بکه، به لام ئەو رکنه و له من ناگه ریت؛ دوو مندالم هه یه لییان زه وت کردوم، که چی ئافره تیکی شارستانی و هه ک ئۆلی خانی پوری منداله کان که نزیکه ی چل سال ده رسی به مندال و تووه؛ موی سه ری هه مووی سه پی بووه، ده لیت" ئیلیزایی ت! که چی وریا به، ئەم کابرا رۆژه لاتیی هه منداله کان ده دزیت و بۆ وولاتی خۆی راده کات!"

- رۆژه هلات زۆر گه وریه و فره رهنگه! له به ر من هه موو رۆژه هلات خراپ مه که ن! مرۆقه کانی ئەویش و هه ک ئیره زۆر جیاوازن! من مه به ستم ئەوه نییه، بلی م بۆچونه که ی ئۆلی راستانه یه، نه خیر! بۆچی و تووه؟ بۆچونه که ی زۆر ئاساییه و هه موو رۆژیک به سو ره و کراوی؛ به برژاوی؛ به کولای گویم ئی ده بیت!

هه روا نه ک ته نه ا ئەم خامه خاوه ن شکۆیه، زۆر که س به پال پشت و به گویری یاسا و بی ری باوی کۆمه لکای ئیره ته ماشای مندال ده که ن و هه ک چۆن ته ماشای کالا ده که ن!

دا یکان ده لین: منداله کان هه منن!

با وکان ده لین: منداله کان هه منن!

به دهگمهن گوی له مندال دهگیریت، به نهفام و بوکه شوشه داده نرین، کهمس لییان ناپرسیتموه نیلا کاتی ته مهنیان گهوره ده بیست باشتر نیه گوی له ویستی منداله کان بگرن؟ مندال ههمو شتیکی تیده گات، که سایه تیه کی تمواوه وده بی ریز له بیورا کانیان بگیریت، کۆمه لگا ده بی له حاله تی مه ترسی له گه شه نه کردنی خولقینه ریان ده خاله ت بکات، ههروا دایک ویاوکیکی زۆریش هه ن دزی له منداله کانی خۆیان ده کهن، ئه و یارمه تیه که مه ی به مندال ده دریت بۆ مندال خه رج ناکریت؛ ده دریت به قومار و فیزکردن، راسته منداله کان لیسه ن، به لام به داب و نه ریتی ئه و ی هه لسو کهوتیان له گه ل ده کهن، به تابه تی له گه ل که چه کان، مرۆژیکی به رز وه ک سیروان نه بیست به ریزه وه له گه ل که چه که ی هه لسو کهوت ده کات، هه ندی که سانی خویری نه بیست له دواوه قسه به تاله کانیان ده رژینه وه. به کلاودیا خان ده لیم بیکه وه ژیا م ناویت، بارودۆخی ئیره ئه وه هه لئا گریت؛ به ناشکرا و به دزیه وه زۆر له هاوسه ره کان" به ره ش" ده رۆن؛ به ده گمهن دانی پی ده نین؛ ئه وه ش گرنگ نییه، گرنگ ئه وه یه، له چرکه یه کدا ژنه که یا پیاهه که خۆزگه بۆ که سیکی تر ده خوازیت؛ هه شیه ده لین" له ده ره وه هه وه س کۆبکه ره وه و له ماله وه له گه ل هاوسه ره که ت به کاری بهینه " به لام ئیستا من وا به م به یانییه خۆزگه ده خوازم کلاودیا ته له فۆنم بۆ بکات، ئای گه ر بزانیست ئیستا وا هه مو به ده به ختیکیان به جاریک به سه رم ده بارین و شپه رزه م ده کهن، له خۆشیاندا به فرین بۆ لام دیت، خواخوایه تی نوزه یه کم لیوه ده رچیت بۆ حالی په ریشانم، ده ستم به سه ردا ده هینی، تیرتیر به لیوه سووره ئه ستوره که یه وه ماچم ده کات، ماچی ده که م، هه تا له ناو یه کدا ده توینه وه، ئه وسایه یچم له بیر نامینی ئه وه نه بیست ده نگیک له ناخه وه به رزه ده بیته وه، و ده مباته وه بۆ لای ئه و؛ نه ده کرا له لای ئه و بمابام؟ کام نه حسی؟ کام ده رد، کام چاوی پیس به هاری ئه وینمی دایه بهر چه قۆ؟

بوچی وا ریک نه کهوت، بیکه وه له گه ل ئه و" لامه سه به" هه مو که له شه قیبا کمان بکر دایه؟ به سنگیکی په هیواوه به رووی سه رگدا بچین؛ به رووی ره هیل و شه وه نه نگ؛ به رووی سنوره کان؛ به رووی شه وه و زیندانه کان؟ کاتیکی له دوره وه یه کترمان ده بینی چاومان ده گه شایه وه، له خۆشیانه وه هه ر پیده که نین، به ده وه پیده که نین، ئه و ئیستا ش بزه ی لیوم دیت بچ سوژیکی سه رشیتانه یه ئیستا ئه و سوژه بووه به شتیکی تر، پیاهه لدانی ناکریت هه ر ئه وه نده ده زانم که فایه ق په رسیاری ئه وم لی ده کات: ئه وین چۆنه؟ ده لیم: باشه باشه باش، بووه به په ری ده ریاکان و منیش ده ریاوان بایه کی فینک و سازگاره له ده شتاییه به رینه کانی باکو ره وه هه لدیت منیش روژیاشی لی ده که م، له یادمه، ئه وینی دابه ش ده کرد به سه ره رگ و ریشه بی کۆتاییه کانی داره به رزه کانی که لکه نه ند. گو له کان له لیوی سووری ئه وینه که م ره نگیان سوور ده بووه وه" ئه وه نده سوور ده بووه وه، هه تا خوا بیژی" ئه جار نه بارانی ئاسمانه دووره کان ده باری، با بلیم ئاسمانیش ماچی ده کردین! باران، هه ر ئه و بارانه بوو چیتر نه باری!

- چۆن؟ بروا ناکه م، له کوی شتی وا هه به؟ چه ن دین خۆشه ویستی که بیشت هه بوو، هه ر جاریکیش ده گۆ: خۆشیم ده ویت! هه مو یانم به خۆشه ویستییه وه له ئامیز ده گرت؛ ماچ ده کرد، به لام له گه ل هه ر هه مو یان" خیانه تم" ده کرد و ده یکه م: له خۆشه ویستی ئه وه وه یاره کانی تر خۆشه ویست؛ هه مو یان ده یناسن، ره نگه له سه ره شه قام بروات، بیناسنه وه، و چۆنی و چاکه ی له گه ل بکه ن!! له خۆشه ویستی له ئامیزگرتنی ئه وه وه هه ر شوخیکی تر له ئامیز ده گرم! یه که م جار ئه و بوو، ئافره تیک له خه یال وه سه تی! پاش روژشته که ی، سه لاو له هه ر وه نه وشه یه کی دلدار!

بوچی ده بیست به م به یانییه دا ده سته ماندووه که م به بان سه رم دا بنیم و چاوم دا بجه مه وه و هاواریک قورگم بگری؟ .. هیچم له بیر نه ماوه ته وه، شه قه ی بالی کۆتره ته قله بازه کانی ئاسمانی ئه م بهر و ئه م بهر نه بیست و چۆن له خۆشیاندا له ئاسمانی سه ر لانه که یان ته قله له دای ته قله یان لیده دا، که داده نیشته مه وه له ئاوه که ی ئه لوه نیان ده خواره وه ! ئاخه تۆ که ی لانه ت هه یه، هه ی بی لانه، زه مانیکه لانه که ت شیواوه؛ عه زیز و یاران له شاره دووره کانداه تفروتونا بوون؛ که لاوه شرکه ی باوانت روخا کلاودیای خۆشه ویست شه وی تۆش باش .

تۆ بلییت له قه راغی ئه لوون دانشتیبیتم؟ تۆ بلییت جی گۆرکییه ک رووی دابیت به خۆم نه زانییبیت؟

ئەوى مەنى لال كىردوۋە و پەكى خستوم ئەويە بۇچى ئەلۈن رىك لەم بەيانييە شومەدا ئەمۇ پىرسىيارە پىر زەبىرەم لى دەكات؟ ئەى ئەمۇ بۇمبايە بۇچى بەم بەيانييە تەقىمەۋە؟ ئەى سوارە بۇچى بەم بەيانييە لەسەرم حازر بوۋە؟ مەن لە كوى؛ ئەمۇ لە كوى؛ ھەموو پىرسىيارە كانىش لە گەل تەقىنەۋەى بۇمباكە، يەك لە دواى يەك تەقىنەۋە!

- مەن خۇزگە بەوى دەخوازم؛ ئەويش بۇ ئىرە ھاتوۋە!

مەن ئەلىم: ئەمۇ لە كاتۇمىرى و دەقە لە چىركەى كاتى گەرانەۋە ھاتگە!

سوارە: لە ھەمان كاتۇمىر خەلك بە لىشاۋ دەلىن "لەم كاتەدا، كاتى روۋە ھەندەران ھاتگە"، دەشت و دەرەكان پىرن؛ لەشكىرىك بە نەينى لەسەرە رىگايە بەرەۋ باكور

مەن دەلىم: رۇژ باش

سوارە: كەمال ۋەت "شەۋە روژمان كىرپىيە ۋە شەۋ!

مەن دەلىم:

سوارە:

پاشان ئەگەر بە سوارە بىلىم ئەمۇ بۇمبىكى كۆنى فرۇكەكانى لەشكىرى سوور لەسەر شەقامەكەى تەنىشتەمان تەقىۋەتەۋە، بروام پى دەكات؟ نەخىر، چۆن بروام پىدەكات، يەكسەر لە دلى خۇيدا دەلىت "ھۇشيار دەمتىسىنىت؛ نايەۋىت لە لاي بىنمەۋە تۇ بىلىت لىم بىزار نەبوى! ئەى ئەگەر پىيى بىلىم كاكە كە تەلەفۇن دەكەى باسى قاچاخ و دۇلار و تەزۋىر كىردى دو كومىنت مەكە، لىرە كۇنتۇلەيەكى بى وىنە ھەيە؛ گوپىيان لى دەبىت "دىۋار موپىش دىرد، موپىش گوش دىرد "بەبى سى و دوو بە چاۋى گومانەۋە چاۋ ھەلدەبىرەت و دەلىت "باۋە توو لە كورە خەفتىدە، ئىرە ولاتىگى دىموكراتىيە، ئەرا ۋە كو لاي خۇمانە، لەيرە ھەرگى ئەرا خۇيە، كەس ھەقى نىيە ۋە يەكى تر...يا موپىش، يا دىۋار!"

مەن ۋاى بە باش دەزام، ئەۋەى سوارە دەبىت، بىكەم، دەنا ھەزار و يەك گەلىم بەسەر دىت. ناچارم باسى ئەم چۆرە بابەتەنە كەم و دەمى خۇم بگرم، دەنا پىم دەۋت "تەلەفۇن كۇمپىوتەر دىرد، كۇمپىوتەرىش تەسجىل تۇتۇماتىگى دىرد "بەلام ۋەك دەزانن مىۋان ھەزىزى ئەلۈنە، ھەتا ئەم رۇژە تۇغر دەكات، ھەرچىيەك بىلىت، دەلىم: فەرمائىشتە، مەن دەزام لە دوۋايدا ھەر پىساۋخراپ دەم، بۇيە دروشى "دەمت بگەرە سەرت سەلامەتە" م ھەلگرتوۋە

ئەۋەى خىر بىت ئەۋى چىنگ دەكەۋىت، ئەمانەش لىرە سەرو جزمەيەكى سەريازى پىروسيان لە ناۋ مىشكدايە "چەند شارستانىن ئەم ھەشاماتانە، شار ولادىكانىيان پىرن لە پەيگەر و گۇرستانى تۇيۋوۋەكانىيان لە جەنگى جىھانى يەكەم و دوۋەم؛ ھەموو سالىك رۇژى خەمبارى گەل رىكەدەخەن ئەۋەندە زەمان پىسەن، ئەۋەى "خوینى خۇيانى" نەبىت پىدەلىن: بىگانە "بۇچى رەنگى خوینەكەيان چ رەنگىكى ھەيە؟" بىگانە بۇ دەرەۋە، بىگانە! ناخىر ۋا نىيە، كى دەلى مەن بىگانەم؟ مەن بۇ بە بى بىگانە نام دەھىنن، سەيرى ئەم تۇمەتە بکەن ھەر لە خۇيانەۋە تەفەنگ بە تارىكىيەۋە دەنن!

ئەرى وشەى بىگانە چى دەگەيەنىت؟ بىگانە كلكى ھەيە؟ يا گوپى زۇر دىرپۇ؟ كەسىك ئەگەر خۇى ھەوت شۇر بكات ھەر پىيى دەلىن فلان بىگانە ھەى ھەى، بە مەن دەلىن بىگانە بىگانەكان دزى دەكەن، مەرۇف دەكوژن: دەلىن: خارچىكان ھىرۇئىن فرۇش؛ فۇندەمەنتالىست "دەستە رۇئىنەكەيان بە گىانى مەن دەساۋن، خۇيان لە يەك جەنگدا خوینى ۵۰ ۰۰۰ ۰۰۰ مىليون نەفەرىيان خواردۇتەۋە"

ئەى ھاۋار كارى خراپە لە كوى ناسنامەى ناسىۋنالىستى ھەيە؟ كەى ولاتى ھەيە؟ چما كرىكار يا بورژوا ولاتى ھەيە! ئايا ھەموۋىيان ۋا دەكەن؟ پاشان گرېمان ۋايە، بۇچى ھۇكانى لە ناۋ ناپەن؟ بە مەن دەلىن تۇ بىگانى مەن ئەلۋەنىم، ئەلۋەنىش ھەموو جىھانە؛ ھەموو مالىك بە مالى خۇى دەزانىت؛ كەچى لىرەدا زۇربەى ھەرە زۇرى دەرگاكان بەروومدا داخراۋن؛ ئەم وشە نامۇيەش دىمتىسىنىت كى لەو شارە بە سوپىج و دايە ھەرەب و توۋە بىگانە؟ كى؟ "ئەلۋەنىيان مەرۇفەكان ۋە بان دەست ھەلدەگرن" ئەلۋەنىيان، ئەلۋەنىيان دارە توو

شرینه کانی قهسریباخن؛ هه مو بالنده یه که له سه رییدا داد نهی شنه وه، هه ندی جاریش مار! ئه وه نه بییت ئه و جار ه که لاوانیان بۆ به ری خوینرشتن مل کیش کرد، له بهر ده رگای ته جنید راهه ستابوون، له کاته دا "قازیك" به ئۆتومبیله که ی له یوه دا تیبه ری، عه گاله که ی سهریان دا که ند بۆ ئاسمان هه لیاندا؛ وینه گه وه که ی شه وه یان شکاند؛ بوو به یه کیک له و رۆژانه ی وا تامه زرۆیی ده کریت! ئه وانیش تانک و مود ده عه بۆ سه ر شه قامه کانیان دا گرو ره ش بگیر بلا بووه، ئیستاش که س نازانیت چییان به سه ر هاتوه

یه کیکیان پیم ده لیت شه ر مه که! ئاخه تۆ کیی هه تا شتی وا بلییت؛ ئیوه خۆتان شه رکهن، خۆتان شه رفروشن به ریای ده که ن، ئاخه که ی رۆژیک له رۆژان ئه لوه ن زاده کان بروایان به شه رکدن هه بووه؟ یا هه ر وا به گۆتیه وله خۆزایی شه ریان کردوه؟ ئه وه چه ند سه اله کابرایه کی قومارچی، که کۆمپلیکسی دونیبه تی هه یه، بووه به ده هۆل لیده ری کاره دزیو ودرنده که ی به چه که کانی شه وه "گوایه ره فیق و دۆسته ئه لوه نیکه ی جارانی له رۆژنامه ره شیکیان شتی بلا و کردوه ته وه"، ئه و جار ه که دکتۆر سه سن هاتبوو بۆ ئیره، به و به یانییه که هیشتا خیر وشه ر دابه ش نه کرابوو، به بی هیچ پیویسته یه ک و تبه وی: دکتۆر ئه و ئه لوه نیسه وای کردوه "ئافره تیکی بویر ده مکووتی کردبوو و دکتۆریش کناری بی ده نگی نه گرتبوو. ئه وه نده بی ئاسته پروپاگه نده بۆ نیاز پیسی شه وه ده کات، به وه سیله یه کی وا سوک و ئاسان هه لئه له تا، ده شیویت ده ریبه ندی هورمزیش رزگار بکات، خۆی باش ده زانیت، به لام ئه وه نده گیله چاو له ئاستی راستیکان ده نو قینیت، سه ریاری ئه موه ش کابرا ئه لوه نیکه نه ته نه ها بیده نگه و به بی ده نگی ده مینیته وه، به لکو ته رحی داوه تی بۆ هه موو جوینه کانی که پیی ده ییدا بۆ بیست سالی دا هاتوو؛ هه ز ده کا چی لۆری کۆمپانیای مرسیده هه یه به جوین و قسه ی سووک پر بکات و بۆی بنیریت، به دل و به گیان پسه ولی وه رگرتنیان ئیمزا ده کات؛ ده لیت: منیش سوپاس بۆ نه و؟.

هه ر له بهر ئه وه ی ده لین "نان و ناوی یه کسان؛ زه مین و ژانیان لی کردوین به دۆزه خ. هه ندی که س هه ن ده لین" مه گه ر پیغه مبه ری ئه رمه نیکان به ئه سپه که یه وه له کونی چیا که وه بیته ده ر و تۆش به سواری ئه سپه که ی ئه و بگه ی به ئه لوه ن؛ به لام ئه و کابرایه له وساره وه له ده ستی نه یاره کانی رای کردوه و گوایه هیشتا هه ر ئه لوه ن دالده ی داوه! ده لین محیدین و تویه تی "ئه وه ی ئه لوه ن دالده ی بدات، هه رگیز به جیی نا هیلیت، هه تا هه تایه له ی ده مینیته وه؛ له گه له منداله کراس پیسه کانی کۆلانه ته نگه به ره کان یاری چاوشارکی ده کات، شه وانیش له ژیر چرای کۆلانه کان چیرۆک بۆ یه کتر ده گیرنه وه؛ یا به ریز گۆرانی ده لین: زوو زوو نابرین بۆ ناو جیگا! کی ژیان یاری ده بییت له پال به هه شتی ون بوو چاو بکاته وه؛ کی؟ ئه وه ئه لوه نیکانن؛ کۆلانه ی مندال ونوری یارانی به جه فا و ئاوازه دووره کانن!

(٧)

ئه ئه م سواره ناوه ئیره چی ده کات؟

مونیر ئه و جار ه وتی: "خۆت باش ده زانی راستی هه موو جار یک ههنگوین نیه و پرسیارکردن مافیکی سه ره تایی گشت لایه کمانه: تۆ ده بی پرسیار بکهیت، شهاریش، به تایبته شهرا به شاراوه کانی ناو ژیرخانه کانی کلیسا کۆنه کان، پرسیار له دوا ی پرسیار ئاراسته ی لیوه وشکه کان ده کهن، ئه و لیوانه ی وا هه ر له ناو گیزاوه ی گه ران به دوا ی ولامیکی گونجاو سه ره مه ست ده بن و خهویان لی ده که ویت. ئه لوه نزاده سه ره مه سه ته کان که وا لی گه ران پرسیار له شه راب بکه ن، ده لین "شه رابی سوور ره هائییه: ره هائییه کی تایبه ته نده به ئیسواری شه وی خه ون بینینه دلخۆشکه ره که ی قه تی!"

ئه ئه گه ره ترین نه یینی بفره، با شه قه ی باله کانت بیت، بهرز هه لفره، وا تاریکی خه ریکه بهر روژ بگریته، فریا که ره، وا داخو پرسیاره که ی ئه لوه ن به م به یانییه په یوه ندی به هاتنه چاوه روان نه کراوه که ی سواره وه نیه؟

بهش به حالی خۆم نازام ئیمرو چی رویداوه؛ که ی دهستی پیکرد؛ روژه لهات یا نا؛ له بیریشم نایه که ی مال ئاوی لی کردین؛ من هه ر ئه و نه نده ده زام له چرکه یه کدا ژیا م که وته مه ترسی! نه خیر، نه خیر ئه وه من نیم! شه رم ئاوه نیه که سییک بترسیته، به لام من که ی ترساوم؟

هه ر جار یک باسی ئازایه تی و ترسنۆکی به تاییه ئاراهه، مونیر ده یوت: هه ندی جار له ترساندا ده بووی به مشک، بۆچی دان به ترسه کانت ناییی؟ تۆ که ی له ناو ترسا نه ژیاوی؟

هۆشیار: ترس له وه ی ئه لوه ن وشک بکه نه وه یا له داخندا وشک بیته وه؛ ترس له وه ی روژی ئازاد بوونمان دره نگه هه لیته؛ ترس له وه ی نام بیریت: ترس له وه ی له ناوه ختاندان له ده رگام بدریته؛ ترس له وه ی پی بزانیته دولبه رم هه یه؛ ترس له بیکاری؛ له کار ده کردن؛ له هه والی جه رگ ته زین؛ له وه ی قه رزه کان زیاتر بیی ترس ترس ترس! چی بوو ئه م ترسه به نه عله ت بووه به روژکم به رنادات، وه ک قه ناص له ده سه تیک له درزی کونیکه وه بۆسه ی بۆ دانام یا وه ک ناحه زیک خوین به رچاوی گرتی، له پشت ده رگا که بۆم راوه ستاوه، دلی بیامم له کوتان بجات!

جاران، له م بهر و له و بهر ترس نه یه ده توانی روو له مالان بکات؛ مرۆف له گازیوه کاندان قومیک له مه له کوتی ئه لوه نی ده خوارده وه، هه ره چی ترس و نه حسی هه بو به ری ده دا! ئیستا من له کوی، ئه لوه ن له کوی؟

ده گه ر نه وه، خه لکانیک هه ن له باکوری ئه لوه ن، له سه روی قه لای شیروانه، له ده شه ت و یاله رووتاوه به پیته کانی چاته ره، له شوینی و ئه گه ر باران نه باریت، مه لاکان فاتیه یان به سه ر ورده به رده کان ده خویند و ده یانهاویشته ناو بیره کان. ئه و ساله ی وا زۆر نه هات بوو، مه لاکه ی گۆبان باوه شی پرکردبوو له به رد، دانه دانه یانی ده گرده ده ست؛ په یتا په یتا فاتیه ی به سه ریاندا ده خویند؛ هه لی ده دایه ناو بیی مزگه وته که وه، بۆ ئیواره که ی ره هیله بارانیکی وا دا بگرت چی ده غل و دان هه بوو فه وتان، چه ند خانویه ک روخا و ژماره یه ک میگه ل و مانگا مردن! جادوو که ریک وتی "ئه مه بۆیه رویدا، چونکه مه لاکه بیست و سی به ردی فاتیه ی زیاتری هه لدا وه ته ناو بیره که! له ویدا، ئه گه ر که سییک نه خۆش بکه وی، که وچکیکی چا خواردن له خۆلی گۆزه که ی حاجی مه لا موسته فا ده خاته ناو ژیر پیاله یه ک و ئاوی تیده کان و ده بخوات، هه یشه به یی ئا و قوتی ده دات، وه ک ئافه رته به سالاجوه که ی ناو ده واره شه رکه ی ده شه تی شه ره زوور که گه ده ی ژانی ده کرد!

- پوری چووگی بۆ لای دختۆر؟

- بووم وه سیقه ت، به خوا دختۆری به غا و سلیمانی نه ما نه چم بۆ لای!

یه ک عه لاگه ی پر ده رمانی پیشاندام و وتی "هیچیان بۆ نه کردم".

- نهی له خۆله کهی حاجیت خوارد؟

پوری ههستا به سهر پی و توره که به کی تری هینا و وتی: کورم به خوا ئه مه دوهمه توره که به ده یخۆم! که ئه جار چارم به گۆره کهی حاجی کهوت، بینیم ههر ده میکه پاشاوهی ئیسقانه کهیشی نه ماوه، به پری چوار گهلابه خۆلیان لی ده رکرد بو!

تۆ بلییت حاجی زهلامیکی ئه و نه ده گهوره بویت؟ که پرسیار کرا بۆچی تنهها له گۆری ئه م پیاوه دهخۆن؟

وتیان: "کا که حاجی موباره که، رۆحم وه قوروانی بیت، کهوت جار به سواری قامیش کهی کردووه!"

هۆشیار: جا ئه وه چیه، زۆران و نه سره دین شو و رۆژ به دوری ئه لوئن گهراون. براده راتیان له گه ل خدری زینده هه بووه: ئه م کابرا ئارام لیراوه که ناوی سواری له خۆ ناوه و وا شو و رۆژ بهرامه بهری گرتووم، به نهینی له م به ره وه ده رچوو و وا له لای من سه ری ده رکردووه! ئه گه به سه رهاته کهی بۆ زیره ک ترین داد په ره ره بگیڕه ته وه، بروای پی نا کات و دووریش نیه سنوردا شیشی بکه ن: نزیکه ی پا زده که س بووین له گه ل قاچاخچی ریک کهوتین، له هه له بجه وه گه یشتمه مه ربوان و له ویشه وه شار به شار و دی به دی؛ جاری به پی و جاریک به ئۆتۆمبیل به شو و به رۆژ تا گه یشتینه ده بهاته کانی سه ر سنوری تورکیا و له ویشه وه به هه مان شیوه جاری به پی و جاریک به ئۆتۆمبیل دی به دی و شار به شار؛ به شو و به رۆژ تا گه یشتینه ئه سه ته نبول؛ ههر له هه له بجه وه تا ناو ئه سه ته نبول یه ک زنجیره قاچاخچی بوون؛ پا ره که مان له ی ته سلیم کرد؛ ئه مجار لیره ماوه یه ک مایه نه وه و گه راوین به دوا ی قاچاخچی ریگای تورکیا و یونان؛ جانتای کۆل و خوار دنی هه فته یه که مان کری؛ لیره شدا گه ورم هه تا سه ر ناوه ترسنا که که چه ن دین گه نچ و ژن و مندال له ناویدا خنکان؛ به ئۆتۆمبیل سه فه رمان کرد و له ویشه وه جاری به مه له وانی و جاریک به به له م تا ناو زه ی یونان رۆشیتین؛ به رۆژ له ناو ره ز و که لاوه کانی سه ر ریگا یا له ژیر درکه کان ده خه وتین هه تا تاریکایی ده هات، ئه مجار به پی ریگای ده شت و ده ر و شاخه کان و به ناو تو نیله ترسنا که که وه گرت به ره تا ناو شاریک و پاشان به ئۆتۆمبیل گه یشتینه ئه سین و ماوه یه کیش له ی مایه نه وه؛ پا ره مان پی نه ما؛ هه ندی که مان یارمه تی له خه مانیا نه وه به ده ست گه یشت؛ و هه ندی که مان کاری هه مرزانیان ده ست کهوت و هه ندی که کیش که هه یچ ئومیدی که یان نه بوو و بۆ ئه وه ی له ته نایکیان ده ست بکه ویت و کریی مال به دن، ناچار کران سواری ئه حفاده به ته مه نه ده له مه نه ده کانی ئه فلان و ئه ریستۆتالیس و خوا به ناو بانگه کانی یۆنان ببن؛ لیره شدا گه راوین بۆ قاچاخچی کانی ریگای یونان - ئی탈یا؛ یونان - ئه لمانیا؛ یونان - سوید؛ جاری که یان سواری تر یله یه ک کراین و پیاوین تین پاش پینچ سه عات ده گه نه رۆما و ده توان دابه زن؛ به لام گه ورم پینچ سه عات رۆی ده سه عات به سه ر چوو بیست سه عات ملی شکاند. سی سه عات به دزیه وه له ناو تاریکایی تر یله ی ناو گه شتیبه که به بی ده نگی خۆمانمان ماتدا نه کا که سی که پیمان بزانیست و به زگی برسیبه وه له ته مه مان به سه ر چوو و هه ر رانه وه ستا؛ بوو به سی و یه ک سه عات را وه ستا؛ ئۆخه یان کرد؛ با و بۆنی جوانی دیموکراتیبه ت و مافی مرۆف هات به ناو لوتماندا؛ که و بیستمان دابه زین، پۆلیسه دیموکراته ئازا کانی به ره ی رۆژئاوا چاویان به ئیمه کهوت و نه یانه یشت دابه زین؛ تر یله که له ناو گه شتیکه مایه وه و به هه مان ریگا به ره و یونان به ری خرا؛ که پرسیارمان کرد ئیره کو بیه؟" و تیان به نده ریکی فه ره نسیه "سی و یه ک سه عاتی تر له ته مه نی بار به سه ر بومانه وه رۆشت؛ ژن و سی منداله کام ده بی سی و یه ک سه عات زیاتر چاوه روانی هه مال و چاره نووسی من بکه ن؛ گه ورم ده زانن چاوه روانی چه ند ناخۆشه، به تایبه تی له هه له اته نیکی وادا؛ گه ورم به هه ر حال با سه رت نه تیشینم، ئیمه هه ر به زگماکی وا فره بیژین، ئه مجاره یان سه ر له نوی سواری تر یله یه کی تر کراین به ره و ئی탈یا؛ گه یشتینه رۆما و هه ر یه کی که ریگایه کی گرت به ره؛ من و براده ره ساحیره که م که وا زۆر هه ز له نوستن ده کات، گه راوین بۆ شه مه نده فه ری ریگای ئه لمانیا؛ لیره دا چوین بۆ لای ناسیا وه که ی موینشن "هه یچی پی نه کرا"؛ چوین بۆ لای ناسیا وه که ی هه مبه ژرگ "هه یچی پی نه کرا"؛ چوین بۆ لای ناسیا ویکم سیزده سه له له ی ده ژیت؛ جاری هه ندی قسه ی کرد نیوه ی خه ونه کانی له گۆر نا، دوو مانگ له لای مامه وه "ئه میش هه یچی بۆ نه کردم"؛ قاچاخچی ئالتون له ده ست ومله کان هه ر ئیمه رۆ و سه بنیان پی ده کردم و درۆ له دوا ی درۆ هه تا یه کیکی تر که زۆر ئه مرۆ و سه بی به خه لک نا کات به ره و سوید به ری کردم به لام له سه ر سنوری سوید گه رام و بۆ ده نیمارک سنورداش کرام؛ وا له به ره ده متان دانیش تووم و چاوه روانی بریاری جه نابتانم وه کو په نا به ریکی سیاسی قبولم بکه ن؛ هه له به ت له با سه کا ندا با سی ئازار و گریان و مه ترسی مه رگ و زیندان و سنورداش کران به ده سستی پاسه وانه کانی خودا و ته تاتورک و یونان و

دیو کراتییته له ئه لمانیام نه کرد؛ ههتا پیمکرا به سه رهاته کهم به کورتی گیرایهوه؛ دهنه به راستی گه وره ده به قهده ئه مه پهدت پهتی و قور به سه ریم بیینی!

پیی ده لین: "تۆ چیرۆکی ههزارو یهك شهومان بۆ دهگیریتهوه" بۆیه سواره ده بی درۆیان بۆ بکات، درۆیهك له راستی بچیت: "له زاخۆ به مه لهوانی له رووباری (زاب) مدا و گه یشتم به زهوی تورکیا. له سلۆیییهوه سواری پاس بووم ههتا گه یشتم به ئهسته نبول، لهویشهوه به جهوازیکی مزه وه به سواری فرۆکه هاتم بۆ ئیره! من سی ههزار دۆلارم به قاچاچیکه دا نه خیر ناوی نازانم؛ تهوها به کورتی. ئه وهی راستی بیت ده بی هه ر وای لی بکریت، دهنه ده بی بۆ هه ر په نابه ریک مانگیك زیاتر بۆ به سه رهاته کانی ریگا و بانه کان ته رخان بکه ن، بیجگه له وهلامی پرسیری: تۆ بۆچی له رۆژی مانگی سالی سنوری ولاته کهت به جی هیشت؟ که رهنگه ئه گه ر هه موو راستیییه کان وه کو خۆی بگیرد ریته وه چند مانگیك ده خایه نی؛ جا کی ئه وه نده کات ته رخان ده کات گوی له هۆکانی په نابه ریتی بگریت؟ پیوستیشیان پی نییه؛ دهنه تنه رها ریگا برینه که شایه نی دان نانه به مافی په نابه ریتی ئه وه که سانه؛ به لام ئه لیبی چی، ئه وهی راستی بیت "ئه مانه خۆیان دهنووسن و ده لین: مرۆژ نازاده له هه لپژاردنی جیگا وشوینی خۆی، کهس بۆی نییه ده خالهت بکات" که چی به گویی قسه کانی خۆیان ناکه ن؛ وای دابینن کابرا نه ک بۆ داوای مافی په نابه ریتی؛ ده یه ویت مال بگه یزیته وه؛ ئه وپی به دل نییه؛ ئیسله ندی به ده؛ به وان چی؟ خۆیان و کالاکانیان بۆ هه ر کوی بیانه ویت به بی ئیزه دهرۆن؛ به لام بۆ خه لکی تر ده یان یاسایان دهر کردوه؛ هه زار ته شقه له به خه لک ده که ن...

خاوه نه کانی شارستانیته خه لک فییری درۆ ده که ن؛ چۆن ئه لو نه هه ناسه ی ئه م به ر و ئه و به ره؛ درۆ کردنیش بۆ ئیره وایه "کوره هه ی ریامه قه ور باوگه گه ی باوگ دروزن" دهنه بۆ نایه لن هه ر که سیک باسی راستیکه ی خۆی بکات؟ مه گه ر نالین مرۆژ نازاده؟" کوره نازادی چی؟ مرۆژ نازاده بکریت به سوالکه ر؛ به بیکار؛ به کریگرته ی هه رزان "وه قسه قه ویگانیان قور خسته سه سه سهر عاله مه گه، شیت و هار عاله م کردنه؛ هه ر ئیژید ئینتصاراته کان گورگه گه ی عوجس!"

به تاییه تی له لای "برا" کورده کانی خاوه ن پیتر و ریستۆرانت؛ که په نابه ریکی تازه ده گات، چه ند هه زار مارکیك قه رزاره یا هاوسه ر و مندالی هه یه، ده یه ویت به زووترین کات بۆ ئیره بیانه نییت، ئه مه ش پاره یه کی زۆری ده ویت، بۆیه ناچارن به زووترین کات به داوی کار بگه رین به بی ئه وهی فییری زمان بن، ئه م بارودۆخه ناچاریان ده کات توشی ئه و برایانه بن!

فه رهاد: کاک شه رف ئه لدین ده توانم بۆ چه ند سه عاتیك له لات کار بکه م!

شه رف ئه لدین: به سه ر هه ردوو چار، به لام جه نابتان کار نازانن! ده بی یه که م جار فییری کاره که بن!

فه رهاد: کاکه قاپ شۆردن و پا ککرده وه م پی ده کریت!

شه رف ئه لدین: به راستی من هه ز ده که م برا کور دیکم له لا کار بکات، بۆچی کابرایه کی روس یا سپریلانکی یا یوگسلافی سه گ باب به یمن، ئیمه باشتر له یه کتر تیده گه ین!

فه رهاد: بیمه ی کارم هه یه؟

شه رف ئه لدین: ئه مه کی فییری کردی؟ کاکي مالی مامه ده یدا!

فه رهاد: ئه گه ر نه خۆش که وتم، کریی کار وه رده گرم؟

شه رف ئه لدین: چۆن پاره ت به ده می به بی ئه وهی کار بکه ی؟

فه رهاد: ئه ی ئیجازه م هه یه؟

شه رف ئه لدین: رۆژانی ته عتیل و پینج شه مه وه یه نی نه ییت، ده توانیت مه ره خه سی وه ر بگریت!

فه رهاد: کریشم ده ده یتی؟

شه رف ئه لدین: مالی مامه پاره ی هه مووی ده دا، مه گه له ی پاره وه ر ناگریت؟

فه رهاد: با

شه رف ئه لدین: ئی!! ئیتر چیت ده ویت؟

فرهاد: ئه ری خه لکینه، کاک شهرف ئه لدینی بی شهرف ههقی چیه من له جیگایه کی تر پاره وهرده گرم یا وهرناگرم؟ به ئه و چی؟
ئه لیه له گیرفانی باوکی وهرده چیت! برا داینین پیش کاره کم دزی ده کم، بهرتیل له خه لک وهرده گرم، کاریکی تر ده کم، به ئه و
چی؟؟ من رۆژی ههوت سهعات قاپی بۆ ده شورم زهوی بۆ پاک ده که مه وه و چه ند کاری تریشی بۆ چی به جی ده کم، ناخر به ئه و چی؟؟
شهرف ئه لدین: چۆن به من چی؟ ته گهر به دلت نییه، برۆ له جیگایه کی تر کار بکه! ئه وه چه ند زمان درێژی ده که ن! وه لالا کابرایه کی
روس یا سریلانکی بهینم به نیوه ئه و پاره یه رازیه و زۆریش مه منونه، و ئه وه نده چه چه نه پیش ناکات!

فرهاد: کاک شهرف ئه لدین، که ی پاره کم بۆ زیاد ده که ی ت؟

شهرف ئه لدین: برا به کوردستان، به گۆری شه هیدان پاره کم بۆ زیاد ده کردیت، به لام وه ک خۆت ده زانیت: کریه کی زۆر ده ده م، مه واد
گرانه، کار که مه، بیه مه کی زۆر به حکومت ده ده م، قهرزرم، هاوینم له به رده مه دایه، هه تده ..

فرهاد: که ی کریه کم ده ده ی؟

شهرف ئه لدین: سه به ی یا دوو سه به ی کار هه بوو، پیج سه د مارکت ده ده می، باقی که یه شی دوا یی، من پاره ی که س ناخۆم!

فرهاد: ناخر پیوستیم به هه مووی هه یه، ده مه ویت

شهرف ئه لدین: کابرا تۆ زۆر سه بریت، من پی ی ت ده لیم نیمه! برا به کوردستان نیمه، وهره بمکوژه! عه یب وشوره یی!
ئه م پیاره به که رامه ت و ماقولانه ئه لیه تفیان کردووه ته ناو ده می یه کتر، هه موویان به یه ک زمان قسه ده که ن، خوام کردیت خاوه ن
کاره که خه لکی چواره ئه ستیره ی پاش خۆر بیت! مرۆف شه رمه زار ده که ن ئه وه نده (مه قته سه لی ئیمام حوسین ده خوینن)! له م ده سه اله
دوا ییه دا، نرخ ی پیداویسته کانی ژیان چه ند جاریک به رزکراونه ته وه، به لام یه ک نرخ هه یه هه ر وه کو خۆی ماوه ته وه و ده مینه ی: نرخ ی
کریی کار له لای ئه مسالی کاک شهرف ئه لدین!

شهرف ئه لدین: کاک قاسم به خیر بییت

قاسم: خۆشیی ت، تۆ چۆنیت؟

شهرف ئه لدین: وه لالا برا باش نیم!

قاسم: خیره کاکه!

شهرف ئه لدین: وهره چاکه بۆ کورد بکه، ئه و خویره م خستووه ته کار، هه یشتا ئه و دیت داوا ی حق و حقوق له من ده کات! ئه مه هه له ی
خۆمه، نه مه یشت خویری خویری شه قامه کان بییویت، تا نرخ ی خزمه تچیتیه کی بزانی ت!..

ئه و منیش به م به یانیه توشی ئه م گومان و ئازاره بووم و هه ر چر که یه کی زیاترو زیاتر ده هه نکینیت، بۆ چی گومان نه که م؟ له وه تی
میشکم به شته کان ده شکیت، ده زانم مامۆستا وه لید مامۆستای وانیه هونه ر بووه، ده رسی وینه کیشانی به خۆم وتووه، که چی سواره
هاتووه و درۆی ئه وم بۆ ده گیریته وه گوایه وه لید ئیستا "شوفیری ته که سیه"! له وه ده ترسم سواره ئه فه ندی خۆی به سه ر من به درۆ
را ده هینیت! کاک ی برا "خۆ من داد په روه ره که ت نیم" وه لید چی هیناویه تی به سه ر شوفیری؟ په نه گه کانی بۆ سوکان گرتن دروست
نه بووه! په نه گه کانی هه ر له ئه زه له وه بۆ وینه کیشان دروست بووه! ده لیت "شاره که کی مایه له ناوی، چۆل و هۆل بیه"! هه ی قور وه ئه قلت
به ده خت بۆ خۆت و قسه به تاله کانت "هه ی زوانت بورن پده ر سه گ" شه رم له خۆی ناکات! قسه ی خۆی نازانیت، به بی ئه وه ی قسه که ی
بجوی، ده ری ده کات، ئه مه یه مه سه له که !

ئه و نازانیت ئه م باسانه چی به سه ر من ده هینن! نازانیت چاوه کامم ئه گهر کویر نه بن به جیم ده هیلن! نازانیت ئه گهر قاچه کامم ئه فلیج نه بن
وه کو ئه سه که ی ئیباو سه ر هه لده گرن! ده سه ته کامم گۆج ده بن!

قسه کانی ئه م کابرایه بۆنی خوینی لیه دیت! به راستی کابرایه کی که م ئه قله ئه وه شه وه به و هه موو ده سه لاته یه وه، سه الهه ی سه اله
ده کوژیت و ده بری، خاوه و ده خوینیت، باخ له ناو ده بات، به زۆر خه لک له شاره که وهرده کات، لاوه کانی دو چاری کو چکردن کردووه، به لام
شاره که به هیزو سۆزی ئه لوه ن و پرده قاره مان هه ر وه کو خۆیه تی، ئه لوه ن ده یجینی و سه وزی ده کات و له و لاوه ئه لوه ن زاده کان گۆرانی :

له خانه قین کردمه دارا

وه زه بخیر وه قه ی دیوارا

دهن له لیم وه خۆم نیزام
روژ وه روژ زبای بوگ ئیمانم!
له خانه قین تا که راهه
خوینمان رژیایه له جاده
دهن له لیم وه خۆم نیزام
روژ وه روژ زیاد بوگ ئیمانم! ده لین

له م کاته شدا ئه لوه نیش سنگ بهرز ده کات و دهنگی تافه که می جۆش و خرۆشتر ده بیست! ئه و تافه می وا هیشتی خوداداد عه لی " نه می ئه لوه م، نه می ئه لوه م" بلیت وجه عفره حسه نی فیر گۆزانی وتن کرد؛ که چی نیستا سواره هاتوو و ده لیت: "نیسه باوگ و دایگه گان حه زه له مناله گانیان نیکه ن، نیزانن چه وه پیمان بکه ن؛ ماله گان فره ی نه سه لاجه ونه غه سه لایه یان مایه؛ گه چشتیگ فروشته نه؛ ماله گان فره یان ته نیا به ره ها تی...!

- راستیکان له کوی خۆیانیان قایم کردوو؟ تۆ بلیت ئه م باسانه راست بن؟

به دوری نازام، به لام بۆ پیشتر گویم لییان نه بووه؟ من بۆ گویم لییان بیت؟ بۆ چی من له کویم؟ کی پیم ده لیت "چیم لی هاتوو"؟
- تۆ هیچت لی نه هاتوو، مه گهر یوسف پیی نه وتی: "ئه لیبی ئه م ده سه له دۆلی باليسان بووی" وجه ماعه تیش ده ستیان به سنگه وه گرت ئیتر بۆچی گو مان له خۆت ده که می؟ مه سه له که زیاتر ئه م به یانییه قیز ئاوه ره به و ئه م کابرایه به که ناوی خۆی ناوه سواره و ته قینه وه ی بۆ ماباکه و ئه م رۆژه دوورووه ویرانکه ره به !

ئه مه من نیم، نه خیر، نکولی له م بوونه ده که م گهر خۆیشم م، ئه مه من نیم .. ئه مه که سیکی تره ترس دایگرتوو! ئه وه سواره ی مال شیواوه سواره ی کراو به ژماره به ک؛ به رزا قورسیک له لای کارمه ندانی کاروباری "بیگانه کان"

هه رچه ند سه ره نج له سه ره سیمای سواره دهم، سواره کوریکه سه لاروو و هه ره وه ها به سالاریکه می ماوه ته وه: هه مان ره نگه گه میه که می جارن، هه مان رۆیشه نه هیمنه که می، به رسمیلی گرتوو و پرچه کورته که می وه کو جارن بۆ سه ره وه شانکه کردوو، کراسیکه ئوتو کراوی له به ره که ره نگه بۆ شاییه که می له به ری کردبیت؛ پیلاویکه بریقه داری قاوه ره نگه له پییه، به گشتی له وه ئه چیت بۆ ده رس وتنه وه یا بۆ به رده م چایخانه که می کردی بروت، له می له گهل مامۆستا براده ره کانی ده مه ته قه وباسه بی کوتاییه کان ده که ن. هه موو سالیک له هه موو مانگ ورۆژیکه هاوین و پایز له هه مان کات وشویندا هه مان که سه کان کۆده بنه وه؛ له پشته وه چایخانه که می مه ده وش ودوکانی فیته رچیه که هه بوو که مال و برا که می له لای کاریان ده کرد، که به ره و سهینه مای (خه زرا) ده چوی ریک له سه وچه که، دوکانی حه کیم (دۆلدرمه) فرۆش بوو، ئه و شوینه ی وا سه له های سال ئۆتۆمبیلی کریکاره کانی نه وتی لی راده وه ستا؛ ئۆتۆمبیلیکی سه وز ره نگ، جیی دانشتنکه می له ته خته دروست کرابوو؛ سه ره که می به چادر گیرابوو. له ناوه راستدا فلکه می کریکاران بوو، به یانیان ده یان کریکاری بیناسازی بۆ ده رکردنی نانی رۆژانه یان له می راده وه ستان، له هاویناندا، له کاتی پشودانی گشتی قوتایخانه کان، ژماره ی کریکاره کان زیاتر ده بوون "کریکاری چی، منال وردگه بوون" زۆر له مندا له وتازه پیگه یشتوو دنیای مهینه تی بنه ماله هه ژاره کان، له به ری سه فەرکردن و پشودان، زووتر له خه وه لده ستان، به ریگاوه له لای خالو واران (باوکه هیمن و به ریزه که می مه جمود؛ ئه و مه جموده ی وا ئیستاش که س نازانیت بۆچی کاتیک له ریزی ئاوه له کانی به سه رچه ماندن و چاو به ستراویه وه بۆ دادگا فالتۆکه می هه یئه ئه لخاسه که می که رکوک ده بران، میخیک به ناو پییدا چه قی و تیدا چه مایه وه!

هه ندی که س هه بوو ده یانوت "میخه که زانیبوی مه جمود دارتاشه !!!"

هه ندیکیش ده یانوت: "فسه ی قۆر، پیاو کوژه کان میخه که یان به نه نه قه ست له سه ر ریگا که به شیوه به کی وا دانابوو به پیی ئه سپره کان بچه قیت) ماستیان ده کری و خیرا خیرا ده چوون بۆ چایخانه که می ته نیشتی یا له چایخانه که می به رامبه ری له ته نیشت که باب خانه که می

مەنسور كەبابچى، بە نامەو لە گەل چاى دەياغوارد و دەچوون بۆ لاي فلەكەكە؛ ئەگەر بەختيان ھەبوايە يا ئۆستايەكى ناسياو بەھاتبايە دەبران بۆ سەركار "چەندىن ھاوين لەوى رۆژم كردهو"؛ ئەوى بۆ سەركار نەبراىە بە خویری ناو دەبرا، توشى جۆرەھا قسەمى سووك دەبوو و پىي پىدەكەنن ھەندى خاوەن كار ھەبوو بەفیز و كەشخەييەكەو دەھاتن بۆ كرىنى ھىزى بازوو؛ تەنانەت ھەندى جار جىنشيان دەدا؛ ھەموو ھىزفرۆشەكان لىيان كۆدەبونەو "ئەتگۆ كۆرەپانى مەشكردنى سەربازىە"، ھەمويان بە پىووە رادەوہستان، دەبى راوہستى، جا كى كرىكارىكى دانشتوو بۆ سەر كار دەبات، ھاوارىان دەكرد "مەن بووہ تەو خودا مەن بوو، گىيان كورەگەد، باوگد نەمرد مەن بووہ خودا مەنالەگاند بىلد"؛ ئەوانەى نەدەبران سەبرىان بە خۆ دەدا، ھەتا دەورويەرى كاتمىرى ھەشت ونيو لەوى رادەوہستان "بەلكو گەلابەيەكى خشت ھات"، كە رۆژەكە ھەر نەھات بېوايە، بە مەلويەو رىگاي مالموہيان دەگرە بەر؛ ئەتوت ھەوت برايان كۆژراو؛ بەر چاويان رەش دەبوو "چەقۆيانىت لى دابا خوینیان لى نەدەھاتە دەر"...

ئەو رۆژە ھاويەنى و نەحوە بەنا، ھۆشيارى پازدە سالى بۆ سەركار برد، بۆ (ھەى ئەلەسكەرى) يەكەچار ناوى دەخستە ناو خەباتەكە، بەلام كاتىك ياسىن خەلىفەى موقاول ھات، لە جىگايەكى بەرزوہ ھاواری كرد: "عەمالەگان بان ئەرا ئېرە" ھەموو كرىكارەكان لە دەورويەرى كۆبونەو، وتى: "ئەى كىسە چەمەنتوانە گشتى بوەن ئەرا ئەورە"!

ھەلبەت ھۆشيارىش كرىكارە و دەبى كىسە چەمەنتو ھەلگىت، بەلام بەو لاوازيەو چۆن ئەوى پىدەكرىت؟ يەكەم جار چاوى پىر ئەسر بوو، دەترسا نەتوانىت كىسەكان ھەلگىت ورسوا بىت، جارىكى تر بۆ سەر كار نەبرىت؛ ھەتا پىي كرا ھىزى بە خۆى دا، كىسەكەى ھەتا بان ئەژنۆى ھەلگرت و بە خشكە خشك گەياند بە شوینە ديارىكراوہكە. ئەمەيە سەرکەوتن، كام پالەوانى كرماشان وقەسر شىرىن ئەمەى پى دەكرىت؟ دەموچاوى گەشاىوہ، دەتگۆ رۆژە و ھەلدیت؛ ئەلەونە وقورگى شەوى گرتوہ! خەوى پىدەبىنى، بە شانازىوہ بۆ ھەر مالىك برۆشبتايە باسى دەكرد "ئەزانن چى، مەن" ھەتا رۆژىكيان مەھمەد پىي وت: "دە بەسە، چمان قن تەيارە صونع كرديدە" ھۆشيار نەيزانى لەوہودوا بە شەق بۆ سەر كار دەينىن، ئەگەر بلىت "ئاتوانم كار بكەم، يا ئەمرۆ ناچم بۆ كار" تازە خوینی كەوتە كاسەو، ناتوانى چى شەر و مرافەى دنيا دەبوو ئەگەر بۆ كار كردن نەروىشتبا، داىكى پىدەوت "كورم دەزانىت موچەى باوكت بەشمان ناكات"!

ھۆشيار ئەم كارە مەزنى ئەنجام دا كەچى ھەر كرىيەكى كەمترى پىدەدرا، لەلاى تەھا بەنا نەبىت، كرىيە كارى ناسايى بازارى كارى پىدەدا، كاتىك تەھا خەرىكى دروستكردنى ديوارى ھوتىلەكەى تەنىشت پردە سوزە ئاسىنەكە بوو، لە سەروى دىي كارىز بەرەو رىگاي پالوتنى ئەلەون (مصفى الوند) بوو، پىش ئارايى دارا كە وا بەچكە شوہەكان خشتيان بەسەر خشتەو نەھىشت؛ ھۆشيار خشتى بۆ بەردەستى دەھىنا، براكەى تەھايش چەمەنتوى دەھىنا، رۆژىكيان براكەى وىستى دەسلاتى خۆى بە مەن پىشان بەدات "تو بچو چەمەنتۆگە بار" ئۆستا تەھا براكەى دايە بەر خشت وتتى "خۆت ئەرا نىچىد بارىدەى" تەھا چەند بە خۆشەويستى و بەحورمەت لە گەل كرىكارەكان ھەلسوكەوتى دەكرد، ئەوہندەى تر لە لاي مەن خۆشەويست تر بوو

وتيان "برا تۆ كابرەيەكى كەمالەيى، دانت لە گەل دانى ئەم شارستانىيەتە مەزەندا ناكوليت، برۆ، لە كويوہوہ ھاتوويت بۆ ئەوى بگەريوہ، تۆ بە ئىمە دەستەموو نايىت، برۆ بۆ بنارى ئەلەونەكەت، برۆ بۆ رونى، بۆ لاي دەنگى ھۆرەكەى حاجى عەبدوللا، ھەى كىوي! اتۆ ھەر باسى ئەوى دەكەيت!!

ھۆشيار: بەلام چۆن؟ تازە مەن ئىستا خۆم لەناو دوريانىكدا دەبىنمەو، نە لەوى ونە لىرە لە مەن تى دەگەن، مەنىش ھەندى جار ترسم ھەيە لەوان تىنەگەم، نە دەتوانم مەل بۆ ئەوى كەچ بكەم، ونە بۆ ئىرەى كەچى دەكەم، ھىشتا بە رىگا دژوارەكەى خۆمدا دەروم، زمانىشم ياخى وياخى تر بوو، ئەى چ بكەم؟ مەن ھەر دەبى بۆ ھەلھاتنى رۆژى خۆم بژىم دەلین: كار مرقۇى دروست كردوہ!

كو؟ ئەو لەم شارستانىيەتەشدا كار كراوہ بە كورەخانەى مرقۇف سوتاندن و دەبى سوپاسىش بىت، ئەو نىيە كابرەيك بە ناو سواروہ، بە پىي خۆى ھەزاران كىلومەترى پىر مەترسى برىگە!

ئهم کابرایه سواری ئه لوانزاده نییه!! نه خیر، من سواریه دناسم، با، با، چون ئه لوون دناسم ئه وها سواریه دناسم، ئه و کاتی گویی ده گرت، نه لیوی به یه کهوه دنوساند نه ناو چهوانی گرز ده کرده وه نه چاوی زهق ده کرده وه ونهیش پیرچ و ریشی سپی بوو، به هه موو ته مه نم به چاوی پر ئه سرین نه مدیوه

- بۆچی فرمیسک ده ریژیت؟ ئه و فرمیسکانه بۆ چاره رهی منه یا بۆ حالی خۆیه تی؟
ئه و جا چون نه گری؟ بۆ یه کهم جاره دولبه ر وسی منداله که ی بۆ ماوه به کی ئه و نه ده زۆر به جی هیشته وه "شه و رۆژ له زکر و فکریان غافل نیه".

هۆشیار گومانه که له میشکدا ده رناچیت و سه ر له نوی له خۆی پرسیار ده کات: "ئهم کابرایه کییه؟ تۆ بلیی خدر زینده نه ییت؟

ئهمه چ گیزاوه به که ریشی گرتووم؟ نه خیر گیزاوه نیه زیاتر گومانه له م کابرایه که ناوی سواری له خۆ ناوه. گومان له بونیکی ناشنا ده که م، له هه مان کاتدا به نابه جیی ده زانم بلیم" جا سواریه کییه؟
نه خیر ئه و من نیم؛ پاکانه ده ده م له م پرسیاره گه وره م (له به ر خۆمه وه وتم) هه مرچه ند ئه و گویی له هیه چ وشه یه که نه بووه به لام داوی لیبوردنی لی ده که م، خایش میکوئم تاغا!
من ری به خۆم نادهم پرسیاریکی وا پوچ له م کابرا به ریز و سالاره بکه م. تازه کار له کار تر از او وه ده بی وه ک پرسیاره که ی ئه لوون بیئۆشم! جا چی بنۆشم؟

نه خیر من به هیه چ شیویه که یاسی نۆشینم نه کرده وه، کاک سواریه ریک له به رامبه رمدا داد نه شیت، که هه لده ستم، ئه ویش له گه ملدا هه لده ستیت، ئه مه ش مه سه له یه کی زۆر ئاساییه وه هه موو رۆژیک به شیویه که له شیوه کان له هه موو شوینی کدا دوباره ومیلیون باره ده بیته وه ومنیش ئه و نیم خوا نه خواستا بلیم" ئهمه یه که م جاره رو به رووی یه کتر بینینیکی وا ئاسایی بو مه ته وه. ببورن ئه و من نیم، یه کتر بینینی ئاشنایه که به ئاسایی دابنیم، نه خیر حاشا ده که م، جا بۆ ئاساییه؟

پیم وا بی مه سه له که چاپیکه وتنی ئاسایی ئاشنا که م نیه، هه رگیز، مه سه له که زیاتر ئهم بیانیه سیس وره نگ زه رده یه وجیگای یه کتر بینینه که یه، دوو ریش نییه ئاوازی تانگۆ که بیت: نه خیر من هه رچییه که روو بدات ئۆباله که ی ده خمه سه سه ر ئه وه کانی دی؛ ئهمه کاریکی ئاسانه و به هه موو که سیک ده کریت: مه سه له که خۆم، خۆم به لام به که س مه لین؛ به که س مه لین که وا دلیکی ویران بووم بیوه یه!
ئا ئه و کاری خه ونه دوره کانه: ده زانم، ده زانم به م زووانه منیش ده رۆم و چاوم پی ناکه ویت: بستیگ خاکم بۆ ته رخان ده کریت و رۆژیک له رۆژان ئاسه واریشم نامینیته وه وه کو هه ر چۆله که یه که: هه ر گلا یه کی پایز: هه ر هه ژاریکی لی قه و ماوی ئهم به ر و ئه و به ر" که که سیک ریگای ویلی له به رده م بیت، ئیتر ئه و که ی تر ئاساییه، ئاسه واری چی به سوودی چی دیت" به لام داخی گرانم هه ر ده مینیته وه: بیلاوه کان قوما ر و سه ودا کاری به چاره نووسی نان لی برا وه کان ده که ن: ژه ره کانیا ن ده خه نه ناو میشک: ده یانه بن شه ریا ن پی ده که ن: دنیا یه کی ده ویت هه تا درکی پی ده که ن، ئه و سایش دلم هه ر بۆ دله هه په سا وه کان: بۆ چاره وانی منداله کانیا ن ده قریچیت!

جا ئه و چ سوودیکی ده بیست؟ هیه چ، ئه و نه بیست منیش وه کو ئه وان گۆزانی به بالای ئاواته ئه وینداره به جی ماوه کانی میژوو ده لیمه وه" به رز بیت ئه و ده نگه، به رز! هاواری! ئه و ده نگه ده ناسمه وه، ئه و ده نگه خۆمه: مه سه له ی خۆمه، له گۆریشدا م گویم لی بیت ژیا نم دیته به رانه خیر، ئه و هیه چ په یوه ندی به سواریه وه نیه: ته گه ر سواریه وش نه بوا یه و نه بیست من خۆم سواریه که م به هه موو که مو کۆریه کانیه وه .
مه سه له که هه رچییه که بیت یا نه بیست، ئهم بارودۆخه هیه چ له و راستیه ناگۆری که وا من هه ست به نا ئارامیه کی ئاسایی ده که م به ده ستی راسته وه جگه ره به جگه ره داده گیر سینم و به ده ستی چه پم سه رم ده خورینم: خیرا خیرا میزد ده که م: قووری و کتری به پیچه وانه وه چای تیده که م چونکه قووریکه بچوکه و به رگه ی چای خوارده وه که مان ناگریت: به در یژایی رۆژه که چای لی ده نیم، وه هیه چ یه کی که مان با یه خ به ساردی و گه رمی چایه که نادین، چونکه خاوه ن ماله که له و تیده په ریت: ده بینیت په نچه ری مو به قه که به هۆی هه لمی چای کولان یا

ھەلمى چىشت لىنان تەماويە؛ ئەترسى خانم شوتە دەبى بەبەردەوام يەككىمان پەنجەرەكە بسىریت، وای لى ھاتوۋە رقم ھەستىت لە خۇراكى گەرم

كاتىك پىرسىارى لى دەكەم: "ئى ئەحوالت چوینە، خاسى؟" ئەو لە ولامدا دەلىت "خۇشبیىت ھەياتە گەم تەلەفۇن كىردىد؟ كە رۇژ باشى لى دەكەم. لە ولامدا دەلىت "خۇشبیىت ھەياتە گەم وە سەيارە بەنەمان؟

كاك سوارە شەو باش.

لە ولامدا "خۇشبیىت كاكە، ۋە قەتار چم خاسترە؟ نەنەمە ناوى؟

(۸)

دهبی ئه م کابرایه وا ناوی سوارهی ناشنامی له خۆی ناره کی بیت؟ بۆچی وای له خۆی کردوه؟ سه رلی شیواو و گیتز؟
بۆچی ئه و نده درۆی زل زلم بۆ ده کات، شهرت بیت زمانی بزم هیشتا تۆخهی ناکه م
ناخ گهر میوان نه بوایه!

ده لی: به چکه شه و کان له تۆله ی سه ره له گردنی داره کانی که لات، داره زله که ی ناوه راستی فلکه که ی مه سفا ئه لو ندیان سه بریوه تا
خه لکی شاره که له سیبه ره که ی بی به شی بکه ن: ناخر بلی هه ی نامهرده کان، بۆچی هه سادته تان له سۆزی داره که مان دیت؟ خۆی باوه شی بۆ
بی چاره کان کردۆته وه و له نامیزیان ده گرت: لیان به یه کتری ده کریته وه؛ به سه ره اته کانیان بۆ یه کتری ده گیرنه وه، ئه لیی تۆرکیسترای
ماسی فوریله ی شوبه رتن، هه روا باسی فرۆشتنی لوله و نامرازه کانی نه وته که ده کات: باسی تالان کردنی کویدی و رووخاندنی ویستگای
شه مه نده فهره که "خهره مردیگه" ده کات: ئه ی خه لک به چی بچن بۆ جه له ولا "حه سیبه ده بوت: جه له و له و" ئه و هه موو مه ر و مریشکانه به
چی بۆ شاره که به یین؟

هیچ دوور نیبه ئه م کابرایه من به گیله پیار بزانیته، هه ووو، جا کی ده زانیته ئه م کابرایه چۆن بیرده کاته وه؟ پرسیاره کانی سه رسامی
کردووم، هه روا عه بییش نیبه دان به ترسه کانه بنیم ناخر سه یاره ی چی؟ قه تاری چی؟ نه نه مه ناوی چی؟

ئه م به یانیبه بۆ گومان کردن له دایک بووه؛ بۆیه منیش هه تا دیت گومانه که م قوتز ده بی! اتازه ناشتوانم به شیوه یه کی تر بیر بکه مه وه"
ئاویگ برژییگ گرده و نیوگ!"

گومان له هه موو شتیك ده که م: شه و بوو، له پاریسه وه بۆ ئه مستردام به قه تار سه فهرم ده کرد، ئافره تیک به فهره نسی ئیواره باش کرد و
رسته یه کی وت، به ئه نگلیزیه کی شه وه پیموت زمانه که ت تیناگه م، ئه جا ئه ویش به ئینگلیزیه کی شر و به ده ست قاچ وتی: تۆ له ده ست
سه ددام هه له اتوو ی؟

هۆشیار: نه خیر!!!

ئه ی له م چاره یه! برینم که مه، ئه مه ییش هاتوو ئه و نده ی تر برینه کانه ده کولینیته وه، من له کوی ده توانم به رگه ی ئه م هه موو برینانه بگرم؟
ئافره ت: قاوه ده خۆیته وه؟

هۆشیار: به لی

ئافره ته که قاوه و کۆلا و ناوی دامی له گه ل سه موون و گوشت! او وتی "بیره ناخۆیته وه؟

هۆشیار: نه خیر

هۆشیار: تۆ خه لکی کوی؟

ئافره ت: خه لکی تائیتی.

هۆشیار: خه لکی هائیتی؟

ئافره ت: نه خیر خه لکی تائیتی، له پاسیچیکه، هائیتیکان رهنگی پیستیان ره شه، ئیمه رهنگمان وه ک ده بیینیت ئه سه ره؛ به روویه کی خۆشه وه
وتی "من جوتهم له زکدا یه!" بای!

هۆشیار چی پاره ی خورده ی هه بوو خسته ی ناو گهرفانی و سه فهریکی خۆشی بۆ خواست!

بۆچی ئه و ئافره ته به و شه وه له ناو ئه و قه تاره ئه و پرسیاره ئاراسته ی من ده کات، به بی ئه وه ی وشه یه که له گه ل یه کدا بلیین؟

- هه ر ئه لیی کۆتره سپیکه یه!

هه وتی له و ماله ده ژیم هیچ کۆتریك له ته نیشت په نجهره ی ماله که دانه نیشتۆته وه؛ به لام ئه و روژه له به رده م ته له فزیونه که ی (حه وت برا)
ته ماشای هه و له کانه م ده کرد: فرۆکه کانی ئه مریکا بۆ مباباران عیراقی ده کرد، له م کانه دا کۆتریکی سپی جوان له به رده م په نجهره که
نیشته وه؛ ئیمه ییش له و ناوه راسته دا گیتز ببوین.

فههاد: ها تهو کۆتره سپییه!

هۆشیار: جهنگه، جهنگ، تۆ چی ده کهی لیره؟

کۆنتراستیکی ده گمهن دهسه لاتداریتی کرد؛ چاویکمان له تهله فزیۆنه که بوو و چاویکمان له کۆتری ناشتی: ته ماشای ده کردین: سه بر تهوه بوو لیبی نزیك ده کهوتینه وه، نه ده فری زهق زهق چاوی به چاومان ده نا! دوور نیه گالتهی به ئیمه هاتی: ناشتیتان ده ویت؟

- فهرموون تهوه جهنگ!!

کارتان ده ویت؟

- تهوه بی کاری یا خزمه چیتی!

بیکه نیتان ده ویت؟

- فهرموون تهوه جهرگ سوتاندن!!

سورکیو وتی: "تهوه به بهو نیگایانه وه پیمان ده لیت" دنیا وا نییه که ئیوه بیری لسی ده که نه وه: کویلا یه تیه: ئیوه کویلهن: ئازادی له بری کویلا یه تی به کار ده هینریت: زیره که تهو کهسه یه له مه تهی بگات!!

سورکیو وتی: "نشته وهی تهو کۆتره سپییه له کاته دا له ته نیشته په نجه ره که هیمایه که بۆ نیازه کانی ئیمه: ئیمه نه جهنگی شه وه مان ده ویت و نه جهنگی شارستانییه کان: تهو جهره شه رانه شه ری ئیمه نین: دوو قه له ره شه کهن و به یه کتری ده لین: "رووت ره ش": دووریش نیه ویستبیتی پیمان بلیت: "له وه تی زه مین زه مینه: هه روا به ده ست ده سه لاتداره کانه وه ده سوتینریت: به لام دنیا هه ره تهوه نیه: ته ماشای من بکه ن: دنیا هه ره شه نیه: خۆشه وستی و جوانیشه: خه م مه خۆن ته مه ته نه ها چاره نووسی ئیوه نییه: ته مه چاره نووسی ملیونان مرۆقه!

بۆیه "دل هه ره یه کیگه وه سه وه بر ده گه سهی!"

له م لای شه وه کابرایه که به ناوی مام سواره ته وه قه م له گه ل ده کات!

تۆ بلیت شتیکی نا ئاسایی رویدا ییت؟ جا تهو شته چییبه وا رووی داوه؟ هیچ دوور نیه تهو کابرایه ریبواریکه ریگاکه ی وون کردییت، دووریش نییه هه ره ناگای له ئامانجی ری گرتنه به ره که شی نه ییت، هه ره وا به هه وه س ریگه ی گردو وه ته بهر" کی ده لیت تهو کابرایه ریبواره "هه مان تهو پرسیارانه له خۆم ده که م" جا کی ده لیت من منم؟؟

ته ماشای ده ورو به ری خۆم ده که م، ده بیتم ژووره که م جیاوازیه کی وا نییه له گه ل ژووریکه ئاسایی ناو مالیکه هه ژاری قه راخی ته لو، هیچ به لگه یه که نییه که تهو ژووره به شیکه له جیگایه کی ناسراو به شارستانییه ت: سه ر دیواره کان به تابلۆی ره نگا وره نگه جوان و پرمانا کانی شیرین و ژبان رازا وه ته وه له گه ل وینه یه کی گه وه ری نافرته تیکه به سالا چو، چاوه پر پرسیاره کانی پیم ده لین: "تۆ لیره چی ده که ی؟ پیت وا بوو لیره رزگارت ده بییت؟ پیت وا بوو لیره شه وشۆر کۆتایی پی دیت و به ئاسو ده یی رۆژگاری داها توت به سه ره ده به ی؟ روخساره گرۆلۆ چاویه که ی وینه ی ره نج و ماندو بوونیکه بی وینه ده رده بری، هه ندی جار خۆم پرسیار ده که م" بۆچی تهو وینه یه له ناو ژووره که م هه لو اسراوه؟" به لام ولا میکی وام پی نییه هه ره ته وه نده ده زام هیزیکه زۆرم بیده دات.

هه ندی جار ده لیم "هه ره ته لیبی میم حوسنی یه، نه خیر ده قاو ده ق خۆیه تی. بروانه ناوچه وانی، بروانه، بروانه، چۆن گه رمی به رده سپیکانی چه مه وشک بوو که رهنگی پیستی قاوه یی کردو وه: سه ریچه که ی سه ری له هه مان تهو سه ریچه ده چیت وا عه زیز بۆیی هینابوو": کتیبخانه یه کی بچوک، ناسیاریک پیشکه شی کردم، کتیبه کان به په رش و بلاوی له سه ر یه ک دانراون و له سوچه کانی ژووره که رۆژنامه، کتیب و په ری به که لک و بی که لک بلا بوونه ته وه: ته په لیه جگه ره که له جیگا خۆشه ویسته که ی خۆیدا به ریزه وه جیی خۆی گرتو وه، منیش به هه مان ریزه وه ته وه ی خۆی بیه ویت ده یده می، سوتکه جگه ره و پاشما وه ی جگه ره کیشراو و نه کیشراوه کانی تی ده که م، به راستی هارمۆنیه کی له بهرچا له نیو اتماندا یه: جیی نوستنیک کاتی خۆی یاد و سو عا د پیشکه شیان کردم: بۆ من وه کو جیگای نوستنی ره زا شایه، هه ره ته لیبی با شترین دارتاشی دنیا به شیوه یه کی تایبه ت بۆ منی دروست کردو وه. کاتیک له سه ری دا پال ده که وم شا به گو م

نازنام ھەروا مېزىكى نووسىن كاتى خۇى جەبار پېشكەشى كىردم. مېزى نووسىنە كەم كە گابرىيەلا سەردىنى كاتى خۇى پېشكەشى كىردم، جەبار بردى بۇ ئەتەلى بە بايەخ و بە ھاكەى؛ فەرشە كەش يەككىك لە دوورەو بېيىنى ئەلى فەرشى كاشانە، ئەمەش دانشتووى پېشووئى ئەم ژوورە پى... ش كە شى كىردم! ئەوئى بۇنى شارستانىيەتى پېو بېت تەلەفۇن و فاكسە كەيە، كەچى ئەمەش بوو بە تاگر و دەمسوتىنىت كاتىك زەنگ لىدەدات بەتەرس و لەرزىكەو دەستى بۇ دەبەم، چونكە ھەر جارىك ئەركىكى زىاتەرم بەسەر دىت؛ ئەرك لە دواى ئەرك؛ جارىك داواى چەند ھەزار گلايە كم لى دەكەن، مەنىش تەنھا گلاى پازىم لەلادا دەست دەكەويت! پېيان وايە لە سەر بانق دانشتووم يا بۇ لە چاپ دانى دە بۇ پازدە لاپەرەيەك و چەندىن ئەركى تە كە بە دل و بە گيان جى بە جىم دەكرد ئەگەر كات و پارەيەكى كەم ھەبوايە!

مونىر سەرلەنوى دووبارەى پرسىيارەكەى دەكات كە رەنگە پىنج سەد ھەزار جار لىى كىردىتەم: بۇچى ھىچتە نىسە، ئەى ئەو ھەموو سالاھە چىت كىردووه؟"

ھۆشيار: تەنھا قاچاخچىتى و دىزى و جەردەيى و گەوادى و جاسوسىتى و ماستار كىردەم نە كىردووه، دەنا ھەر لە كىركارى بىناسازى و كەناسى و دواجى و ەدگىرى و پىتزا كىردن وقاپ شۆردن وزەلاتە دروست كىردن ھەتا فەرمانبەرى و كەلنەرى و مامۇستايەتى و چەندىن كارى تەرم كىردووه؛ مېراتى باوكمە بۇ مەن ماوئەتەو، كىتومت لە باوكم دەچم، نەك تەنھا بە رەنگ و شىو بەلكو لە بوارى كار كىردىشدا، كۆيىيەكى ئەوم، ئەو لە خوا ياخى بوو رۇزى كىركارى نەوت سازى بوو، رۇزى بىرىن پىچى لەشكر، بارەلگر، پاسەوانى بىناسازى، شاگرد فېتەر و فەرمانبەرى شەركەتى بىمە، خارەن ھەوت سەنەتە و ھىچى لە گىرفاندا نىيە!

مونىر: كارەكانى لە يەك ناچن!

ھۆشيار: پېش ئەوئى بەرنامە ئابوورىيەكانى تاتشەر و رىغان بەسەر جىھان بەسەپت، لە سەر باوكم تاقىكرايەو، پاش سەرگردنى ئىستا وا بەسەر مەنى دەسەپىنن!

مونىر: ئەى بە چى دەژىت؟

ھۆشيار: بە ھىوا!

مونىر: كىلوى بە چەند دەفرۇشيت؟

ھۆشيار: مەن سەر لە كىرىن و فرۇشتن دەرناكەم، بەك پىم وتى، زۆر كۆلەوارم، ئەگەر كەسىك لە ھىواكانى بویت، باقىشى دەدەمەو!

مونىر: جا بانكۇرۇت دەبىت، بە بى ھىوايى دەمىنىتەو، ئەوجا چى دەكەى؟

ھۆشيار: ھەتا ئەلۈن بە رىو بېت، ھىوام دەبىت!

ھەتا ئەم بەرۇ ئەوبەرى ھەبىت،

مەنىش بەقەد بالاكەيان ھىوام دەبىت

ھەتا بۇنى چاترەيەك، ھەناسەى ئەلۈنزا دەيەك،

كەلاتىك، خەندەى سەر لىوى مندالىك مابىت

مەنىش لە گەلىاندا ھىوام دەبىت!

مونىر: ھىواكانت باسى چى دەكەن؟

ھۆشيار: بالاي مرقۇف ئەوئەدە بەرزىبىت، رۇژ بھەنە بن دەستى راست، مانگ بھەنە بن دەستى چەپ، پىيەكەيان لەم بەر ئەلۈن بېت و پىيەكەيان لەوبەر، ئەستىرەكانىش لە دەورىاندا گۆرانى "وئى لە مەن ياخى، تۆ گولى ناو باخى" بلىن!

مونىر: بۇيە قەرەچەكانىش لەوتى ئەلۈن ئەلۈنە بەرەو ئاواتەكانىيان بەرىگاوەن! ھىشتا بى تاقەت نەبوون لە چىرىنى گۆرانى:

ئىمە دوورىن، ئەوان دوورن،

ھىواكانمان ھىشتا دوورن

دوورن، دوورىن

بهلام ئیمه له سههر ریگاین

رۆژیک دادیت

ههر رۆژیک بیت

ههر به هیوا کاتمان دهگهین ههر پیمان دهگهین

بهلام ئهمه ههر ناکریت! ودهمه وهم!

هۆشیار: دهبی ههتا پیمان بکریت گهشه به خهیاڵ و خهونه کانی شیمان بدهین! ئهی سمبۆله کهی سهدهی بیستهم، نه بیوت "با ریالیست بیین، ئیمه ههولی ناگونجاو دهدهین!"

سهباری ههمو ئه م بارودۆخه بیفه ره، کابرایه ک هاتوو به ناوی سواره و له ده رگام ده دات!

راسته هه ندی کهس هه ن ئه وه نده شارستانییه نه هه لسه کهوت ده کهن، ده رگا له هه ندی ریبار ناکه نه وه، مرۆف ده بی یه که م جار ته له سه فۆتیان بۆ بکات؛ به ههمو ریزی که وه پرسیار بکات "کاتتان ههیه جهنابتان کاتتان ده بییت بۆ یه کتر بیین؟" ده توانم سهردانیکتان بکه م؟ به لام هۆشیاریک خه لکی شاریک بیت له دیرزه مانه وه کاروان سهرا بو بییت، چۆن ده رگا ناکاته وه؟

ئه لوهن وتی: ئه وه بیست و چوار بلیۆن سهاله ده رگام به رووی کهس دانه خستوو ئیوه ش، ئه ی ئه وان ه ی وا به رووتی له دایک ده بن، ده رگا کاتتان به رووی کهس دامه خه ن. ده رگا ته نها به رووی شه وه و به چه که کانی داخه ن، سه نگه ریان بۆ دا به زریه ن، راویان بکه ن ر ..و.ی.ا. ن بکه ن! ههر بۆیه ده رگا بۆ میوان له سه ره پشته، مال مالی میوانه، به لام هه ی رووی پاره و پوول ره ش بیت وا به م شیویه رهنگی زهرد کردووم!

به هه مان شیوه یه ش ده لین: ئه وه نزی که ی سه ده یه که، بگره زیاتر، ئه وه ی روو له ماله کانی قه ره ئه نگوی وقومرغان و قه له م پاشا و یاغسه مه ر و مالمومه و گاپیلۆن و ئولاغلو و ده ور به ریان بنی، پرسیار بکات: پوری میوان راده گرن؟ پوری: میوان به خیر بیت، وه ی به خیری به سه ره چاوان کوری خۆم.

بهلام ئه م کابرایه به راست میوانی منه؟ یا من میوانی ئه م؟

رهنگه ههردو کمان میوانی ئه لوهن بین؟ هه یچ دووریش نه ئه لوهن بیت خۆیی لیم کرد بییت به سواره بۆ ئه وه ی هه والی به ماسی بوونی مامۆستا محیدین، ریاز، وه رگی، ئیسماعیل خاتمه پی بگه یه نیت و چۆن هه موویان خه نیون به گه یشتنی محیدینی ئه لوه نزا ده و چۆن وه کو جارن بی دهنگ و هیمن نییه، ههست به ئازادی و ئاسوده یی ده کات، گۆزانی ئه چری و هه موو دانیشتوانی بنه که ی هه نا وه ته دو ان، پرسیار له دوای پرسیار ده ریاره ی ئه م به رو ئه وه به ری لی ده کهن، ئه میش به دهنگی به ره ز، به زبانه شرینه که ی، جوان بۆیان ده گه یه ته وه، ئه لیبی ئه وه چهنده سه ده یه که له هه وال و مه رگه ساتی ئه م بهر و ئه وه ره ئاگادار نی، هه ره وا وتی "ئه وه ئه چیت زۆر ده مبه که چاوه روانی محیدین، ئه وا به یه ک شاد بو نه وه".

له ناو ئه م به سه ره اته دا بووم، چاوم به هه سو و باوکی هه لانه کهوت، چاوپیکه وتنیکی ئاسایی وه کو جاره کانی تر، هه یچ هه مایه کم به دی نه کرد بۆ هه والیکه شوم، هه والیکه بهو راده یه کز و که سه سم بکات، ئه وه نه بییت کاتی پیسم وت ئه مرۆ ناتوانم پیسم، هه اتنه که م درهنگ ده کات، با بۆ سه یه بی نیته وه. ئه م وتی "قه ی ناکات، ناخه م ئه گه ره نه یه یه ت! پرسیاریکم له خۆم کرد" بۆچی باوکی هه لانه وام پی ده لیت؟" تومه ز هه والی مه رگی له خوا یاخه که یان پیسه.

هۆشیار: که ی؟

هه سو: نرۆژی ههینی رابردوو!

داخم تۆ چه نیم هه ر چه قینه نی

په ری به خت من تۆ چه شینه نی

له ناخدا دهنگیک به رزه بیته وه "که سیا چه مانه ی ئه م به ر و ئه و به ر به شه وان پاسه وانیم ده کات" ئه وه چه نیکه وا که هه میسه پاسه وانیم ده کات؛ پاسه وانیه ده که م "بۆچی ریک دوینی شه و خه و له چاوی کهوت؟

ئه وه وا دوینیش شه و به سه ر هات؛ شه ویک؛ شه وانیه دریز؛ به دریزایی میژووی زه وت کردنی مرۆف بوونمان

ئه و سهر له نوی شه و هات!!

که ده بزانی ئه م به یانییه میژوو کۆتایی پی دیت، بۆچی هه ر به تاریکی کۆتایی پی نه هات؟ له و کاته دا که گه ر دوون پشو ده دات، بۆچی هه ر به جاریک نه بوو به دوا پشووانیه؟ رۆژی داماو بۆچی ئه م ئه ز به ته به به ر خۆی ده دات؟

ئه و له خۆشی مرۆف هه لدیت، که چی مرۆف داری دراوه ته رۆحی! به راستی ئه مه کار نییه ده یکات؛... نه خیر؛ نه خیر؛ نه خیر
وه ره؛ وه ره؛ ژوره که م پر بکه له تیشکه ئالتونیکه ت؛ نایه لن بیی؛ چی؟ نایه لن بیی؟

(۹)

هرچند ده بیهنم و ده بیهم، ئه م به یانییه، ته نه ا به یانییه ک نییه؛ بیست و چوار سه عاته؛ هه موو روژی که؛ هه موو باری ژیانی
ئه مرۆی زۆریه مرۆقه کانه؛ گالته به خۆم ده که م، ئه گهر بلیم "هر من به م شیویه ده ژیم و بیرده که مه وه" نه خیر هر من نییم، به تا قی ته نه ا
له م سوچه به دهستی ئه و هیزانه وه گیرم خواردوه که مرۆف بووم زهوت ده که ن! هر وا هر من نییم که ناچاری تاوانباریم ده که ن؛ من
نامهویت تاوان بکه م! من ده مهویت به بی گیرگرفت و ناحهزی و دوشمن کاری هه ناسه بکیشم؛ نامهویت بۆ له ته نانیک رسوا بکریم؛ چی
زۆره؟ نان زۆر! کوره چی زۆره؟ بهرد و ئاسن؛ ئاو و قور و که رهسته ی زۆر و زه بهن بۆ مال دروستکردن! چی زۆره؟ ههستی دلداری و عهشق!
جه میل: تو که ی واز له م قسه قۆرانه ده هینی؟ می شکت بر دین، ده بی ره وه مالت ئاوه دان نه بیته، ئه م هه موو فره بیژیه فلسیک
ناکات، به راستی من خولقی چه قه چناوه یی تو م نه ماوه!

شاخهوان: جه میل بروانه، بروانه ئه وانه چۆن له گه ل یه کتر ده دوین؛ به په نجه یه کتری حالی ده که ن؛ ده میان ده جولیننه وه به لام زۆر جار
ده نگیان له ده ست داوه، ده نگ ده رنا که ن، هه ندی جار ته نه ا هاوار ده که ن؛ له چه که یه کدا دوو که س ده بیته خاوه ن پاره و هه زاران و ملیونان
که س برسی و ویران ده بن! به هیمای چه نجه یه کیان نرخ ی خۆراک بهرز و نزم ده بیته! له سه ر ئاستی دنیا به کۆمپیوتەر له گه ل یه ک ده دوین
و یه کتری ده ناسن به بی ئه وه ی روژی که له روژان چایه کیان پیکه وه خواردیته!

ئه مانه و خاوه ن مۆنۆپۆله زل هیزه کان موو ناچیت به به یانیانه وه، ئه مانه سه ری مارده که ن، ده بی ده سه لاتی ئه مانه پان بکریته وه!
جه میل: جا ئه مانه هه قیان چییه؟

شاخهوان: چۆن هه قیان نییه! ئه مانه، ئه مانه ناچارم ده که ن ده ستم به خۆینه که یان سوور بکه م؛ دوو چاری ده سیریزکردنم ده که ن؛ سنگیان
هه لته کینم؛ وای له م روژه ترسناکه؛ وای له فرمیسیکی دایکان و ره ش پۆشه کان!

جه میل: من هه قم نییه به م به زمه وه، من له ربی خۆم دیم و ده چم، برواش نا که م ئه وان کاریان به منه وه هه بیته

شاخهوان: ئه ی بۆچی دوینی نرخ ی کیلۆیه کی برنجی شاره زوور له سه نجا فلسه وه بوو به دوو سه د دینار؟

جه میل: برا شاره زوریکان هر وا گران جان بوونه!

که مال: جه میل، باسی شاره زوور به خراپه یی مه که، ئه وان هه قیان چییه! ئه و قوربه سه رانه ده بی باریک پاره به دن به بانزین و نهوت و جگه ره
و پوشاک!

شاخهوان: جه میل ده بی هیرش به یی! تاوان بکه ی، تا سستی می تاوان و ره گباره کانیا ن بجه یته ناو مۆزه خانه ی به ره به ریته، بیانکه یته به
په ن! چیتر که س شانازی به چه کی سه ر شانی نه کات!

که مال: ریگایه کی تر نییه؟

شاخهوان: نه خیر؛ چه کفرۆش ئاشتی بۆ چییه؟ ئاشتی ئیمه ی نایهویت و له هه رکوی ده نگی ئاشتی بهرزیته وه، ئه وان له ژیر پیی
داده نین! گیله پیاویک بروای به قسه زله کانی ئه مانه ی کرد، هات بۆ ئیره، پیاوی گۆ: من هاتوم بۆ ئاشتی!

ئه مانیش هه موو قسه کانی خۆیا نیان له بیر چوه وه، کاریکیان کرد، یه کسه ر که له په چه ی بکه ن و به نامه ردی ناردیان بۆ ژووری
هه لواسین، نرخ ی گیلایه تیکه ی دا! ئاخه ر جه نه رال و چه ک فرۆش و ئاشتیان وتوه؟ له وه یش سه یر تر، چی ته نه دازیار و پزیشک و مامۆستا
هه یه به، به هه موو ته قلیانه وه نامه یه کیان بۆ نه ته وه یه ک نه گرتوه کان و ریکخراوی مافی مرۆف و شه ش و حموتقرا تیکانیا ن ناردا!

جه میل: چاکیان کرد، ئه ی چی بکه ن؟

شاخهوان: گۆرانی: هه ی ریوی ریوی .. هه ی

ریوی بی ئیمان ... هه ی بلین!

ئه مه وه ک ئه وه وایه، داوا له جوتیاریک بکه ی، زه ویکه ی نه کیلیت، به بی ئه وه ی پوولی بده یتی یا نان و بهرگه! ئه ی به چی بژیت؟؟ یا داوا له
کریکاریک بکه ی چیتر کار نه کات، به بی ئه وه ی بیژینیت! ئاخه ر ده مریت!! کی گیلایه تی وا ده کات؟

تی گه یشتن؟ جاریکی تر زاتی ههنگاونانی وا ده کهن؟؟ بروا ناکه م! کوره نه تهوه یه کگرتووه کانی چی مافی ته ره ماشی چی، کوره چهک فرۆش؛ (زه مییل فرۆش) نییه!!

ده بی چهک فرۆش و جه نه راله کان و په رله مانه که بیان له ناو مه تره پۆله کان باندنا سه ریان پان بکریتهوه؛ ئینستیتوت ته کان بیان هه لته کینریت! جه مییل: وه لالا ئه م هه موو سه رپان کرد نه وه یه به من ناکریت! داوا ی لیبور دن ده که م! ئنۆ هه موو کاته که باسی خۆ شه ویستی و ناشتی ده که ی، که چی تۆیش وه کو ئه وانی تر له سه رپان کرد نه وه مرۆف نایه تته خواره وه! نه خیر! به راست، بۆ شارستانیکان چه کفرۆشیش ده کهن؟ که مال: نه خیر! ئه وه پر ویا گه نده ی که سه ده واکه وتووه کانه! ئه مانه گول فرۆشی ده کهن!!! مام جه مییل، ئه وانه مرۆف نیین، فیرۆسی تر سناسکی دژ به مرۆف! مرۆف ئه و که سه یه هیه چ جوړیکی چه وساند نه وه ی مرۆف له لایه ن مرۆقه ره قبول نه کات، ئه وه ی به پیچه وانه رفتار ده کات مرۆف بوونی له ده ست ده دات: مه سه له که ییش به په له ی یه که م سستی می چه وساند نه وه یه و ئه وانه ی که ده یار یزن و له سه ر لاشه ی ملیونان مرۆف به ربوه ی ده به ن!

جه مییل: ته ها! ئه وه گالته ییشم پی ده که ییت؟ ته ی بۆ ده لین ئه مانه پیشکه وتوون و ته قلدان؟

شاخه وان: ته قلی چی؟ ئه مانه ته نه ها ته قل و هۆشی پاره، بۆ سه، راست چه پ کرین فرۆشتن راست چه پ دۆلار مارک راست چه پ قازانج زه ره ر راست چه پ جهنگ ناشتی راست چه پان هه یه، چه کی پۆست مۆدیر نیان هه یه! بۆ ناشتی پاراستن و ته بایی له نیوان گه لان" چه که مۆدیر نه که شیان به و خواره ده فرۆشن، هه نده ی جار پیشکه شیان ده کهن!

جه مییل: ته ی ته گه ر بییان بوتریت" مرۆف گونا هه، خوا بۆ قور به سه ری خه لقی نه کرد وه، بۆ چی جلوه برگی خاکی له به ر بکریت، به یانیان زوو بۆ مه شق کردنی راست چه پ راست چه پ له خه هه ستن"

شاخه وان: ته وه سه ر له نوی هاته سه ر! خوا ی چی، ته گه ر هه شبییت یا خوا یه کی خوین خوار و ساد یسته، یا به جیی هیش تووین! ئاخه ته گه ر هه بییت، چۆن ئه م هه موو ویران کاری و قه تلوعامه قبول ده کات؟ ته که ر شتی وایان پی بلیییت به شیت له قه له م ده دن!

که مال: ته ی ته گه ر بییان بوتریت" بوونی پاشا و سه رۆک زۆر بی سووده و هیه چ له ژیان ناگۆریت؟

شاخه وان: ته وه چی ئه لیه ی؟ له هۆله ندا له ژیر وینه ی پاشا ژنه به ربوکه که بیان هوکمیان دام!

جه مییل: چۆن؟

شاخه وان: چاک، زیندانه تاقه نه فه ریکه ی دینه اک له ئاوده ست ده چوو!

جه مییل: هه ی رۆ بۆ له ویش زیندان هه یه!

شاخه وان: ئااااا! پاشان داوه ری حکومتی پایه به رزی هۆله ندا ته وه نده عه داله ت دۆست بوو، ته وه نده مرۆف دۆست بوو، تاوانی دزی کرد نیان خسته ئۆ بالم! گوا یه من بۆ دزی کردن له ئه لمانیا وه چومه بۆ بالو یزخانه ی عیراق له لاهای!

که مال: دزی چی؟ ته مه ده عایه یه ده یکه ی، خۆ یه کجاری ته وه نده که ر نیین!

شاخه وان: کوره ئه مانه که ری پۆست مۆدیرن، به تاشکه رای بی جوته ناو هشین! که ناوی ناشتیان هینا، بزانه مه به سستیان جهنگه، سه رۆکی ناتۆ، که بکوژ و بری دنیا یه، تاج و ته ستیره ی جوړا و جوړ هه لئا گریت، به پیچه وانوه، خۆی و دار و ده سته که ی قات له به ر ده کهن و که ره وات ده به ستن و هه ر به و شیوه یه ش شهر به رپا ده کهن، ته مه ملیتاریزمی پۆست مۆدیر نه! خۆ وه ک که ر و ولاخه کانی لای خۆ مان نیین که هیشتا له قۆناغی مۆدیرن! شانازی به ته ستیره که ی سه ر شانیان ده کهن! ته و رۆژه کابرایه کی" رۆش نه ر" که ده زگایه کی گه ره ی له ژیر ده سته، به تاشکه رای بی، به رۆحیکی زۆر دیموکراتییا نه وه له ته له فزیۆ نه که یاندا (له ته وه له کانی مانگی سی) وتی: " ده بی نووسین به گه ریه ی یاسا په روه بکریت، ته وه ی سنوری یاسا بشکینیت، ده بی به قور سترین شیوه سزا بدریت!"

- ئاخه نووسه ر و یاسایان گوتوه؟

- ئازادی نووسین چه ند په ره گرافی یاسایی ده کات؟

ئهم کابرایه له سه ر وتاری رۆژنامه که یاندا ناماژه بۆ قازه سهیره که ی کرد، هیچ نه مابوو حزبیکی بی وهی به قران بدات، له بهر بلاو کرد نه وهی چیرۆکی قازه سهیره که که به روسی بۆ مندالان نووسراوه و به هیچ شیوه یه که په یوه ندی به باری رامیاری لای خۆمانه وه نه بوو، چیرۆکیک بوو که تنه ها یه که تاقه مه به ست زۆر به باشی ده پیکیت: خۆ په رسته تی شتیکی نابه جییه!

جهمیل: عه جاییب!

که مال: ئه ی چینی پرۆلیتاریا چی ده لین، چی ده که ن؟ ئه حوالیان چۆنه؟ شوکر باشن؟

شاخه وان: دهسته کانت ماچ ده که ن، سه لای ئینته ر ناسیۆنالییان هیه، زۆر ئه حوالی ئیوه ده پرسن، به یانیا ن زوو له سه ره ریگیان بۆ فرۆشتنی ژیا ن و تمه نیان، رۆژنامه ی (بیلد) ده کړن، له کاتی پشودانی به یانیا ندا، زگیان تیرده که ن، و به رۆژنامه ی بیلد میسکیان: له کاتی پشودانی نیوه روان له خویندنه وهی ته و او ده بن! رۆژانه نزیکه ی دوو ملیون دانه ی لی ده فرۆشدریت: بووه به سه رچاوه ی سه ره کی په روه ده ی سیاسی و کۆمه لایه تی هۆشی پرۆلیتاریای ئه لمانی، یه که م لاپه ره که ی هه میشه به ئافره تیکی روت رازا وه ته وه و له ژیری وینه که ش بۆ نمونه، هه ر جاریک و ته یه کی پۆست مۆدیرن نووسراوه: ئهم کیژۆله یه زۆر هزی لی ده کات وماندوو ناییت، به شه و و رۆژ ناما ده یه، هه ز له سه فه ره ده کات بۆ ولاته کانی کاربی! له ناوه راستیشی وینه یه کی تر و وته زه ردیکی تر ...! اکایینه ی جلوه مرگ گۆرینه که یان به وینه ی ئافره تی روت رازاندۆته وه!

جهمیل: ئه ی بهرپا کردنی شۆرش کۆمه لایه تی؟ یه کسان ی؟

شاخه وان: باشه که یان چلکای سۆسیال دیموکراته کان ده خۆنه وه!

جهمیل: ئه ی نه قابه که یان ؟

شاخه وان: چلکاو خۆری ده ستی به کیتی خاوه ن کاره کان: ده سگایه کی بیروکراتیه دژی بهرژه و نه دیه راستیکانی چینی کریکار، بۆ نمونه، له یاسای ژماره یازده ی نه قابه ی بیناسازی نووسراوه: ئه وه ی له ریکخستنی کدا کاربکات دژی سیستمی دیموکراتی و ئازادی یا دژی ده ستور یا بۆ بهرژه و نه دیاندا چلاک بیت ده رده کریت! ئه مه به پله ی یه که م شو عیکان ده گریته وه!

جهمیل: ئه ی هاوری شو عیکان ؟

شاخه وان: به حال ده نگیان ده بیسترت: ئه مانیش گوايه هیشتا به شینه یی خه ریکی پیلان دانان و ریکخستنی شۆرش بۆ دوا رۆژ، نایین، با بلیم ده بینن رژی مه کانی ئیره، له م دووره وه، هه موو رۆژیک هه زاران هه زار کس له ولاته کانی ئه و خواره ده کوژن و برسی ده که ن! له خۆپیشاندانه کاندایه ی وینه ی گیشارا هه لده گرن، به لام کاریان به چه که که یه وه نییه: ئه وه بقیه یه! هه ندی لییان ده لین: هیشتا کاتی نه ها تووه! ئه گه ر لیبی پرسیت: به خه ر که ی کاتی دیت؟ پیده که ن!!

که مال: واته له ی تینۆری و پراکسیس له یه کتر دوورن!

عادل: پش چه ند سالیک کۆمه لیک هه بوو به کرده وه ش رفتاریا ن دژی ئهم خوینخۆرانه ده کرد: به لام له بری ئه وه ی هیرش به سه ر سترکتوره ئابوری و بنکه جاسوسیکان و بهرهمهینه ره کانی چه ک و تفاقه کانی بکه ن، ده چون به رازیکیان لی ده تۆپاند! به ریوبه ری بانقی ئه لمانی هیرهاوزنیا ن کوشت، هه ی ده سته کانیان خۆش، به لام به رازی پۆست مۆدیرن وه ک ناو براو زۆرن! ده بوايه بنکه که یان بته قاندا یه ته وه!

که ئهم ئه ستیره سوورانه، درک به هه له کانیان کرد، بانگه شی ئاشبه تالیان کرد!

شاخه وان: من بیستومه، که ریکخستنی هه ست به هه له کانی ده کات، هه ول ده دات به ئاشکرایی رخنه یان لی بکریت: چاره سه ری بکات و دریژه به خه باته که ی بدات! که چی ئه مانه ش وتیا ن: "کار من تمام شود!"

کوره بیکه ن به خاتری عه ول، بیکه ن به خاتری هه ژارکراوه کانی ئه نده نوسیا: قوربانییه کانی ناو بالوینخانه که ی یابان له پیرۆ: کریکاره موچه پینه دراوه کانی سیبریا و ئۆکرانیا: کوره بیکه ن به خاتری قوربانیکیان چیا پاس و بی کاره کانی فه رنه سا و کریکاره ده رکراوه کانی بیسۆفه رۆده، غاین هاوزن و فولکان: بیکه ن به خاتری کریکاره مانگرتووه کانی فولکس فاگن له مه کسیک و کریکاره مانگرتووه کانی له تورکیا یا قوربانییه کانی کوردستان: کریکاره کانی کۆریای خوارو! هیچ سوودی نه بوو، هه زار نه قیزه شیان لی بده ی هه ر هیچ! هه ر ته لیبی ئیستره که ی ریگای قه له م پاشان: چه فتا خودایش به اتبایه خواره وه، پییان بگۆتایه "باو که که م، برا که م، بکه وه ری، هه ر سوودی

نه بو، " تازه پشتی گویی ئه فهدی ئاره قه ی کردوو! به خۆم چه ند جارم پیگۆ " برا گیان وا تاریکیی دادی، خۆلقی گورگ و جاش و که متارم نییه! نزیکی سعات و نیویک له جیگاکی وشک ببوه و نه ده جولا، پاشان هه ر به قسه ی خۆیی کرد!

جه میل: ئه مه که ی؟

شاخه وان: له سه رده می لیبرالیزی نوی، له ترسناکترین قۆناعی نوی مرۆفایه تی!

جه میل: ئه ی هاوریانی ئه نتی فاشیست؟

شاخه وان: ئه لی بنکه ی ئاگر کوژانه ون، که تاوانیک روو ده دات، پۆلیس ئاماده ده بیته، پاشان ئه وان ده گهن، نه ختیکی هات و هاوار ده که ن و بلاوه ی لی ده که نه وه و ده چن بۆ باره کانیان!

جه میل: ئه ی ته که ی؟

شاخه وان: له وه ده چیت سه رده می راپه رینی گشتیه له ولاته کانی خواره وه، هه له کۆنه کان دووباره ده کریته ره، واته شکستی نوی!

جه میل: که وایته، ده بی کۆلی لی بده ی، دنیا یان چه ند کاولکردوو، با ئه وه نده ی تر کاولتری بکه ن! هیچ برا هیچ... تازه هیچ سوودی نه ماوه، رۆژگاری خۆم ده به مه سه ر!

شاخه وان: نه خیر، ئه مه ش چاره سه ر نییه! تۆش مه به لیم به پوره ره عنا، ئه وه ی پی بوتایه: پوری ئه م جلویه رگه شه چیه له به ر کردوو، تۆ ئه وه نده پاره ت هه به دوو ده سته جلویه رگی تازه بده ی به دوورین!

ره عنا: ئه وجا رۆله بۆ چیمه؟ بۆ چی؟ من سه به ی ئه مر!

- پوره ره عنا ماله که ت له که لاره ده چیت، نه ختیکی ده سته پی به ینه به دوو کیسه چه مه نتۆ ده بیته شتیکی تر!

ره عنا: جا بۆ چیمه رۆله، من ئه مر! ئه مر! ...

ئیتیر، ره عنا، ئه مه بکه، له ولامدا: ئه مر... ئه مر... ئه مر!

جه میل: ئه ی چی چاره سه ره؟

شاخه وان: من فه ته حفال نییم! به لام ده بی ریکخراوه شو عیکان ته نها باسی " رۆژی حه شر" نه که ن، ئه و رۆژه ی وا هه موو کریکارانی جیهان له رۆژیکدا مه سه له که لا به لا ده که ن، ده بی هه ر ئیمرویش ده س به کار بن، به شی هیزی چه کداریان هه بیته، به رازه کان له هه ر کوی تاوانیک ده که ن، له ناو جه رگه یاندا به رپه رچیان بدریته وه!! هه ولی کاریک بدریت، مرۆف ئه وه نده میشکی به نان ده رکردن و خه مخواردنی پرکردنه وه ی پیدا بوستی مندا له کانی سه رقال نه بیته؛ رۆلی پاره و پوول له به ین بپریت، دوا هه ولی مرۆف بۆ هه رچی زۆرتری نه بیته، نه بیته به به رزترین مه به سته ی هه ول و کۆش! پاره چیه؟ چلکی ده سته! ئه وه ی باسی دیموکراتی و مافی مرۆف و په رله مانی کرد، پی بلی: ئو، ئه مه گالته جار به کی کۆنه، باوی نه ماوه، کاتی خۆی زۆر که س پی هه له خه له تان، ئه و ئه قله بۆ خۆت هه لبه رگه، من پۆلیس و له شکر و ده زگا کانی ئاسایش و زانیاری و دادگایی ناو هۆله کان و ئه و هه موو بیرویی فه رمان به رایه تی و هیراشیانهم ناویت، ئه و هه موو یاسانه م ناویت، که به بی ئاگاداری من ده رکراوه! خۆ شه بوستی بیته به زاده ی مرۆفه کان! ئه مه بکریت به یه که م هه نگاو!!

جه میل: له کوی شتی وا هه یه؟ ئه مه خه ونه! پاشان به رازه پۆست مۆدیرنه کان هه موو رۆژیک تاوان ده که ن، واته ئیمه یش ده بی هه موو رۆژیک به چه ک به رپه رچیان بده یته وه! من هه قم نییه، و به چه کیش هیچ نا کریت!

شاخه وان: بۆم هه یه خه ون به شتی جوان بیتم؟ نه خیر خه ون نییه! به لام تۆ وای دا بنی خه ونه! تۆ که خه ون به کچیک یا دیدنه ی که سیک یا فیلمیک، جلویه رگیک ده بین، هه ولی جدی بۆ پی گه یشتنی ده ده ی، بۆ ئه و خه ونه ش هه مان هه ول بده! پاشان چ هۆیه کی رامیاری، کۆمه لایه تی، ئیدۆلۆژی، پرویا گه نده یی هه یه ریگا له وه بگریت بنکه کانی تاوانباری له جیهان سه رو خوار بکرین؟ به لی! ئه زانم تۆیش هه ز ده که یته بیته به میوانی به شه رم، و له پالیه وه نه ختیکی خه ریکی ریفۆرم بیت، و نه ختیکی باسی سیاسی بۆ کات برده سه ر بکه یته، وای نییه؟

جه میل: نه خیر وای نییه! به لام به ریگای دیالۆکیش گه رگه رفته کان چاره سه ر ده کریت، شته کان یه که جاری وای له کۆنترۆله ی ئه قل و لۆجیک ده رنه چون! تۆ دنیات به جاریک کاول کردوو!

شاخەوان: چما کەم کاول بوو؟ مەن پیموایە، بەم ھەولە مرۆڤ ھەست بە مرۆڤی خۆی دەکات، دەبیست بە بەشیکی ھارمۆنی لە گەل ئەلوان؛ با بلیم وەك ئەو نیگا پر سۆزە؛ ئەو ھەستە کە دایگرتم کاتی بینینی شتیفی؛ برا نە رۆ، برا نە رۆ؛ چاوم بە کەمال کەوت، بینیم، بە چاوی خۆم بینیم، چەند مەزەنە مرۆڤ، چەند بەھایە، هیچ پەپولەیک ناگاتە ناسکی ئەو ھەستانە تەنھا ھەستی ناشتی و خوشەویستی ھەبو و هیچی تر، پیوستیمان بەو یە رۆژگارمان بەو ھەستە بەسەر ببەین!

کەمال: ئی! دە دوو قسە گەشیینی وا بکە! واتە ئەم ھەموو گەرمین و کویستانەتە بۆ شتیفیە؟

شاخەوان: نەخیر!

کەمال: کورە نەخیری چی، ئەم جارەیان تی کەوتی! ئەھا، بۆیە!!

شاخەوان: بە ناو چی کەوتم، مەن مەبەستم تەنھا ھەستکردنە کە بوو، دەنا هیچم لە گەلدا نەبوو، و نایشی ناسم، رەنگە جاریکی تریش چاوم پی نە کەوت! ئەو ھەندە خەویکی جوان بوو، بە ھیچ جۆری لیبی نزیك نەبومەو، دەترسام زەدەیکە لی بکەوت، ھەندی جار وا باشترە، چونکە پاراستنی ئەو جۆرە ھەستانە ھیزی سەد سال ژیان بە مرۆڤ دەدات! ھەز دەکەم مرۆڤەکان ھەر ئەمرۆ لە ناو بەھاری ئەو جۆرە چرکانەدا ژیان بە سەر ببەن!...

ئەلوان نە چەکی ھەییە و نە چەکی دەویتی؛ تینویتی ریبوارەکان دەشکینیت بەبی سەوداکاری؛ ھەر وا، ھەر وا بە ئازادی! ھەر وا سوپاسیشی ناویت؛ نەختیک سەرتی بۆ دانوینە، ناو لەپت قول بکەرەو و بیخۆرەو، یە کسەر یەك تاقە وشە دیتە سەر زارت؛ ئۆخە!

ئەمەییە ئەلوان، جا مرۆڤ لە ئۆخە زیاتر چی دەویتی؟ ھیچ، ھیچی ناویت، تەنھا ئۆخە... ئۆخە ئۆخە!

ئه لوهن ولاتی منه، رووباریکه: دایه دیرینهی شاره کانه: شاره کهمه، کورته شروال دراو له بهریکه: کوده تا له دواي کوده تا: پیلان له دواي پیلانی؛ جهنگ له دواي جهنگ بۆ خنکاندن ریک دهخن: ته مییش وهک (زیی مرایکان) به سهر په خه کانی دهروات: موژده بهری ناشتی و دهس له مل کردنه، کهچی پۆلیس و باج وهرگرانی سهر سنور داواي شناس نامه و پاسپۆرتی لی دهکن!

- من ته لوهنم!

- له کوپوهه هاتوی؟

- من ئاوم، پاسپۆرتم بۆ چییه؟ مرۆف پاسپۆرتی بۆ چییه: به سه که من مرۆفم؛ سهروری ئه م بهر و ئه م بهرم

- قسهی قۆر مه که، ئه م قسانه تۆ دهیکه، بۆ خۆت ههلیبگره ناوی خۆت، باوکت و باپیرهت و نازناوت؟ خه لکی چ ولاتیکی زه جمهت نهییت!

- ناوم ته لوهنه، ته لوهن: له وهتی هه م هه ر پیم ده لین ته لوهن: خه لکی ولاتی خه م و خورشیید و خه م!

- ناو نیشان؟

- ئه م بهر و ئه م بهر!

- بۆچی بۆ ئیره هاتوی؟

- کهس ئه م پرسیاره ی لی نه کردووم، من بۆ هه موو جیگایه ک ده رۆم: ما لم له گشت جیگایه که!

- تیرۆریسته سووره کان هه مان قسه ده کن و له هه یج شتیکی رازی نیین! بیگرن

- من گیراوم!

- هه یشتا باش به خه یو نه کراویت: زما ن دره یزی ده که یت: به ئارامی له ناو کونه مشکه کهت غه لیه غه لب ده که یت...

- جا چی تیدایه!

- سکت به ... ئیژم سکت به!

- "من سکت بووم!" ئه وه نه گۆمی بوو که نزیکه ی ده ساله چاوم پی نه که وته وه: له خولگی فیروونی زمان یه کترمان ناسی: به هه لکه وت له سهر شه قام بینیم، پاش چۆنی وچاکی وتی: ئه وه هه یشتا ماوی؟

- ئه مه نییه، ئه ی تۆ؟

- نه گۆمی: منیش ماوم، تۆ چی ته که ی!

- به هه زار حال پالی پیوه ده نیم، ئه ی تۆ!

- نه گۆمی: من په یش چه ند سالیکی بۆ ما له وه گه رامه وه، و کارم کرد، به لام گه رو گه رفته کان زۆر بوون: هه رچییه کم کرد سوودی نه بوو، نه متوانی له وی بژیم، ناچار کرام سهر له نوی بۆ ئیره سهر هه لگرم، به م زوانه ش سهر بۆ ئه مریکا هه لده گرم!

- له وی چی هه یه؟

- نه گۆمی: (به پیکه نینه وه)، ئه ی لیره چی هه یه؟

- هه یج، منداله کام نه ییت!

- نه گۆمی: له هه ر کوی شوینت ته سک بووه وه به جی به یله و برۆ، مرۆف نابی سل بکاته وه: تا قی بکه ره وه!!

- تا قی چی بکه مه وه؟! ئه شه مگه، ئه وه جمگه، ئه ویش ده ردو به لای هه مگه! ده بی بارود زخیکی باشت هه بی بۆ ژیان، ئه مه ژیان نییه!

- نه گۆمی: وایه ئه مه ژیان نییه، به لام هه ر ئه مه مان له ده ستدا هه یه، ئه مه ش وه ستاند و واوه یلاکردن قبول ناکات!

- منیش باسی راهه ستاندتم نه کردووه: به لام مه ینه ته کان زۆرن

- نه گۆمی: مه ینه تهت زۆره یا زۆر نییه، که یفی خۆته، ده بی هه ر به خۆت چاره بان بکه یت یا که میان بکه یته وه، ده ستوانیت پشت گو یان بخه یت: ئه وان کهس نانا سن، تۆ بۆ ئه وان ته نها مشکیکی، مشکی ژماره... له ناو شوشه ی ژماره مۆدیل بۆ تا قی کردنه وه "یان گا

دینن یان په مو!" چی زۆره مشک زۆره!

- من مشک نیم، من

نه گۆمی: قسهی نهستهقت زۆر لایه، نه زانی تو عهنتیکهی! تو خۆت وا ده بینیت!

- سه ره رای ئه وه ش، من مرۆڤم؛ بووم و هیوا کاتم له ده ست نادم، با ژیانم ئه وه ندهی تر بکه ن به دۆزه خ!

نه گۆمی: تو هیشتا له زمانی پۆست مۆدیرن تی نه گه یشتوی؛ ده نا قسهی وات نه ده کرد؛ چه ند کۆنه رسته کانت!

- چه ند روخینه ره ئه م سه رده مه!

نه گۆمی: به لام هه رکه سیك هه ول ته دات له گه ل باری ژیا نی خۆی جوت ببیت!

- بۆیه ناله ناله کردن له گشت لایه ک بهرز ده بیته وه!

نه گۆمی: من ته نها گویم له ناله ی خۆمه: گویم له ناله ی که سیکی تر نییه! ناشه ویت گویم لیان بیست، بۆچی خۆم دارزینم؟ چما که م

دارزاوم؟ من ده مه ویت ته نها بۆ خۆم بژیم!

- تو نه ته نه ی و نه یش ده توانی به ته نه یی بۆ خۆت بژیت؛ ته گه ر وا بکه ی خۆیشت له ده ست ده ده ی به بی ئه وه ی؛ ده نگیکه نار ه زایی

که م تر رو له به رازه کان ده کات؛ به و حاله یارمه تیان ده ده ی، به بی ئه وه ی مه ستی یارمه تیدانیان ته هه بیت! نالی نی تو ده نگیکه له نار

جیهانیکی پر له ناله ی سته م!

نه گۆمی: سته م بی شه ی ژیا نه؛ به منیش هیچ نا کریت!

- به رگری پی شه ی مرۆڤه؛ هه می شه به رگری هه بو وه، له هه ر کوی نامرۆڤایه تی حا کم بو وه، له وه ی به رگری هه بو وه!

نه گۆمی: چۆن؟ هه مو ی تا قی کرا وه!

- ته مجار ده ستی پی ده کریته وه؛ له وه ده چیت بۆ ما وه یه ک پشودانی ک؛ رۆژیک بۆ لیکدان ه وه و خه ون بینین پی و یست بیت؛ ره نگه بۆ ما وه یه ک

باره که مان هه ر وا سیس بیت؛ به لام هه ر خۆیا ن بۆ گۆره پانی لیکدادان بانگمان ده که ن؛ که ته م جۆره به یانیانه له لای هه ر که سیك به سه ر

یه کتر که له که بکه ن ته مجاره ده بیت به دوا جاریان به دوا جاری شکستی؛ به ده ست پی کردنی ژیا ن!

نه گۆمی: من نازام، به خیر بچیت!

- هه روا تو ش! ...

ئی وه ش یارن، هه رچه ند ته م به یانییه زه فه ری پی بر دووم، به لام ئی وه به زیان و تاوازیکی تر؛ به وه فاداری بۆ هه ر ژان و ئه یه ک، به یانییه کی

تر، به یانییه کی نوی بۆ ناو مالان ده هی ن؛ چیت نه بانگ و نه زه نگ؛ ته نه یی و نه ره شبینی؛ به بی ئه وه ی وشه یه ک بیژین؛ ده س له نار

ده ستی یه کتر ده نیین و ده رۆین؛ ده رۆین؛ هه تا پیمان ده کریت ده رۆین؛ به بی ترس و خه می نان؛ به بی ناوی زیندان؛ یاران؛ یاران؛ بالا به رزی

ژیا ن، مه چه کتان بهرز و بیر... چاوه کانتان گهش و دوا رۆژمان... ته م بهر و تهو بهر به یانیمان باش! ... داوا ی لی بوردنتان لی ده که م؛ ده بی

ئه وه نده ی تر بهر گه بگرین؛ هه ول بده یین ژووره کانتان پر خۆر بکه یین! جا من سه رم بۆ کوی هه ل بگر دایه ته گه ر ژیا ن نه بوایه!!

بزی سه ر لیوان ...

ئه لون؛ هه موو چوار چیه کان بشکینن! به هیچ ده رگا و په نجه ره یك رازی مه بن، هیچ شتیکی پی رۆز نییه، ته نها نازادی تو پی رۆزه، ته نها تو! یا

هه مووی به جاریک، یا هیچ ...

- ته واو -

فەرھەنگۆك

- ١/ كەلات: ناوى چىيايە كە لە نزيك شارى خانەقېن.
- ٢/ ۋە پەرى سەرى برى: بە پەرىك سەرى دەبردريت. قورچوگە سەر: قورى چۆتە سەر.
- ٤/ بويشم: بليم.
- ٥/ وسيد: ۋەستاند.
- ٦/ مايدە: ماوى.
- ٧/ ئى جارە: ئەم جارە.
- ٨/ مامر: مريشك.
- ٩/ سينم: دەكرم.
- ١٠/ رەسيسە كورە: گەيشتۆتە كوى.
- ١١/ ھا كو: لە كويىيە.
- ١٢/ مە: من.
- ١٣/ ئىژى مينيە موختار كەيگن: ئەلىي بۆ موختار دەگەریت.
- ١٤/ زەويگە: زەمىنە كە.
- ١٥/ چەفتە: چەوتە.
- ١٦/ عافيت ئۆلسو: (توركومانييە): عافيتت بيت.
- ١٧/ مەلوچك: چۆلە كە.
- ١٨/ ھوندرت قەسەر: ناوى مالىكى بەناوبانگە لە قېن، زۆر چوان رازاۋەتەۋە.
- ١٩/ مالى چۆلم مالى ساردم: گۆرانىيە كە، نوسەرە كەى ناناسم، بە دەنگى سالار عەزىز بىستومە.
- ٢٠/ فستگلاس: كوردىزىرە كوردنى وشەيە كى ئەنگليزيە (فرست كلاس) واتە: بە كەمە
- ٢١/ ئاخرنە باخ: (توركومانى)، واتە بروانە كۆتايە كەى: بزاق چيت بەسەر ديت!
- ٢٢/ خۆنستق: خويندن
- ٢٢/ زەعيف كەد: لاواز دەكات
- ٢٣/ دار، دور: (عەرەبىيە) وانەيە كى پۆلى يە كەمە، واتە مال، مالان
- ٢٤/ البلبل الفتان، يگەر فى البستان: (عەرەبىيە) واتە بولبولى جوان، لە ناو باخ دەفريت.
- ٢٥/ شويشە بشكيبگ جەم نيوك: شوشە بشكيت كۆ نايىتەۋە.
- ٢٦/ ھەشتە لە سەر مەشتە (كناپەتە) ئەميش بەسەر ئەۋەكانى تر.
- ٢٧/ ئەۋەنە: ئەۋەندە.
- ٢٨/ جمان: جوين.
- ٢٩/ كەلكەند: باخچەيە كى زۆر جوانە لە ناۋەراستى شارى ھەولير.
- ٣٠/ لە كورە خەفتيدە: لە كوى خەوتويت، واتە - تۆ ئاگات لە ھىچ نىيە.
- ٣١/ مويش دىرد: مشكى ھەيە
- ٣٢/ گوش: گوى
- ٣٣/ زوانت بورن: زمانت بېرن.
- ٣٤/ ئىياۋ: ناوى پياۋە، كورتكرادى ئىبراھىم.

۳۵ / كەمالەيى: تېرەيەكى عەشرەتى جافە، ئە دېھاتەكانى سەروى كەلار دەژين (گۆيان، ميلان، كانى چايە، رونى، سەيد خەليل، و ئە دىي بۆيسان سوورى نزيك عەربەت).

۳۶ / باشكى: تېرەيەكى عەشرەتى جافە، ئە سەرووى دېھاتى كەمالەيەكان نىشتەجىن.

۳۷ / خۆد ئەرا نىچىد باريدەي: خۆت بۆچى نارۆى بېھىنىت.

۳۸ / بار: بېھنە

۳۹ / بدو: تراكە

۴۰ / خايە: هيلكە

۴۱ / ليرەوہ تا مانگ، و لەويوہ تا ئيرە يەكترمان خۆشدەويت: ئە چيرۆكيك بۆ مندالان وەرگىراوہ

۴۲ / نەتھاوردگە: نەتھيناوہ

۴۳ / بەيانەگان: بەياننامەكان

۴۴ / بەعزە: ھەندى

۴۵ / قەھار: ناوہ

۴۶ / لەوہرەگان: لەبەرەكان

۴۷ / بەچە: مندال

۴۸ / مۆچ: ماچ

۴۹ / ھىندۆ: ھىندە سوورەكان

۵۰ / بەستا: (ئەسپانىيە) بەسيەتى

۵۱ / ئىقالدى: مۆسىقارىكى ئىتالىيە، خاوەن سىمفونىيە چوار وەرزە، ليرە مەبەستەم تەنھا وەرزی پايزە!

۵۲ / تىئۆرىكان رەنگيان بۆرە، بەلام دارى ژيان ھەمىشە بەسەوزايى دەمىنىتەوہ - ئە ماركس وەرگىراوہ، سەرچاوەكەى نازانم!

۵۳ / كەواچى: كەبابچى

۵۴ / ژنەفتيس: بىستويەتى

۵۵ / بەستا: سپانىيە، بېرىتەوہ

سوپاس و بیزارین

سوپاسی بیپایانی ئه م برایانه ده کهم که پشتگیریان کردم له چاپدانی ئه م رۆمانه:

محمد غه زیان، نه به ز روسته م، ره حمان قوریانی، هه وراز محمد، محمد سه عدون، پشتیوان له شکری، کاروان عه بدوللا، شیرزاد کهرکوک، زیا خانه قینی، مامۆستا هۆشیار، ماجد محمد، ئامانج هه ورامی، حه سه ن مه نسور، فه یسه ل حوسین، لوقمان حوسین، مه نسور دیلامی، به ختیار حویز وه هاب، کاک حه مه ئه مین، محسن مه نسور، که مال محمد، سه لاج حه سه ن، کامه ران موسسته فا، سه لاج خانه قینی، هادی موراد، بیسی شهوقی، کامل حوسین

جاریکی سوپاس